

 Edebiyat Defteri

Yavuz Dogan -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Mart 2021 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sanrı / 1

Ne kadar ayna varsa kır bu gece ne olur
Aynada kaç sır varsa vur bu gece ne olur.

Bilsen nasıl yorgunum bilsen nasıl dolmuşum
Bilsen nasıl perişan nasıl meczub olmuşum.

En şizofren düşlerin en zamansız anında
Yani en sıcak közün en dumansız anında,

Bir ebabil sürüsü kaplarken üzerimi
Ve mavzer kurşunları delerken her yerimi;

Yıldızlar şahit olur her gece ölüşüme
Sanrılar nöbetleşe üşüşürken düşüme.

Bilsen ben nasıl yandım bilsen ben neler gördüm
Bilsen ocağı viran ben ne haneler gördüm.

Bazen Ağrı Dağında kervanlar dolusu kar
Bazen yuvası sırrı mutlak bir şikar gördüm.

Bazen okyanusları yutan koca girdabı
Bazen aşkı arayan telde mızrabı gördüm.

Bazen bir pervanenin ateşe uçuşunu
Bazen kanadı kırık Anka kuşunu gördüm.

Bazen külün ateşten önce karardığını
Bazen gülün baharda sarardığını gördüm.

Bazen gökkuşağının renginin solduğunu
Bazen aşkın dünyada kaybolduğunu gördüm.

Bazen Hızır Paşa`yı affetmiş Pir Sultan`ı
Bazen Bedrettin gibi cansız yatanı gördüm.

Bazen asmalarından şarap süzen Babil`i
Bazen kardeş kanını içen Kabil`i gördüm.

Bazen Orhan Gazi`yi koruyan bir muhafız
Bazen aşkı zikreden dertli bir hafız gördüm.

Bazen artık saçları dökülmüş Medusa`yı
Bazen Kızıl Deniz`i bölmüş Musa`yı gördüm.

Bazen fakir bir şehrin umutsuz valisini
Bazen düş dünyasının ahalisini gördüm.

Bazen Spartaküs`ün sadık süvarisini
Bazen bir diktatörün tek varisini gördüm.

Bazen Katherina`nın umarsız kocasını
Bazen Aksak Timur`un baş hocasını gördüm.

Bazen demirci Kawa bazen zalim Dehak`ı
Bazen yetmiş kışını bazen Nurhak`ı gördüm.

Bazen Kureyş Kavmi`ni kutuplarda üşürken
Bazen akbabaları leş bölüşürken gördüm.

Bazen ırgat ninemi bir tarlayı sürerken
Bazen koca Fatih`i şehre girerken gördüm.

Bazen Kore`de kalıp geri dönmediğimi
Bazen Yemen`de yanıp sönmediğimi gördüm.

Bazen yorulduğumu bazen darıldığımı
Bazen eski bir düşe sarıldığımı gördüm.

Bazen aslında ömrü hiç hak etmediğimi
Bazen mutlu bir yolda gitmediğimi gördüm.

Kirlenmiş umutları sönmüş canları gördüm
Yalnız düşten ibaret heyecanları gördüm.

Bilsen ben ne çok öldüm bilsen ben neler gördüm
Gönül tahtı tarumar boş viraneler gördüm.

Ve bilsen neler gördüm bilsen nasıl da yandım
Bir bilsen neler gördüm bilsen nasıl dayandım.

Ne kadar ayna varsa kır bu gece ne olur
Sana ne anlattıysam sır bu gece ne olur.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52944/sanri-1.html>

Sanrı / 2

II.)

(Gök kısır, toprak sağır.)

-Kilit -

Bu en son söylemidir akrepsiz saatlerin
Bir devrim eylemidir yankısız vaatlerin.

Anlatılan, bir resmin yorulmuş fırçasından
Kırılmış bir aynanın en küçük parçasından

Gözlerime yansıyan hayalin gölgesidir
Ve kurduğum her cümle gerçeğin belgesidir.

Resmi tarihe göre dünden bir sonraki gün
Yani yarına göre henüz yaşanmamış dün

Belki soluk soluğa kalmış bir süvaridir
Belki de yenik düşmüş yorgun bir havaridir.

Yitik bir ütopyadır haraç mezat satılan
Adressiz bir çığlıktır sessizce anlatılan.

Ama hangi hülyaya bürünürse bürünsün
Hangi toprak üstünde sürünürse sürünsün

Gördüğüm tüm sanrılar mutlaktı gerçek kadar
Kokuları gerçektir boy vermiş çiçek kadar.

Uzakta bir yerlerde insanlar vurulurken
Yağmur toprağa küsüp nehirler durulurken

Ve sürerken sonsuza beyhude seyrülsefer
Avuçlarıma düştü yara almış bir nefer.

Unutmadım, kuraktı; gök kısır, toprak sağır
Ve kısık gözleriyle anlattı ağır ağır :

"Yazınız! " dedi önce, kaç cana kıydıysanız
Hesabı sağlam tutun kış olmadan yazınız.

"Kızınız! " kendinize, zulümden caydıysanız
Oğlumuzu katleder hal almışken kızınız.

"Yakınız! " dedi sonra, işiniz yoksa halâ
Nasılsa cehenneme nefes kadar yakınız.

"Çakınız! " çarmıhları çiviniz çoksa halâ
Çünkü Zülfikâr yokken kılıç olmuş çakınız.

"Sürünüz! " boyaları, savaş çığlıklarıyla
Çobansız bırakmayın dağılmasın sürünüz.

"Sorunuz! " orduların kalabalıklarıyla
"Vatan kimin malıdır? " nafileyken sorunuz.

"Salınız! " daha sonra ne kadar kuş kalmışsa
Umman zaten medetsiz kaybolmuşken salınız.

"Dalınız! " hülyalara yıldızlar azalmışsa
Belki son kez yeşerir meyve vermez dalınız.

“Gölünüz!” ara sıra dünyaya ince ince
Dikenler hicap duysun, çiçek açsın gülünüz.

“Ölünüz!” ama sonra zamanınız gelince
Bakarsınız barışa sebep olur ölünüz.

Ve kapandı gözleri gün gibi ağır ağır
Unutmadım, kuraktı; gök kısır, toprak sağır.

Anlatılan, bir resmin yorulmuş fırçasından
Kırılmış bir aynanın en küçük parçasından

Gözlerime yansıyan hayalin gölgesidir
Ve duyduğum her cümle gerçeğin belgesidir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53056/sanri-2.html>

Sanrı / 3

(Mutlak ve Görece)

- Anahtar -

Neresinden başlasan sonu hüsrarla biten
Hiç bitmez zannedilen ama zamanla biten

Kararmaya yüz tutmuş yorgun akşama dair
Geceyi sevda bilmiş mutsuz yaşama dair

Anlatılmış son öykü,söylenmiş son şarkı bu
Gördüğüm rüyaların, gerçekten tek farkı bu.

Sessiz sedasız bir düş, belki masal şimdilik
Belki çölde kaybolmuş yalnız bir sal şimdilik.

Zamansız bir terk ediş, sessiz bir veda belki
Susturulmuş bir çığlık, yankısız seda belki .

Kimbilir, yaz göçerken; dal inceldiği zaman
Belki duyulur sesim, vakti geldiği zaman.

Ama şimdilik sesim, bir bahçede konaklar
O bahçe ki kimbilir kaç hüsrarımı saklar.

Aslına bakarsanız, işin masal faslı bu
Gece, karanlık ve ben; hikayenin aslı bu.

- Kapı -

İsmim yok! Kimliksizim; eğer tabiri buysa
Dünyada yaşıyorum,doğduğum yer doğruysa.

İsmim yok! Soyismimi yıllar önce kaybettim
Gölğem beni taşıdı, bense gölgeme yettim.

Gökkuşağından korkan bir hayalken sözlerim
Sabahsız bir gecenin kıyısıdır gözlerim.

Kimbilir kaç senedir devasız bir sızıyım
Tüm terk edilişlerin, kronik yalnızıyım.

Önce ışıklar söndü; bir ben kaldım yanımda
Hasret de bana kaldı sahipsiz isyanım da.

Sonra yıldızlar kaydı; herkes bir dilek tuttu
Kimisi murat oldu, kimini gece yuttu.

Kimi karaya güldü, kimini ak ağlattı
Kimi erken yoruldu kimi duvak bağlattı.

Kimi bir kez emretti; yeni kölesi geldi
Kimi aşka mecburken aşkın ölesi geldi.

Benimse ne dikenim ne gülüm sabah gördü
Yüreğim hergün eyvah, gözlerim günah gördü.

Üstelik ısl ısl, aydınlık bir gündüzden
Gözlerim kaçır oldu - ve belki sırf bu yüzden -

Yıldızıma kar yağdı, buz tuttum; üşüyorum
Tutunacak dalım yok, yoruldum; düşüyorum.

Düşüyorum ve toprak ne yumuşak ne çok sert
Ne ismim kadar mağrur ne gözyaşım kadar mert.

Düştüğüm yer ne deniz ne okyanus ne de göl
Ne kimsesiz bir ada ne de vahasız bir çöl.

Düştüğüm yer bir kapı, kapının kilidi pas
Gördüğüm her yüz gerçek,gerçeğin adı kumpas.

Baktığım yer karanlık; karanlık çırılçıplak
Girdiğim yer bir bahçe,bastığım her yer ıslak.

Islanmış bedenimle sırlıklam yürüyüp
Düşlerimi ardımdan bir suç gibi sürüyüp,

Korkuların üstüne korkarak gidiyorum
Kendimden korkuyorum ve biad ediyorum.

Ardımdaysa,ardımdan dört nala koşup gelen
Artık sığınacağım en son adresi bilen,

Yalınkılıç kuşanmış düş avcısı atlılar
Cehennem sorgusunun baş savcısı atlılar;

Anahtarı pas tutmuş bir kapının önünde
Ve duvarı çatlamış bir yapının önünde,

İhanet namlusunu öfkeyle fişekleyip
Karanlık düşlerine binbir yalan ekleyip;

Hüzzam kokan bahçeme girmeyi denerlerken
Ama seferlerinden eli boş dönerlerken,

Cinaslı cümlelerin anlamını yorarak
Kimliksiz ahvalimi kapı kapı sorarak,

Gerçeğin aynasına bir kaç kurşun sıktılar
Ve ne kadar suç varsa üzerime yıktılar.

Saat durdu,gün sustu; sus pus olmuşken nefes
Sessizce fısıldadı rüyalarımındaki ses:

`` Aynaya kurşun sıkan önce kendini vurur,
Tenhada gebe kalan aydınlıkta doğurur ! ``

Artık biliyorum ki söylenirken son şarkı
Kainat dursa bile döner düzenin çarkı.

Ama sizin hüznle doluysa sandığınız
Yani mutluluk diye hüsransa andığınız

Rüzgarın ters estiği yönden buyurun lütfen
Yasaklı düş bahçeme önden buyurun lütfen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53161/sanri-3.html>

Sanrı / 4

V.)

(Antimoni ve Realite)

- Bahçe -

Derler ki intihara meyilli bir hayatın
Ve dörtnala giderken yorgun düşmüş bir atın

Soluksuz kaldığında sığındığı son adres
Yani bitmiş bir ömrün aldığı en son nefes

Susamış bir ırmağın denizi anışıdır,
Yıldızın geceyi düş, günü yok sanışıdır.

Derler ki okyanusun tam ortasında kalmış
Yelkenleri kırılmış, güvertesi su almış

Dümensiz bir geminin içini yakan sancı
Ve ufuksuz ummanda boşa çıkan inancı

Med cezir'in kamere olan inanışıdır,
Zamansız açan gülün güneşe kanışıdır.

Derler ki tetiğinden son kurşununa değin
Gerçeğin gölgesini hedef bilmiş tüfeğin

Yara almış bir ömrü vurmaya çalışırken
Tetiğini hüsrana kurmaya çalışırken

Gördüğü en son rüya yağmurun yanışıdır,
Mutluluğun ölüşü hüznün uyanışıdır.

Yani denilen o ki yaşamın her anında
Ömür vermeye değer biri yoksa yanında

Baktığın her göz yalan,her söz riya kokarmış
Girdiğin tüm sokaklar karanlığa çıkarmış.

Yani denilen o ki verilen söz yalanken,
Tuz kokan bir sağanak dosttan arta kalanken

Takvimin en doğrusu güne gün ekleyenmiş
En aydınlık geceyse, sabahı bekleyenmiş.

Bense terk eyleyerek mutluluk diyarını
Adressiz bir mektuba teslim edip yarını

Gereği düşünülmüş en son hükümden önce
Ve adına "aşk" denmiş ağır yükümden önce

Simsiyah bir geceyi günle barıştırarak
Vakitsiz bir hüsrani aşkla karıştırarak

Körlere ayna sattım, ne çerçeve var ne cam
Çünkü görmeyen gözün baktığı yerdi yaşam.

Belki de bu sebeple mavinin tüm tonları
Çocuk sevinçlerimin yorulmuş faytonları

Atları umut kokan tüm atlıkarıncalar
Ve umudun goncası dört yapraklı yoncalar

Haber bile vermeden birer birer gittiler
Ardından bana lanet, aşka tövbe ettiler.

Şimdi anlıyorum ki bahçemin toprağını,
Hüzzam tohumlarıyla yeşeren yaprağını

Elleriyle sulayıp büyüten bütün yüzler
Karanlığın düşmanı umut dolu gündüzler

İlkbaharı reddedip ömrün kışında kalmış
Hüsrânın en içinde, hüznün dışında kalmış.

Ama siz bu gerçeği bir düşünürsünüz
Vazgeçiş başlangıç diye tanıyorsunuz

Işığın kaybolduğu yönden buyurun lütfen
Karanlık dünyanıza önden buyurun lütfen.

(Sanrı 1 – 2 – 3 – 4 / 2006 - İstanbul)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53294/sanri-4.html>

Aşk / 1

Bir masal

___ Bir destan
___ Ve bir yürek tutkusu.
___ Yeni açmış tomurcuğun
___ Taze bahar kokusu
___ Bir baykuşun
___ Gece vakti
___ Erken çöken uykusudur aşk.

Ve yağmur

___ Ve toprak
___ Ve bir damla su.
___ Çöle düşen her damlanın
___ Topraktaki coşkusu
___ Kardelenin ilkbaharda
___ Donma korkusudur aşk..

Aşk,

Yağmurun nehir

___ yoksulun şehir
___ şairin şiir
___ dediği andır.

Yapraktan yele

___ topraktan sele
___ mızraptan tele
___ miras kalandır.

Habil`in cana

___ canın canana
___ ömrün bir ana
___ sarılmasıdır.

Türkünün saza

___ hazanın yaza
___ kışın ayaza
___ darılmasıdır.

Verilmiş sözün

___ sönmemiş közün
___ kör olmuş gözün
___ çağlayışıdır.

Bülbülün güle

___ Anka`nın küle
___ Mecnun`un çöle
___ ağlayışıdır.

Yüreğin dergâh

___ gecenin sabah
___ hasretin günah
___ sanılmasıdır.

Ömrün sitemle

___ dünün matemle
___ yarin özlemle
___ anılmasıdır.

Ve özlem

___ Ve hasret
___ Ve kalp acısı...
___ Yitik bir kasabanın
___ Yapayalnız hancısı,
___ Doğduğu toprakların
___ Dil bilmez yabancı;

_____Gördüğün rüyaların
_____En yalancısıdır aşk.

Aşk,

Bitmiş bir serenatın
____Yorulmuş kemancısı
____Ve devrik bir sultanın
_____İntihar sancısıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53513/ask-1.html>

Ötesi Hüzün

- Ötesini görmeye, ne göz yeter; ne yürek. -

Kaldırıp ellerimi aşk diye yakarışım
İsmi bedduayla anmanın ötesiymiş.
Ettiğim her yeminden sana pay çıkarışım
Dumansız bir alevle yanmanın ötesiymiş.

Meğer sevda denen suç, aşk için ömrü yakıp
Yorulmuş hülyaların suskun gizine akıp,
Resmini gözlerimle yapayalnız bırakıp
Gördüğüm düşü gerçek sanmanın ötesiymiş.

Yara almış gönlümü teselliye yar etmek
Hasrete mahkum olmuş ömre ahuzar etmek
Maziden miras kalan hüsrani inkar etmek
Duyduğum yalanlara kanmanın ötesiymiş.

Oysa sessizce dalıp bir peri masalına
Elele binmek varmış umudun aşk salına.
Ama sevda, bir gülün tomurcuksuz dalına
Hercai bülbül gibi konmanın ötesiymiş.

Şimdi sensiz her günü özleminle çarparak
Vuslatı düşünüyorum, hüzne kanat çırparak.
Anladım ki yokluğun, güneşe göz kırparak
Sahranın ortasında donmanın ötesiymiş.

07.05.2007
Avcılar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53687/otesi-huzun.html>

Aşk / 2

- Bu yüzden Mecnun`dur Kays -

Takvim yapraklarının buyruğuna darılıp
Geçmiş yok sayarak ahiri sormaktır aşk.
Sürgün olmuş şeytanın kuyruğuna sarılıp
Gerçeğin gölgesine zahiri sormaktır aşk.

Kurumuş bir ağacın tomurcuksuz dalına
Toprağı hicran kokan bir çiçeğin falına
Sonu hüsrarla biten bir peri masalına
Zühre`yi tanımadan Tahir`i sormaktır aşk.

Bazen günahdır biraz, tarih boyu kızılmış
Bazen boş bir mezardır; aynalara kazılmış
Oysa bir yeşil göze, kirpiğiyle yazılmış
Şiiri okumadan şairi sormaktır aşk.

Sevda tohumlarını gönülden biçer biçer
Yol alırken anılar bir hiçten diğer hiçe
Bir suç gibi apansız, sessizce; içten içe
Bedeni işgal eden zehiri sormaktır aşk.

Yarını ihtimalle, dünü hasretle anıp
Göç eden her yıldızı gönlüne murat sanıp
Bir yağmurun altında sırlıklam ıslanıp
Okyanus ortasında nehiri sormaktır aşk.

Sonu mutsuz rüyalar uyuyorken kolunda
Dinmeyen bir sızıdır bedeninin en solunda
Ve yorgun bir gönülden eve dönüş yolunda
Karanlık bir geceye şehiri sormaktır aşk.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54458/ask-2.html>

Karşının Karşısında

I.)

- Yusuf'tur tek yoldaşım tamahın karşısında –

Öyle bir an gelir ki "an"a ömür sığarken
Sevabın hükmü biter günahın karşısında.
Yıldızlar göç eyleyip ufukta gün doğarken
Karanlık secde eder siyahın karşısında.

"Belki"ler sormaz olur "eğer"in kıymetini
"Keşke" anlamaz olur "meğer"in kıymetini
Bir de "hiç" bilmeyince "değer" in kıymetini
Murat umutsuz kalır eyvahın karşısında.

Ne hasret yorgun düşer, ne terk edişler bitap
Ne vuslat gerçek olur, ne sevda ömre hitap.
Bu yüzden aşk adına yazılacak tek kitap
Yalnızca hicaz olur segâhın karşısında.

Sessiz bir yağmur gibi habersizce dinerken
Riya kokan her sözün gölgesine sinerken
Günah denen mevkiden ağır ağır inerken
Şeytan'ı seyrederek aşk, dergâhın karşısında.

Her sözü gerçek sanıp kanarken birileri
Hayalleri hasretle anarken birileri
Gün ışı, gece biter sanarken birileri
Güneş tövbekâr olur sabahın karşısında.

Çünkü umut ağlarken suskun Kalubela'da
Yağmur toprağı öper Sahra-yı Kербela'da.
Belki de bu sebeple, okunan her selada
Turnalar boyun büker semahın karşısında.

Belli ki çarkı kırık düzen yıkılmadıkça
Karanlığı yol bilen düşten bıkılmadıkça
Adı aşk olan mermi, aşka sıkılmadıkça
Tetik suskun kalacak silahın karşısında.

Bense tuz niyetine sevda basıp yarama
Hasreti yoldaş bilip düşman oldum harama.
Ve belki sırf bu yüzden haddimi aştım ama
Bu da tek suçum olsun ilahın karşısında.

(Devam Edecek...)

08.05.2007

Halkalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54577/karsinin-karsisinde.html>

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54814/.html>

Arzuhal / 1

“İlgili makama”

- Cehennem sıcak beyim! -

Bana bu satırları yazdıran naaşımın
Ruhu toprağa sığmaz, kefeni dar efendim.
Çünkü ardımdan kalan üç kuruş maaşımın
Yolu kabrime düşmez, sahibi var efendim.

Dünya bu, anlar insan; koşarken bir menzile
Hiç hatırlanmaz mazi, belki hiç gelmez dile
Ama en son evimin mezar taşını bile
Dikmediler, efkârım dağlar kadar efendim.

Belki suç bende biraz, çok verip az istedim
Ömrüme kar yağarken onlara yaz istedim
Sonunda bir Fatiha biraz niyaz istedim
Sustular-ki bu susuş- ruhuma ar efendim.

Bu yüzden satır satır yazıp arzuhalimi
Bir mektupla sırtına yükledim vebalimi
Ama sen elden ver ki duysunlar ahvalimi
Yoksa sahipsiz kalıp adres arar efendim.

Kim soracak ki deme, ardımda kalsalar da
Yaşadığım her anı sessizce çalsalar da
Ömrümü zehreyleyip ahımı alsalar da
Arada okuyacak biri çıkar efendim.

Bir erkek kardeşim var, köşkte yaşıyor hani
Fakirhanesi (!) her gün dolup taşıyor hani
“Bu yaz nereye gitsek” diye şaşıyor hani
Söyleyin yeri hazır, yatağı har efendim.

Bir oğlum var, saflığın halka açık sergisi
Ama kendine sorsan göğe sığmaz yergisi
Üstelik yolsuz köyde her yıl asfalt vergisi
Öder hiç sesi çıkmaz, haşa; “davar” efendim.

Bir eşim var, her seçim kağıtları nallayan
“Işık” mıydı, “ok” muydu arada afallayan
Bir de sessiz sedasız kuyruğunu sallayan
Bir kardeşim var, adı; “sineksavar” efendim.

Bir kızım var, sormazsan çıkmaz soluğu sesi
Elinde orta mektep terk şehadetnamesi
Herkesinki bir sultan, evinin bir tanesi
Bizimki laf anlamaz, sanki duvar efendim.

Kız kardeşimin beyi mebus olmuş; nasılsa?
Oyu bırak, muz vermem ağaçlara asılsa
Ama benim yüzümden sesi biraz kısılsa
Toprağımın üstünü gülle sivar efendim.

Velhasıl, cehennemim harı vururken cama
Şeref versinler diye yapayalnız soframa
Bir mektup da şeytana yazmak isterim ama
Korkarım yanlarına geri kovar efendim.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54986/arzuhal-1.html>

Arzuhal / 2

- Ne Firavun ne Nemrut ne Sezar kaldı beyim,
Hepsinin arkasından bir mezar kaldı beyim.-

Hayat denilen kumar öyle bir hâl aldı ki
Hep yeki arar oldu hileli zarlar beyim.
Gurur namert önünde öyle naçar kaldı ki
Konuşsan suç sayarlar, sussan kızarlar beyim.

Bu yüzden sus pus herkes, bu yüzden bomboş saha
Bu yüzden doğmaz güneş sürgün olmuş sabaha.
Ama ben susmuyorum,ve hiç susmam bir daha
Çünkü kendine yontar olmuş hızarlar beyim.

Belli ki suçunuz yok, ama hep öyle dendi
Belli ki bir gerçeğin üstünde beyin fendi.
Hem artık sayenizde ne kul var ne efendi
Herkes kendi payına vatan pazarlar beyim.

Ne evlatlar büyüdü, birer melek(!) her biri
Memleketi kurtarmak işlerinin tabiri.
Ama öyle evlat ki bırakınız kabiri
Babasının ceddine söver, azarlar beyim.

Devlet denilen mülkü sokarken en derine
Tüm kalemler kırılıp silah kondu yerine
Ve büyük sultanımın fermanı üzerine
Gölgesini seyreder oldu nazarlar beyim.

Karanlığa karanlık katarken birileri
Herkes iş yüklendi, yatarken birileri.
Üstelik bile bile batarken birileri
Doğmamış bebekleri şahit yazarlar beyim.

Ama siz de bilin ki, dalın inceldiği an
Tomurcuğun çatlayıp meyveyi deldiği an
Son sözün söylendiği, zamanın geldiği an
Size de üç metrelik bir ev kazarlar beyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55088/arzuhal-2.html>

Öznesiz Bir Cümleden Alıntılar / 1

I.)

' Cevap hakkı saklıdır yorumlanmış düşlerin.'

renksiz bir çerçevenin
suretini gizleyen
ama hep içten içe
büyüyen bir kibirle,
kararmaya yüz tutmuş
bir yalazı izleyen
sessiz bir rüzgârsın sen.
duymadım sanıyorsun
oysa hep duyuyorum.
çünkü sessiz sedasız
döktüğün gözyaşının
damladığı toprağın
içinde uyuyorum...

II.)

'Resmi tarihin resmi siyah beyazdır ancak.'

soğuktu.

melankolikti hüznün
depresif düşlerimin
ve yarısız bir aşkın
hükmünü imzalarken.

soğuktu.

sırılsıklamdı yüzün
ardına hiç bakmadan
koşar adım yürüyüp
karanlığa dalarken.

soğuktu.

soğuk bir otobüsün
son durağından önce
günahına girerken
aşk kokan bir bakışın.

soğuktu.

ve ne kadar gül varsa
ilkbahar'da yeşerip
sonbahar'da solarken
hiç bir anlamı yoktu
erken çöken bir kışın.

soğuktu.

suçluyduk soğuk kadar!
fail belli,suç sabit.
ve bir ocak gecesi
can çekişen bir sevda
maktûl olmak üzere
bitti sessiz sedasız.

soğuktu.

önce güller kurudu
çorak dudaklarımda,
ardından ilk vedanın
sessiz sağanakları.

sonra yağmur
....sonra gök,
.....sonra toprak
.....sonra su.

kurudu ne kaldıysa
ardında bıraktığın.
ve artık
-bir kez bile ıslanmamak üzere-
kurudu
bir ırmağın yatağına dönüşen
kızımın yanakları...

soğuktu.

....soğuk...

.....üşüyorum./

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55225/oznesiz-bir-cumleden-alintilar-1.html>

Elveda İki Gözüm...

- Elveda iki gözüm, elveda; gidiyorum...-

İşlediğin günahı ismimle kutsayarak
"Yelkovanlar göçmeden, unutamaz" desen de
Unuttuğum ne varsa birer birer sayarak
"Kardelenler açmadan, unutamaz" desen de
___ Gidiyorum bak işte, bak; unuttum diyorum
___ Elveda iki gözüm, elveda; gidiyorum...

Sahi kim sordu seni, kim aradı ben gibi?
Kim koştu senin için, ardından; gölgen gibi?
Şimdi namert aşkına beyaz ümmüşen gibi
"Bir gelinlik biçmeden, unutamaz" desen de
___ Seni sevdiğim güne bin kez kahrediyorum
___ Elveda iki gözüm, elveda; gidiyorum...

Söylesene, namertlik kaç yıldır moda böyle?
Kaç yıldır gülümsüyor riyakâr yüzün, söyle!
Üstelik aşk meyini bir kez olsun neşeyle
"Yudumlayıp, içmeden; unutamaz" desen de
___ Vebalini Allah'a havale ediyorum
___ Elveda iki gözüm, elveda; gidiyorum...

Keşke unutsaymışım sevdayı bir an sayıp
Keşke "yok" deseymişim seni bir yılan sayıp.
Çünkü senle gördüğüm her düşü yalan sayıp
"Gönül yardan geçmeden, unutamaz" desen de
___ Hem gönlümü hem seni artık terk ediyorum
___ Elveda iki gözüm, elveda; gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55417/elveda-iki-gozum.html>

Yazıklar Olsun

- Nafileyse cümleler, dile yazıklar olsun ! –

Bahardan utanarak isimsiz bir şehirde
İnecek diyorlarsa, yele yazıklar olsun.
Sessizliğin sesinden korkarak bir nehirde
Dinecek diyorlarsa, sele yazıklar olsun.

Ne çıkar kararsa gün, kırgın ömrün dışında
Elbet doğacak sabah, ömrün en son kışında.
Ama aşk,“ benden öte; bir ben arayışında ”
Sönecek diyorlarsa, küle yazıklar olsun.

Sabrın duvarlarını yükleyip inadına
Olmazın ötesinden hicrederken adına
Perdesiz bir aşk için mızrabın kanadına
Binecek diyorlarsa, tele yazıklar olsun.

Aslı'nın düşlerine Kerem olup girerek
Ferhat'ın gürzü ile dağları devirerek
Mecnun'a Leyla için, küsüp sırt çevirerek
Dönecek diyorlarsa, çöle yazıklar olsun.

Aşk tutsak ederken cananın ak tenine
Bülbüller iç çekse de gülün son dikenine
Küskün yediverenler toprağın bedenine
Sinecek diyorlarsa, güle yazıklar olsun.

04.10.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55549/yaziklar-olsun.html>

Markiz'e Mektuplar / 2

- Yüklemin hüzün benim –

Markiz sana bu sefer ıslanmış bir kâğıtla
Ve ömrümü yurt bilmiş sahipsiz bir ağıtla

Kabuk tutmuş yarımı son defa kanatarak
Islanmış gözlerimi bir yağmura satarak

Gecenin kıyısında bir menekşe üşürken
Karanlık yıldızları sessizce bölüşürken

Semanın her yerine hüzün yağacak sanıp
Karartılmış geceme güneş doğacak sanıp

Sabaha dek bin kere ölerken yazıyorum
Gönlümü bin parçaya bölerek yazıyorum.

Markiz sen bir günahın borcu altında kalıp
Bir meçhulün içinde çok uzaklara dalıp

Hazanı düşünmeyip bahara kin ekerken
Vakitsiz göç eyleyip semada "hü "çekerken

Belki biraz yoruldum belki kırıldım ama
Belki sana çok kızdım belki darıldım ama

Hiç pişmanlık duymadan bile bile öldüm ben
Çünkü seninle bir hiç vahasız bir çöldüm ben.

Ama nedendir bilmem gittiğin günden beri
Sönmüş bir yıldız gibi bittiğin günden beri

Hem yeni doğmuş günün sisli ışıltısından
Hem bir mum alevinin isli ışıltısından

Biraz sevda biraz düş biraz hüsrana alarak
Düşen yapraklar gibi gün be gün azalarak

Gözyaşımla besleyip bir denizin suyunu
Günah kabul eyleyip tüm aşkların soyunu

Güne umut eksem de geceler sen kokuyor
Kalem hasret kâğıt düş, heceler sen kokuyor.

Belli ki unutmadım belli ki fikrimdesin
Belli ki bedduamda belli ki zikrimdesin.

Ne düşünsem aklımın yarısı sende hâlâ
Güllerin hepsi soldu sarısı bende hâlâ.

Belki de ben suçluyum belki de sırf bu yüzden
Yıldızlardan düş çalıp nefret ettim gündüzden.

Belki de sen haklıydın belki yanıldım ama
Bir kez bile bakmadın tuz ektiğin yarama.

Bazen öznesiz kalmış bir cümle gibi öksüz
Bazen suya can veren nilüfer gibi köksüz

Bırakarak gittiğin bir ömrün inadına
Vefasız yaftasını yapıştırıp adına

Önce nihavent oldun derken kırıgın bir hicaz
Sonra hayırsız bir düş sonra kış, sonra ayaz.

Yine de susuz kalmış bir lâlezarken ömrüm
Okyanus ortasında boş bir mezarken ömrüm

Sensiz yaşamış ama nefes alamamışsam
Gölgemi bile kovup yalnız kalamamışsam

Sebebini sararmış resmine sormalıydın
Başka aşka sattığın ismine sormalıydın.

Çünkü ben yok saydığın bir aşkla yoğrularak
Sırtımdan vurduğum sokakta doğrularak

Akşamın küskün yüzü inerken perde perde
Düş satıyorum hâlâ çekip gittiğin yerde.

Ama sen anıları ziyaret ettiğinde
Yani mutlu düşlerin terk edip gittiğinde

Hayatın emrettiği tutsaklıklara inat
Gözlerin görmediği uzaklıklara inat

Sesimin yankısını ararsan bir gün eğer
Ve en son adresimi sorarsan bir gün eğer

Sokağın en sonunda şiir çıkmazındayım
Sevda ibadetinin vuslat niyazındayım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55684/markiz-e-mektuplar-2.html>

İntizar

- O kendini biliyor.-

I.)

Vahası çorak toprak, suyu serapken ömrün
Viranesi yıkılmış yurdu harapken ömrün;

Ne varsa senden kalan yaktım yele savurdum
Ve gönülde ne varsa hasretinle kavurdum.

Kül kaldı senden geri Zümrüd-ü Anka bildim
Her doğuşumda tekrar aynı küle yenildim.

O kül ki bir mürekkep hüznümü yazar oldu
Sol yanımda ne varsa şimdi intizar oldu...

II.)

Ne verdiysen geri al senden hiç iz kalmasın
Erken batsın güneşin ömrün murat almasın.

Zamansız gelsin hazan kar yağsın saçlarına
Hasret bir günah gibi konsun avuçlarına.

Kan olsun gözlerinden akan her bir damla yaş
Biçare eri ve bit mum gibi yavaş yavaş.

Baykuşlar talan eder olsun gönül bağını
Zemheri yuva bilsin buz tutmuş ocağını.

Erken yorulsun ömrün tutmaz olsun dizlerin
Nehirlerin lâl olsun kurusun denizlerin.

Girdiğin gönüllerde yalnız konuk olasın
Hem hicrana doyasın hem hüsrarla dolasın.

Riyakâr umutlara bel bağlasın muradın
``Alçak`` diye anılsın viranelerde adın.

Kan tükürsün ciğerin en az benim kadar yan
Baharsız açan gül ol her güneşi bahar san.

Derdi kendine zarar bir keman gibi ağla
Boşa yaşanmış bitmiş bir zaman gibi ağla.

Çatılmış bir kaş gibi sorsunlar günahını
Kimseler dinlemesin geç kalmış eyvahını.

Her gece bin kâbusla bölünsün uykuların
Sabahlar hiç olmasın gitmesin korkuların.

Ağzından hiç gitmesin hasretin buruk tadı
Ömrüne yoldaş olsun keşkenin kırık tadı.

Sen de benim gibi yan ben sönmedikçe sönme
Gidişin baki olsun ve sakın geri dönme.

Ve devrik bir cümlenin öznesi olduğun gün
Dikenin bende saklı al ve git solduğun gün !

III.)

Nasıl yazılmalıysa öyle yazıldı işte
Bütün gidişler gibi namertti bu gidiş de...

20.03.2004

Kızılay / Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55792/intizar.html>

Git Artık

- Bir ondörtlü namlusu dayar gibi alnıma...-

Git artık, efkârımı kirpiğimde bırakıp
Gözlerimden boşalıp; avuçlarıma akıp.

Bakma sakın ardına git gidebildiğince
Hakkın kalmasın helal et edebileceğince.

İstersen "hiç yoktun" de, "hiç tanımadım" seni,
"Aşkı hiç tatmadım" de; yok say istersen beni.

Sakın bakma giderken ardındaki enkaza
Ne hicranıma aldır ne ağlayan hicaza.

Nasılsa bir başka dert doldurur boşluğunu
Başka dert unutturur aşkın sarhoşluğunu.

En fazla bin yıl sürer yokluğuna yanışım
Gördüğüm her rüyaya aldanişım kanışıım.

Belki silinmeyecek bir iz kalır ardında
Belki gözlerimde bir deniz kalır ardında.

Belki mutlu bir rüya belki bir düştür biten
Belki uzun bir yoldan geri dönüştür biten.

Gönlüme belki hüsrân, belki eyvah kalacak
Belki masmavi bir gök, belki de ah kalacak.

Belki papatyaların canı biraz yanacak
Gönül çiçeğe uyup belki biraz kanacak...

Bir turna semahiyken her gidiş yorgun ömre
Git, hiç eyvallah etme hasrete vurgun ömre.

Git, kilitli bir kapı ardına göm sevdâyı
Ve kutsal bir görev say zamansız elvedâyı.

Git artık, muradını hazanıma yar edip
Yarım kalan bir aşkı ömre ahuzar edip.

Git artık, adresini meçhul bilmişken gönül
Hem mağrur bir duruşken hem ezilmişken gönül

Git artık, başka ömre eziyetsin bekletme
Hem borçlusun hem kefil hem diyetsin bekletme

Git artık, ne selamın ne sözün kalsın bende
Ne yangınıni bırak ne közün kalsın bende...

30.08.2005

Sarıyer

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55936/git-artik.html>

And Olsun!

Sırrınla süslediğin perdeyi aralayıp
Gözlerine son defa bakmaya yemin ettim.
Aldığın her nefesi ömrüme küfür sayıp
Var olduğun her yeri yakmaya yemin ettim.

Kararmış gökyüzüme küskün bir ay doğarken
Gözyaşım yüreğime yağmur olup yağarken
Mecnun'un gözlerine çağlayanlar sığarken
Çöllere vaha olup akmaya yemin ettim.

Artık anmasın diye dilim aşkın adını
En uzak yıldızlara bağladım muradını.
Ve göğsüme sığınmış bir turna kanadını
Her sabah yoklamaktan bıkmaya yemin ettim.

Güneşi buza kesmiş sevda denen mevsimden
Düşlerimi maziye hapseden bir resimden
Hem dünden, hem bugünden; hem en son adresimden
Kırgın bir "elveda"yla çıkmaya yemin ettim.

Sırtıma yükleyerek "hoşçakal" kelamını
Elimle imzalarken ayrılık ilamını,
Şarkımıza yükleyip isminin anlamını
Karanlık bir zindana tıkmaya yemin ettim.

Yorulmuş bedenime bir iş daha yükleyip
Küskün umutlarıma bin bir hüznü ekleyip
Hasretin yollarında gece gündüz bekleyip
Alnının ortasına sıkmaya yemin ettim.

Çünkü miras bırakıp gecenin siyahını
Yüreğime doğrulttun ayrılık silahını.
Bense öksüz koyduğun aşkın tek günahını
Vefasız yüreğine yıkmaya yemin ettim.

Yazdığım tüm şiirler yokluğuna hitapken
Noktalarım anlamsız virgüllerim bitapken
Aşk dediğim, önsözü yarım kalmış kitapken
Son sözüne ismimi sokmaya yemin ettim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56045/and-olsun.html>

Dipnotlar

- Çelişki -

" Ne için yaşadığın, kim için önemli ki? "

Korkunun korkusuyken Sırat`ın yol sızısı
Kimisi mezarından
Korkuyu kazır gelir.
Kiminin gece gibi simsiyahken yazısı
Kiminin manzarası
Kevser'e nazır gelir.
Kiminin nefesini yok sayarken bazısı
Kimisi şanslı doğar
Kısmeti hazır gelir.
Kiminin yalnızlıkla var olurken yazgısı
Kimini dost terk eder;
Kimine Hızır gelir.

- Rivayet -

" Terk edilmiş rüyalar, ağlıyor mudur sahi? "

Rivayet edilir ki, tüm mutsuz çocukların
Damlayan gözyaşını
Küçük bir peri almış.
Rivayet edilir ki, solmuş tomurcukların
Bahara küskünlüğü
Kardelenlere kalmış.
Rivayet edilir ki, ömrün en son nefesi
Yangınlar ortasında
Yemyeşil kalan dalmış.
Rivayet edilir ki, sevdanın yitik sesi
Mutluluğu ararken
Kaybolan bir sandalmış.

- Kaygı -

" Peki yağmur yağarken, kim tutar yıldızları? "

Hiç kimse, bir kabusun karanlığı altında
Gördüğü mutlu düşe
" Hayır " demedi henüz.
Hiç kimse karanlığın, mutsuz saltanatında
Yıldızsız gökyüzüne
Gün dilemedi henüz.
Hiç kimse bilmesede, kovulduğumuz yerin
Suçuna ortak Adem,
Lokma yemedi henüz.
Hiç kimse duymasa da, isyan etmiş Azer`in
Günah kabul ettiği
Sevabi " yedi " henüz.

- Sorgu -

" Uykuların korktuğu kabus korkar mı peki? "

Akarsular denizde durulunca biterken
Ardında öksüz kalmış

Sel susar mı acaba?
Kuşların ömrü bir gün, vurulunca biterken
Kanadı yara almış
Eş uçar mı acaba?
Hayat bitmiş bir günün yorulduğu kadarken
Toprağın diz çöktüğü
Nefes var mı acaba?
Kabir tüm günahların sorulduğu kadarken
Vücudun son adresi
Kefen dar mı acaba? ...

- Hayat -

" Çemberin yarıçapı, hayatın merkezidir."

Yorgun ütopyaların kulakları sağırken
Mülteci bir seferden
" Geri dönüş " tü hayat.
Ömrün taşıdığı yük bedenine ağırken
Hayaller meçhul oldu,
Düşe dönüştü hayat.
Yıldızlar can verirken tutulan dilek gibi
Gerçek olması için
Beklenen "düş"tü hayat.
Ama halesi kırık, yorgun bir melek gibi
Kanadından vuruldu
Gerçeğe düştü hayat.

- Yazgı -

" Saatlerin akrebi suç kadar zehirlidir. "

Vakitsiz gidenlerin geriye döndüğü an
Kimine biraz erken
Kimine geç olacak.
Çünkü günün ardından, avuçlarında kalan
Bazen bir gülümseyiş
Bazen bir " hiç " olacak.
Her gün doğsa da güneş, sis çöktüğünde yalan;
Ve karanlığın hükmü
Mutlak sonuç olacak.
Saatlerin önünde secde etse de zaman
Öyle bir hüküm ki bu,
Cezası suç olacak!

-Yargı-

" Kelebeklerin ömrü kime göre bir gündür? "

Harcadığın günlerin hesabını öderken
Ruh, kiralık bedenden
Çekilir yavaş yavaş.
Hayaller ufka doğru ağır ağır giderken
Hatıralar duvardan
Sökülür yavaş yavaş.
Ömür denen ağacın son yaprağı düşerken
Ağırlaşan dalları
Bükülür yavaş yavaş.
Hayat yolculuğunun son durağı mahşerken
Meleklerin gözyaşı
Dökülür yavaş yavaş.

- Hüküm -

" Rüyalar uyanırken uyur uyku dediğin. "

Doğduğun gün çıktığın yolculuğun ucunda
Kapıları kilitli
Bir Şehir var elbette.
Her sabah uyuduğun rüyanın sonucunda
Panzehiri etkisiz
Bir zehir var elbette.
Karanlık gökyüzünün en umarsız yerinde
Yağmurları ağlatan
Bir nehir var elbette.
Unutma, kaderin de; Defter-i Kebir'in de
Altına basılacak
Bir mühür var elbette.

Yavuz Doğan

21.10.2006

İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56190/dipnotlar.html>

Suç Diyecekler Elbet

-Cezası baş tacımdır! -

İsmi nakşederek ömrün her satırına
Günleri sayar oldum, ne derlerse desinler.
Aşkı layık gördüğün günlerin hatırına
Ömrümden cayar oldum, ne derlerse desinler.

Bazen sözünden pişman mahcup ağızlar gibi
Bazen masum bir gülün yüreği sızlar gibi
Bazen de karanlığa düşen yıldızlar gibi
Vakitsiz kayar oldum, ne derlerse desinler.

Sessizce terk ederek sabah bilmez düşleri
Ezberimden silerek sebepsiz gülüşleri
Gönlüme yasak kılıp tüm geri dönüşleri
Karanlığa yar oldum, ne derlerse desinler.

Çiçekler can verirken gözünün karasında
Ahular hüsrana buldu kanayan yarasında
Çünkü aşkı defneden ağıtlar arasında
Sesini duyar oldum, ne derlerse desinler.

Duvağında siyaha dönmüş beyaz telinle
Mutlu hayallerime kıymıştın ya elinle
Bu yüzden, doğduğu gün dul kalmış bir gelinle
Vuslata doyar oldum, ne derlerse desinler.

Med-cezirler göçerken okyanuslardan göle
Güneş özlem duyarken terk eylediği çöle
Kirlenmiş bir sevdanın rahmine düşmüş döle
İsmi koyar oldum, ne derlerse desinler.

Hayaller diz çökse de günün tan deyişine
Nefes secde etse de ömrün can deyişine
Karşı çıkıp kaderin en son an deyişine
Tövbeme kıyar oldum, ne derlerse desinler.

Maviden ödünç alıp lanetlenmiş karayı
Gözyaşımla avuttum var ettiğin yarayı
Ve Arzu'nun Kamber'e çok gördüğü sarayı
Elimle soyar oldum, ne derlerse desinler.

Bulutlar gözlerime yürürken akın akın
Damlayan gözyaşımı pişmanlık sanma sakın!
Bil ki ismine düşman, gözlerine çok yakın
Meçhul bir diyar oldum, ne derlerse desinler.

İsmim bir seyyah olup gezse de dilden dile
Göz yaşlarım düşse de hüsrana denemendile
Gönlümü teslim edip kararmış bir kandile
Bittim, ihtiyar oldum; ne derlerse desinler.

07.05.2006

Kadıköy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56295/suc-diyeccekler-elbet.html>

Kapılar Kapanırken

-Suçu sabittir aşkın-

“ Madem aynı noktadan ufku gözlemekti aşk,
Aynanın arkasında ne işle meşguldü sır? ”

Bakma sessiz sedasız olduğuma bu akşam
Gün doğar,gece biter; sabaha bakarım ben.
Aldırma bir segâhla dolduğuma bu akşam
Nasılsa bir kirpikten yaş olup akarım ben.

Varsın sesim semada yankılsın nidasız
Varsın bir rüya daha ölsün sessiz sedasız
Ne çıkar bir aşk daha bitiyorsa vedasız
Hasret madalyasını gönlüme takarım ben.

Boş ver, nasılsa geçer kanayan tüm yaralar
Kırgın gönül kapımı elbet biri aralar
Bir tek küskün ruhumu terk etmesin karalar
Çünkü aşkta acemi sevdada sakarım ben.

Ne çıkar siyah değil elaysa hüznün adı
Kim üzülür vakitsiz selaysa hüznün adı?
Ama dertli başıma belaysa hüznün adı
Kâğıtları recm eder kalemi yakarım ben.

Eğer takvimlere suç, saate bilinmezsem,
Eğer günahsa ismim, eğer hiç silinmezsem
Eğer suçum sabitse ve sehpadan inmezsem
Kapılar kapanırken sessizce çıkarım ben.

03.03.2007

Büyükçekmece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56416/kapilar-kapanirken.html>

Markiz'e Mektuplar / 1

- Bakma, utanıyorum -

Markiz, bu satırları senden çok uzaklarda
Aldığım her nefese kurulmuş tuzaklarda

Sesindeki hülyaya dalarak yazıyorum
Kendimle yapayalnız kalarak yazıyorum.

Kurumuş bir mürekkep ve geceyken şahidim
Cevabı bilinmez bir bilmeceyken şahidim

Sararmış bahçeleri isminle sulayarak
Yıldızlı gökyüzünü siyaha bulayarak

Ve güneşi semadan silerek yazıyorum
Karanlığın sonunu bilerek yazıyorum.

Markiz, sen güne küsüp sabahı karalarken
Bulutları ağlatıp yağmuru yaralarken

Kaç bebek gülümsedi lanetlediğin güne
Kaç âşık göçer oldu sesindeki sürgüne.

Bilsen kime gün oldu yeni ayın on dördü
Bilsen senden uzakta âşıklar neler gördü.

Bir tek sen göremedin ne düşler kurduğumu
Rüzgâra karşı gelip önünde durduğumu.

Keşke görseydin markiz, eriyip bittiğimi
Nereden gelip sonra nereye gittiğimi.

Kırılmış yüreğimi nasıl yorduklarını
Görmediğim düşlerde seni sorduklarını

Anlatabilmek için koşar adım yürürken
Örselenmiş aşkıyı gölgem gibi sürürken

Avuçlarımda kalmış üç beş akçeyi sayıp
İntihara meyilli bir yıldız gibi kayıp

Huzurunda diz çöküp elaman dileyişim
Attığım her adıma son adımım deyişim

Gözlerinde can bulan sönmüş bir fer içindi
Süzülen gözyaşlarım bir nilüfer içindi.

Ama artık içime akma, utanıyorum
İslanmış gözlerime bakma, utanıyorum.

Keşke görseydin Markiz, neden kavrulduğumu
Nefesinin yeliyle nasıl savrulduğumu.

Görseydin, aşikâra dönecekti tüm gizler
Belki diz çökecekti önümüzde denizler.

Görseydin, sevdam için her zorluğa katlanıp
Uykusuz geceleri yalnız seninle anıp

Gözlerimdeki yaşla can verip bir meleğe
Bir isim koyacaktım tuttuğum son dileğe.

Ama artık yıldızlar sıkılmak üzeredir

Yorgun bir kale suru yıkılmak üzeredir.

Bense pulsuz bir zarfken, eksiğini unutup
Adressiz bir kapıyı nasıl ararsa mektup

İşte öyle yanılmış ve öyle yenilmişim
Ardımda bıraktığım her günü kâr bilmişim.

Şimdi yazdığım her şey isminden kalıntıyken
Bu kalem ve bu kâğıt bir düştten alıntıyken

Bil ki deniz ve umman gözümde bir kaşıktır
Bil ki kor olmuş yürek hâlâ sana âşıktır.

Ama sen ışıkları yakma, utanıyorum
İslanmış gözlerime bakma, utanıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56520/markiz-e-mektuplar-1.html>

Kimse Özlemese de Dudaklarım Özlüyor

– Özlenen sen olunca, özlenir; özlem bile! –

Sen hiç bilmesen bile, yorgun gönül bağında
Melekler sevdamızı terennüm eyler hâlâ.
Sürgün aşklar şehrinin en çıkmaz sokağında
Seni her anışımda iç çeker neyler hâlâ.

_____Çünkü hicaz yoruldu, fasıl özlüyor seni
_____Bir bilsen, dudaklarım; nasıl özlüyor seni.

Kayboldu gök kubbede, en aydınlık gün bile
Devrildi karanlıklar, ışısız bir kandile
Ama ``hiç sevmeyecek`` diyorlarsa nafile
Yüreğimi kavurur, yakar bir şeyler hâlâ.

_____Belli ki yenik düştü, hasıl; özlüyor seni
_____Bir bilsen, dudaklarım; nasıl özlüyor seni.

Yorulsa da deryanın en yorgun akıntısı
Sıkılmaz gönüllerin yalancı sıkıntısı
Ve meçhule göçerken aşkın son yıkıntısı
Dudaklarım ``aşk`` diye ismini söyler hâlâ.

_____Suretin gizi meçhul, asıl özlüyor seni
_____Bir bilsen, dudaklarım; nasıl özlüyor seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56623/kimse-ozlemese-de-dudaklarim-ozluyor.html>

Dest-i İzdivac Talebi

- Bu bir evlenme teklifidir -

Hercai bir çiçektim gül doluyken her taraf
Soldum işte sayende, artık evlenelim mi?
İster teklif kabul et ister zor bir itiraf
Doldum işte sayende, artık evlenelim mi?

Bir imzan yetiyormuş böyle buyurmuş kanun
Beyaz bir elbiseyle düş taşımakmış sonun.
Bense kurt kafesinde eğitilmiş bir maymun
Oldum işte sayende, artık evlenelim mi?

Bir de kısmetsiz demiş annemin rüyaları
Elinde mumla gezer olmuş evliyaları
Oysa gül bahçesinde masum papatyaları
Yoldum işte sayende, artık evlenelim mi?

Eski aşklarla kesip muhabbeti selamı
Günah kabul eyleyip konuştuğum kelamı
Baş tacı etmek için aradığım belamı
Buldum işte sayende, artık evlenelim mi?

Sevmekten hiç korkmadım zamansız gitseler de
Suyun buza döndüğü adreste bitseler de
Var ettiğim rüyaya beddua etseler de
Daldım işte sayende, artık evlenelim mi?

Bir evim var saray bil, zaten büyük hasarım
Çünkü elimde kalan bir şerefim bir arım
Bir de bazı gün meçhul, bazı geceler yarım
Kaldım işte sayende, artık evlenelim mi?

Evine hasret kalmış seyyahın dönüşünü
Çölü bir cennet kılan yağmurun gülüşünü
Yastığımda uyumuş bir perinin düşünüşünü
Çaldım işte sayende, artık evlenelim mi?

Hem dün de, hem yarında; hem en mutlu anında
Aldığın nefes olup akmak için kanında
Kalbine takacağım yüzüğü en sonunda
Aldım işte sayende, artık evlenelim mi?

16.11.2005

(Sevgili eşim Feride Ece'ye evlenme teklifimi dile getirmek için yazılmıştır...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56887/dest-i-izdivac-talebi.html>

Sayıklamalar / 1

- Hipotez -

Korkma,
korktuğun her şey
bir solukluk ömürde,
dünya denen nimetin
altın tepsi içinde sunduğu nazireyken.
ve her gece gördüğün
sonu mutsuz rüyalar,
avuç avuç boşalmış sağanaklardan öte;
nehre ulaşamadan
kirlenmiş bir dereyken.
üstelik bilinmezi
süsleyen karanlığı
bir kez olsun görmeyen
bütün kelebeklerin
günü selamlayışı
yalnızca bir kereyken!

Korkma,
kamer semayı
sessizce terk ederken
ve dağların ardında öksüz kalmış yıldızlar
birer birer sönerken,
sabahı kucaklayan gün doğmak üzeredir.
çünkü yürek,
ne kadar kırılırsa kırılısın
yıldızlara ne kadar darılırsa darılısın
gelirken yürüdüğü yollar hala sımsıcak
gidiş yolu aydınlık
ve hala yekparedir.

Yani,
bunca korkunun, günü birlik düşlerin
kırılmış hayallerin
ve tüm öykünüşlerin
izlediği güzergah,
bitti dediğin yerden;
başladığın yeredir.

Kırılma,
kırılmanın kırılma noktasında,
vakitsiz gitmeleri çeyrek geçerken saat.
yok kabul et bir vakit duyduğun tüm sözleri.
çünkü gün dönümünde,
tutulsaydı her vaat;
özlemek suç olurdu
kavuşmaksa rivayet.
ve şayet,
kimliğine el konmuş
mülteci bir aşkıktan geliyorsa şikayet;
faili bilinmeyen ve mağduru belirsiz
aşk olurdu cinayet!

Demek ki,
aydınlıkta kararan tek ütopya
bir düşün, karanlığa
yansıyan gölgesiymiş.

Demek ki,
bir hayıra bağlanmayan tek rüya

kuşatılmış bir ömrün
kalp denen bölgesiymiş.

Demek ki,
yalın ayak yürüyen mutsuz hülya
terk edilmiş düşlerin
sevda diyen sesiymiş.

Demek ki,
mutsuzluğa mahkum edilen dünya
şeytanın yeryüzüne
üflenen nefesiymiş.....

01.10.2006

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57140/sayiklamalar-1.html>

Sayıklamalar / 2

- Uyanıkken düş görür sevdaya vurgun olan.-

- Tez -

Yalan yok, bu ilk değil uykuya susuzluğum
İronik bir kabusa eşken uykusuzluğum.

Yalan yok, bu son değil semaya vurgunluğum
Şark Yıldızı'na aşık kimliksiz durgunluğum.

Oysa benden önce de varken Kutup Yıldızı
Kaç hüsrân tanıdı gök, kaç ayrılık, kaç sızı?

Bildiğim kadarıyla, milyar yıldır – yaklaşık –
Dünya günün peşinde, Kamer dünyaya aşık.

Yani en fazla üç gün süren fânî dünyada
Her gün bir savaş emri veren cânî dünyada

Cehennem ateşi Şeytan'ın uykusuyken
Aşk, kirlenmiş dünyada tertemiz kalmış suyken

Suyu iç, ateşi yak; söndüğü an ölümdür
Çünkü hayat bir sahne,oyunsa tek bölümdür!

- Sentez -

Öyle bir dünya ki bu, cehennem ateşine,
Kızıldeniz'de doğmuş bir Mısır güneşine

Bulutlar secde edip gökyüzü kararırken
Tomurcuklar bahara darılıp sararırken

Âsa suya hükmetti, gün doğdu oyun geçti
Karanlık tövbe etti, zalim firavun geçti.

Öyle bir dünya ki bu, kaç şâh kaç mêrdan geçti
Karıncayı nallayan Sultan Sûleyman geçti.

Öyle bir dünya ki bu, Kerbelâ susuz çölken
Hüseyin'imın gözyaşı, kanla yoğrulmuş gölken

Ve Leylî'nin feryâdı çarparken dağa taşta
Turnaların sêmahı ağlarken düşen yaşta

Her doğan gün zalimin hanesine kâr geçti
Ağıtların üstünden, küskün Zülfikâr geçti.

Öyle bir dünya ki bu, en çaresiz an geçti
Ama aşk başka şeydi, sonra Pir Sultan geçti.

Öyle bir dünya ki bu, yol bilip ihâneti
Ufkunu aydınlatan ışık sayıp lâneti

Önce Torlak Kemal'i, ardından Börklüce'yi
Bedrettin'i ve sonra kim bilir kaç yüceyi

Karanlığa gömerek cism-i sefîl sayacak
Sonra her şeye sövüp, tövbesinden cayacak

Kim bilir kaç melânet, kaç Ebu Cehil geçti
Cehalêt sağanağı kim bilir kaç il geçti.

Ama her şeye rağmen, kar yağdı boran geçti
Öyle bir dünya ki bu, Nazım Hikmet Ran geçti.

Öyle bir dünya ki bu, bir uçtan bir uca dek
Toprağın kudretini öğretiyorken felek

Mehter 'in sesi sustu, kılıç pas tutar oldu
Yapraklar kımıldamaz bahar yas tutar oldu

Yıldızlar bir tarafa, güneş bir yana geçti
Mesnevi can bulurken, koca Mevlana geçti.

Öyle bir dünya ki bu, zaman durdu an geçti
Kâinatın gördüğü en şanlı Osman geçti.

Öyle bir dünya ki bu, ne ses kaldı ne sêda
Ne bir kubbemiz kaldı ne vakitsiz bir vêda

Her şey düne gömüldü, kırıldı Kısakürek
Yoruldu Orhan Veli maddeye döndü yürek

Bulutlar ağlar oldu, yağmur yağdı sel geçti
Toprağın sadık yarı bir Aşık Veysel geçti

Öyle bir dünya ki bu, kaç büyük ozan geçti
Yalnızca aşka mecbur Attila İlhan geçti.

Öyle bir dünya ki bu, gerçek unutulurken
Düşünmek suç sayılıp nefesler tutulurken

Hallacı yüzülürken, kül olurken Nesimî
"Enel Hak" şîarıyla verdim son nefesimi.

Yüzlerce yıl sonrası, masmavi gözlü bir dev
Kasım yapraklarını yakarken alev alev

Güz'ün dili tutuldu, konuşmadı lâl geçti
Öyle bir dünya ki bu Mustafa Kemâl geçti.

Öyle bir dünya ki bu kim bilir kaç can geçti
Ruh bedenden ayrıldı, en büyük yalan geçti.

- Tümevarım -

Öyle bir dünya ki bu, yolcusuz han da biter
Kalemi hüznün kokan Yavuz Doğan da biter!

Yavuz Doğan

10.10.2006

Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57381/sayiklamalar-2.html>

Değınmeler / 1

- aşk -

öyle bir "an"dır ki o,
karanlığın perdesi gerilirken çarmıha;
dilek tutar aşıklar
- göç eden yıldızlardan -
umutsuz bir düşün.

oysa sessiz sedasız
kararır gökkuşaağı, kararır tüm umutlar...

çünkü günün birinde,
elbet sona erecek;
sonu mutsuz bir düşün
kısa künyesidir aşk.

firardır çünkü vakit.

saatler yelkovansız, akrepler zehirsizken
sus pus olur tövbeler;
yeminler unutulur.

kapılar sürgülenir, sürgüler kurşunlanır;
kurşunlar ihanetin
günahıyla kutsanır.

sonuçsuz bir denklemin
tek ihtimaliyken aşk,
yıldız geceye küser;
gün güneşten sıkılır.

en olmaz vakitlerde tadılır ihanetler.
kapanır tüm kapılar
yüzüne birer birer.
son umut kırıntısı
üşürken gözlerinde,
göç eder intiharlar;
meçhulden, bir "hiç" için.

öyle bir "an"dır ki o,
karanlığın perdesi gerilirken çarmıha;
önce "yok"a çekilir
sonra "hiç"e çıkılır...

.....ve aslında yalnızca
.....bundan ibarettir aşk....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57483/deginmeler-1.html>

Şerefim Kefilimdir

Dudaklarımı adres bilmiş bir buse için
Ölemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.
Senden geri aldığım gönlümü kimse için
Bölemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

Bülbül eyle gönlümü, bakırdan bir kafes ver
Sessiz çığlıklarımın aksine bir nefes ver
Özlemek benim işim! Özlenecek adres ver,
Gelemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

Hiç çıkarma aklından çekip gittiğin anı
Takvimlerden sürgün et döneceğin zamanı
Eğer umudun buysa, hafızamdan hülyanı
Silemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

İsminse tek muradım, lâl olup kalsın dilim
Cemreden vurgun yemiş rüzgar olsun sevgilim
Sıradağlarsa eğer karşımda tek engelim,
Delemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

Üstelik yalnız sendin sabahın ilk sahibi
Yani aşk denen suçun, yenilmiş tek galibi.
Bense sana hasreti, adressiz bir suç gibi
Dilemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

Avuçlarını yuva bilmiş bir kuş düşüne
Güneşin aya küsüp sabaha dönüşüne
Vuslatın, tam kapımın önünde ölüşüne
Gülemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir.

Dudaklarım ismini yitik bir düş sansa da,
Baktığım her göz senin hasretinle yansa da,
Sorduğun son sorunun cevabı hüsransa da,
Bilemezsem hesap sor, şerefim kefilimdir...

10.06.2006

İkitelli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57946/serefim-kefilimdir.html>

Öyle Bir Suçun Var ki

- Ağır yüküm, gönlüme...-

Ey yasak meyvelerin çiçek verdiği gönül
Hüsrânı yar bilenin hasret derdiği gönül.

Öyle bir suçun var ki hem yaktın hem yanansın
Hem devasız bir dertsin, hem derdi aşk sanansın.

Öyle bir suçun var ki söndürdün meşalemi
Alnına namert yazmış levh-î mahfuz kalemi.

Hem bir Anka düşünde doğduğun külü yaktın
Hem baharı yok saydın hem hazansız bıraktın.

Hem oğlunu katlettin hem kızına hasımsın
Hem bitmiş masalımsın hem tükenmez yasımsın.

Hem maktulsün hem şahit, hem cinayet sanığı
Hem Ebu Cehil soyu hem bin ayet tanığı.

Öyle bir suçun var ki tüm kâinata ibret
Cezası büyük olur Rabbim büyüktür sabret.

Öyle bir suçun var ki vahasız çöle döndüm
Yalancı bir bahara aldanmış güle döndüm.

Hem içinde bir ateş durmadan körükledin
Hem dışında bir meczup meçhule sürükledin.

Hem onmaz bir illettin hem yara saran oldun
Hem ömür talan ettin yıktın şahmeran oldun.

Hem dilde bedduydın hem cana son nefestin
Hem eyvah demiş ömrün duyduğu en son sestin.

Öyle bir suçun var ki yorgun bir an ağlattın
Hüznüne canan demiş kırgın bir can ağlattın.

Öyle bir suçun var ki maviydin siyah oldun
Sevdalar baş tacıyken şimdi bir seyyah oldun.

Hem Kербela çölüsün hem mavi nehirsin sen
Hem canın cananına katletmiş zehirsin sen.

Hem zamansız bir özlem hem illegâl bir düşsün
Hem vuslat erbabısın hem hesapsız dönüşsün.

Hem ömrümdür adresin hem hakkım haram sana
Öyle bir suçun var ki ödüldür yaram sana.

Öyle bir suçun var ki affı ne mümkün artık
Bin ağıtla süslendi tükendi öykün artık.

15.08.2005

İkitelli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58078/oyle-bir-sucun-var-ki.html>

Bir Kişilik Yer Lütfen

İsmi sevda, tahtı düş bir gönül konağında
Köle olmaya geldim. Bir kişilik yer lütfen.
Bülbüllerin kıblesi, gamzeli yanağında
Açıp solmaya geldim. Bir kişilik yer lütfen.

Kabul etmezsen eğer kapında sabahlarım
Gece hasreti boğar, sabahı günahlarım.
Çünkü yetim kalmışken vakitsiz eyvahlarım
Huzur bulmaya geldim. Bir kişilik yer lütfen.

Bir köşeye sessizce kıvrılırım istersen
Nefesinin narıyla kavrulurum istersen
Sen emret diyar diyar savrulurum istersen
Ama kalmaya geldim. Bir kişilik yer lütfen.

Rica değil arz değil, yalvarış say sözümü
Ateş bacayı sardı ve sensin tek çözümü
Bu yüzden sabaha dek, kapatmadan gözümü
Aşkla dolmaya geldim. Bir kişilik yer lütfen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58318/bir-kisilik-yer-lutfen.html>

Bitmez

Ahûzar etme gönül, hem yarın biter hem dün
Hem ansız gülüş biter, hem de zamansız hüzn.

Yar gider sevda biter, mızrap susar tel biter
Yaz gelir bahar biter, yağmur durur sel biter.

Gün doğar gece biter, bazen canan değişir
Yangın bazen kül olur, bazen yanan değişir.

Kaç sevda barınır ki ömür dediğin demde
Kaç kırıgın gönül gezer dünya denen âlemde?

Hesapsız gider bazen ömrünün tek sebebi
Tövbeye tövbe eder yüreğindeki nebi.

Ahûzar etme gönül, hem murat biter hem düş
Hem ansız yanış biter, hem de dumansız sönüş.

An biter zaman geçer, takvimde yaprak biter
Ömrüne bin tomurcuk ektiğin toprak biter.

Dert bıraksa da giden ömre bir miras gibi
Rüzgâr eser od söner, biter ihtiras gibi.

Hasretin pınarını zemzem sansan da bazen
Her aşkı mutlak bilip elzem sansan da bazen

Ömür çağlayanının sonunda bir nehir var
Defter-i Kebir olsan altında bir mühür var.

Ahûzar etme gönül, hem hasret biter hem ah
Can biter canan gider, hem aşk biter hem eyvah.

Her an ensende iken Azrail'in nefesi
Seni de üşütecek ecelin soğuk sesi.

Tükürsen de yüzüne nefsinin cellâdının
Bin Hazret eklesen de en başına adının

Dolunay en sonunda sönüp hilal olacak
Mahşerde suçlu ruhun bedenini bulacak.

Ne lanet oku o gün ne bir Amentü Billâh
Çünkü hem günahkârsın, hem tetiksiz bir silah.

Ahûzar etme gönül, bir tek cefadır bitmez
Yangın söner kül kalır, ömre vefadır gitmez...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58594/bitmez.html>

Gerisi Yalan

- Saatleri meçhule, takvimi bilinmeze
Ufku fecrin aksine döndürür an dediğin.-

Belki en umarsızın belki en umutsuzun
Küllenmiş yarasında tüter zaman dediğin.
Belki an kadar kısa belki ömürden uzun
İki söz arasında biter zaman dediğin.

Bazen darağacının çiçeksiz dallarına
Vakitsiz göç ederek taşlanır can dediğin.
Bazen bir tek acının sığınıp kollarına
Maziyi seyrederek yaşlanır can dediğin.

Çünkü tüm med-cezirler geceyi kucaklarken
Sabahın kıyısında ağlar canan dediğin.
Çünkü toprak yağmurun sevabını saklarken
Günahın kıyısında çağlar canan dediğin.

Oysa küskün yıldızlar barışıp gökyüzüyle
Semayı süslüyorken saklanır tan dediğin.
Oysa mutlakken gece, güneşin önsözünüyle
Günahından arınır, aklanır tan dediğin.

Ama unutma sakın, gün gelip akın akın
Gecikmiş bir eyvahla dönecek an dediğin.
Ama gecedan uzak, ama sabaha yakın
Vakitsiz bir vedayla sönecek an dediğin.

20.10.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59152/gerisi-yalan.html>

Kilitliydi Kapılar / 1

- Giriş -

Şimdi ben ne söylesem, ümmetsiz bir Mesih'in
Dudağından dökülmüş bir ayet sanılacak.
Şimdi ben ne söylesem, gönlü namüsterihin
Yüreğinden sökülmüş şikayet sanılacak.

Bu yüzden hep susarak suskunluğu seçişim
Adı meçhule çıkmış rivayet sanılacak.
Bu yüzden bir "hiç" için ab-ı hayat içişim
Hüznü cenneti yakmış cinayet sanılacak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59623/kilitliydi-kapilar-1.html>

Hükümsüzüm

- Feragat Beyanımdır -

Bir zamanlar mutlu bir düş sandığım yıllarım
Kuşattı dört yanımı, sarıldım hükümsüzüm.
Binbir umut yükleyip beklediğim yollarım
Çıkmazı adres bildi, darıldım hükümsüzüm.

Bülbülleri ağlatan güllerin kokusuyken
Muradı rüya bilmiş aşığın uykusuyken
Kızıl bir deniz gibi coşup çağlayan suyken
Eskimiş bir asayla yarıldım hükümsüzüm.

Bir ömür adayarak bir nefeslik anına
Gönüllü girmiştım ya sevdanın zindanına
Şimdi miras bırakıp derdimi sol yanına
Yarınsız anılara kırıldım hükümsüzüm.

Ne kadar suç kalmışsa tamamını işleyip
"Aranıyor" hükmümü elimle afişleyip
Ne kızıp ne kahredip, kader böyleymiş deyip
Hazana teslim oldum, duruldum hükümsüzüm.

Ellerimde solarken gülün en kırmızısı
Vuslatı fazla gördü alnımın kem yazısı
Bir de ömre yoldaşken yüreğin can sızısı
Yalnızlığın tahtına kuruldum hükümsüzüm.

Bazen bir muzafferdim bazen çölde nilüfer
Bazen haksız zaferdim bazen kör bir gözde fer
Her şeyi yok sayarak boyun büktüm bu sefer
Hasretin kurşunuyla vuruldum hükümsüzüm.

Vefayı ziyan bilmiş riyâ dolu seslerde
Sevdayı zikretmeyi unutmuş nefeslerde
İsmi duymadığım karanlık adreslerde
Firari bir düş gibi soruldum hükümsüzüm.

En parlak yıldızları toplayarak geceden
Koşar adım giderdim sevdalara önceden
Nicedir saçlarıma kar yağarken inceden
Yaşadığım ömürden yoruldum hükümsüzüm...

16.12.2005

Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60187/hukumsuzum.html>

Sonunda...

Ölümün en ansız nasıl bulursa canı
Sen de semadan öyle ineceksin sonunda.
Sevdayı bahar bilip yok saysan da hazanı
Hasret salıncağına bineceksin sonunda.

Hangi yaza vurulsan yağmurlarla dolacak
Hangi gülü koklasan ellerinde solacak
Hangi gönlü can bilsen sonu hüsrana olacak
Hırçın bir rüzgâr gibi dineceksin sonunda.

En izbe kuytularda için için ağlayıp
Karanlık sokakları özlemimle dağılayıp
Bir vahaya kul olmuş gözlerimden çağlayıp
Sahranın kumlarına sineceksin sonunda.

Hiç kimse duymayacak gecikmiş feryadını
Hiç kimse anmayacak unutulmuş adını
Çünkü aşk defnederken kaybolmuş muradını
Eskimiş bir adrese döneceksin sonunda.

Vakitsiz düşlerinle çok uzaklara dalıp
Sılanın göklerine kırgın turnalar salıp
Dumansız bir yangının tam ortasında kalıp
Kararmış bir köz gibi söneceksin sonunda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60352/sonunda.html>

Helâl Olsun

Vuslat-ı hakikatken ve tek gerçekken ölüm
İsmine canan dedim, “Öl !” dedin helâl olsun.
Gözlerinin renginde hayat bulmuşken gülüm
Gönlünü bin parçaya “Böl !” dedin helâl olsun.

Garb'ı hasret bilmeyip battım Şimâl'den önce
Nadan'a üstad dedim cism-î kemâlden önce
Sense ömrün sunduğu son ihtimalden önce
Sevdanı sürdürdüm yer çöl dedin helâl olsun.

Ateş düştüğü yeri için için yakarken
Baykuşlar doğan güne düşman gibi bakarken
Gözlerimden gönlüme bir çağlayan akarken
Damlanın tek muradı göl dedin helâl olsun.

Yenik düşmüş bir çiydin yağmurlar durulunca
Tuttuğum tek sırdın sen günahım sorulunca
Oysa bir Anka gibi kanadın yorulunca
Rüya gördüğüm tek yer kül dedin helâl olsun.

Şimdi Şark Yıldızıyken var olduğum tek adres
Badı saba olmuşken verdiğim en son nefes
Ve mülteci bir çığlık gibi susmuşken herkes
Aşk ağladı hasrete gül dedin helâl olsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60483/hel-l-olsun.html>

Arzuhal / 3

” Dostum kalmamış beyim.”

Kararmış bir kandili alıp avuçlarına
Yıldızların nurunu üzenin düşmanıyım.
Gecenin gizlediği simsiyah suçlarına
Sabahı ortak eden düzenin düşmanıyım.

Gaflet denen uykuya sessizce yatılırken
Olmazı belli yurdun temeli atılırken
Ceddinden miras kalan toprağı satılırken
Kopası dudağını büzenin düşmanıyım.

Yoksulun aç gezdiği zenginın dilendiğı
Hırsızın bey sayılıp merdin vergilendiğı
Suçun para ettiği ”hiç”in sergilendiğı
Adına dünya denen müzenin düşmanıyım.

Vurulup ak alınından şerefiyle yatanın
Bedenini yurdunun toprağına katanın
Bayrağının rengini kandan almış vatanın
Ruhunu damla damla süzenin düşmanıyım.

Yarasına tuz basmak yetmez gibi acının
İçine tükürdüler “ Enel Hak “ ilacının
Bense sonsuza kadar,günahsız Hallacı’nın
Derisini namertçe yüzenin düşmanıyım.

Hâlâ silinmemişken karanlığın izleri
Yağmurları küstürüp vurdular denizleri.
Ve bir Temmuz sabahı boy veren filizleri
Önce yakıp ardından ezenin düşmanıyım.

Elinde avucunda ne kalmışsa iç edip
Maziden arta kalan her ne varsa hiç edip
Koskoca bir tarihin gerçeğini piç edip
Kapı kapı dolaşıp gezenin düşmanıyım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60872/arzuhal-3.html>

Arzuhal / 4

“ Aklım karıştı yine “

- Onlar ki bir bebeğin gülüşünden korkarken
Umudun ölüşünden hiç korkmadılar beyim. -

Ağaçları sığdırıp bir saksılık toprağa
Orman kabul ettiler aklım karıştı beyim.
Siyahları giydirip yeşeren her yaprağa
Harman kabul ettiler aklım karıştı beyim.

Yıldızları göç etmiş geceyi gün bilmeyi
Aşk adına ne varsa birer birer silmeyi
Karanlığın önünde gün be gün eksilmeyi
Ferman kabul ettiler aklım karıştı beyim.

Köhnemiş umutları meçhule yürüse de
Masmavi gökyüzünü bulutlar bürüse de
Sabahsız düşlerini, -tamamı çürüse de-
Derman kabul ettiler aklım karıştı beyim.

Elif`in anlamını meşrebince okutup
Akbaba beslediler turnaları korkutup
Ve âmâ bir terziye gökkuşağı dokutup
Kırman kabul ettiler aklım karıştı beyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61070/arzuhal-4.html>

Tanıksız Tutanaklar / 1

- Unutulmuş olsa da zamanla yaşanan
Yarını meçhul kılan
Dünün ta kendisidir.
Sorulmalıysa eğer hiç sorulmamış olan
Cevap verecek kişi
Tarihin kendisidir.-/

Ve nihayet zamana
Basit bir sanık gibi
Küçük bir sandalyede
-Sanki sığarmış gibi-
Bildikleri soruldu.

Cevapladı hükmüne kalem kırılan zaman.

“Siz” dedi
“Siz.”

Hangi renkte olursanız olun,
Hangi çağda yaşarsanız yaşayın,
İsminiz ne olursa olsun
Aynı kişisiniz.
Ve göğsüne gitti eli.

Tüm tetikler kuruldu.

Ama gözleri ıslık ıslık, bembeyaz bir güvercin
Kanatlandı göğsünden.

Tüm namlular doğruldu.

Gözleri ıslık ıslık, bembeyaz bir güvercin
Umarsızca vuruldu.

Kana boyandı özgürlüğün kanadı.
Ve bir kez daha tekerrür etti tarih.
İnsanlık, en yaralı yerinden
Bir kez daha kanadı.

“Siz” dedi
“Siz.”

Ucuz bir tetikçi kadar küçülmüş
Basit birer katildiniz.
Ve belli ki
Hala öylesiniz.

“Siz
Aynı kişilersiniz.”

“Siz
Ateşe yakmayı öğrettiniz,
Suya, ters yönde akmayı.
Habil`i maktul,
Kabil`i katil eden de sizlerdiniz.”
Üstelik
Hiçbir şey yapmamışçasına,
Hiçbir şey olmamışçasına,
Geçip var ettiğiniz karanlık saltanatının karşısına

Usta bir sanatçı gibi
Eserinizi izlediniz.”

“Oysa siz
Nefesinden korkacak kadar küçük bedeninizi
Sırça köşkler içinde
Gölgenizden gizlediniz.
Çünkü siz
Medeniydiniz.
Ve tekerleği bulmuş bir medeniyet
Ancak sizin kadar medeni olabilirdi.”

“Siz
Medeniydiniz.”

Kuşlara baktınız önce,
Sonra uçak yaptınız.
Ve kuşları vurdunuz ilk iş olarak.
Sonra uçurtmaları,
Sonra denizleri,
Sonra kadınları ve çocukları.
Utandı gökyüzü,
Utandı toprak.
Ve siz
Medeniydiniz.”

“Yani siz
Kendi sesinizin aksine
Binlerce yalan sıraladınız.
Batırıp ellerinizi çamura,
Çıkarıp ellerinizi çamurdan,
Şizofren kaygılarınızla
Güneşin aydınlık yüzünü karaladınız.”

“Şimdi siz
Bilin ve bilinsin ki:
Gün, rengini bulana dek
Müvekkiller masum
Hâkim kararsız
Salon ışıkları loş
Tanık sandalyesi boş kalacak.
Ve tarih, yüzünüze tükürene dek
Duruşma başka bir tarihe ertelenmiş sayılacak.”

“Artık siz
Salonu terk edebilirsiniz...!"/>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61563/taniksiz-tutanaklar-1.html>

Tanıksız Tutanaklar / 2

Tanıktı!

Akrep sabır taşıyken ve tevekkül içinde
Bir sonraki saate
Yürüyorken umarsız
Yelkovan her saatin
Her anına tanıktı.

Tanıktı!

Ve belki sırf bu yüzden
Tarih mahkemesinin ikinci celsesinde
- Takvim yapraklarının
İsteği üzerine -
Cevabı baştan belli
Birkaç soru soruldu.

Güneşin gülen yüzü
Buza kesti o saat.

Soruldu:

“Dörtnala yürüyorken
Bir Nene ve bir kağı
Ölenler arasında
Bulundun mu gerçekten?”

Karıncaya yük olmuş
Ekmeği parça parça
Bölenler arasında
Bulundun mu gerçekten?”

Sus pus oldu bir vakit,
Ve çatıldı kaşları.

“Ben hep oradaydım ya,
Siz hiç yoktunuz” dedi.

Yoktunuz!

Ve bilmiyordunuz!

Dört bir yanı bayrakla çevrilmiş topraklara
“VATAN” diyenler vardı.
Yani toprak bölmeye and içmiş mihraklara
“SATAN” diyenler vardı.

Bu sebeple,Şeytan'ın en sevgili evladı
- Namı diğer ABD -
İnsanlık tarihinin
En büyük kaybıydı.
Yani cümle kurmayı beceren her beşerin
Zulme suskun kalışı
İnsanlık ayıbıydı.

Ama siz
Yüklenip vebalini bebek katillerinin
Suskunluğu seçtiniz.
Belki de haklıydınız
En az maziniz kadar.

Onlar da bir zamanlar
Kendi gerçeklerini yalan fikirleriyle
Beşik kertmesi yapıp
Susmayı seçmişlerdi.

Oysa yalanla gerçek,
Birbirine darılıp bütün gün küskün gezen
Yorgun kardeşler gibi
Karanlığa sarılıp
Uyurdu sabaha dek.

Yani siz
Hayal sandınız gördüğünüz gerçeği.

Ve siz
Turnalar göç ederken Kerbelâ denen çöle,
Sırtınızı döndünüz!

Ve siz
Asılırken Bedrettin Serez'in ortasında,
Sırtınızı döndünüz!

Umursamadınız!
_____Sustunuz!
_____Yoktunuz!

Ve siz
Bir Sivas sabahında taşlanırken Pir Sultan,
Taş yerine gül atıp
Suça ortak oldunuz!

Aynı gün filizlendi
"Karagül" denen çiçek.

Ve siz
Sığınıp karagül'ün utanç dolu rengine
Gölgenizden korktunuz!

Ve inanın bu yüzden
Tarih sayfalarında hiç olmadı adınız.

Şimdi suç denen eylem
Bir gelenek olmuşken
Tüm koridorlar sessiz,kâtibeler parmaksız,
Mübaşirler dilsizdir.

Ve hayal tacirleri
Gezerken güpegündüz,
"Salon" denilen dünya cemiyete hediye
Borcu icraya açık
Hacziyse kefilsizdir.

İsterseniz salonu terk etmeyebilirsiniz...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61665/taniksiz-tutanaklar-2.html>

Öznesiz Bir Cümleden Alıntılar / 2

- Sus artık, üşüyorum... -

Sen

Olmazı olur kılan bir gidişin ardından
İklimsiz bir yağmurla
Kirpiklerime sinen
Krizantem kokusu.

Sen

Lanetlenmiş Şeytan'ın sürgün olup yurdundan
Sebepsiz bir gururla
Öz oğluna kızarak
Tövbe etme korkusu.

Sen

Bir kûrdilihîcazkâr, yorgun düşmüş bir segâh

Sen

Yıldızı sönmüş gece, günü unutmuş sabah

Sen

İblisin tek sevabı, kutsanmış yedi günah

Sen

Pişman olduğum her şey ve sustuğum dergâhsın.

Yani sen

Yorulmuş bir barikat
Yağmalanmış bir bahçe
Susturulmuş bir lisan
Unutturulmuş lehçe
Adresi meçhul mektup
İmzasız bir dilekçe
Ve hiçbir şeysin artık.

Çünkü sen

Yorgun yakamozların üşüdüğü nehirde
İçin için titreyip
Güneşi bekliyorsun,
Bense günü yok sayıp
Geceye dönüyorum.

Çünkü sen

Kırılmış anıların gömüldüğü şehirde
Yelkovanı katledip
Güne gün ekliyorsun,
Ben tükenmiş mum gibi
Sessizce sönüyorum.

Oysa sen

Bilinmeze giderken
Kayan bir yıldız gibi,
Sığındığım boşluğun karanlık bahçesinde

Gölgeni seyrediyor
Hâlâ tüm menekşeler.

Oysa sen

Aşka tövbe ederken
Günahsız bir kız gibi,
Gönlüme kondurduğun elveda busesinde
Tövbeni zikrediyor
Kırdığım tüm şişeler.

Ama sen

Susacak çok şey varken
Suskunluğun içinde
Sus artık ne olursun.

Artık sus,
.....üşüyorum...

03.11.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62111/oznesiz-bir-cumleden-alintilar-2.html>

Duyan Olmadı

Ömrümün ağır yükü yorulmuş sol yanımı
Mülteci bir düş gibi attım duyan olmadı.
Sahibinden kelepirci ikinci el canımı
Üstüne para verip sattım duyan olmadı.

Vefanın mürekkebi tükenmiş kalemiyle
Ömrün hiç yaşanmamış en bahtiyar demiyle
Dümeni düzen tutmaz yelkensisiz bir gemiyle
Ufaksuz bir denizde battım duyan olmadı.

Ağlayan bülbüllerin derdini paylaşarak
Yatağını kaybetmiş ırmak gibi taşarak
Gördüğüm vahalardan susuz uzaklaşarak
Leyla'nın özlemini tattım duyan olmadı.

Sevda denilen yükü taşırken birileri
Hallacı Mansur gibi yüzüldü derileri
Bense aç çakalların ardına sürüleri
Ahde vefadır diye kattım duyan olmadı.

Rüyalar kaybolurken karanlık bir dehlizde
Kervanlar yol alırken limansız bir denizde
Vuslata ermek için, rastladığım her izde
Sabahsız uykulara yattım duyan olmadı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62302/duyan-olmadi.html>

Beni Bana Sormuşsun / 1

“ Muhatabı kendini bilir! ”

Be hey kendini bilmez beni bana sorduysan
Adım “insan-ı kâmil” soyadım “Haydar” benim.
Hep susuyorum diye bunca cümle kurduysan
Sustuğum bildiğimin yarısı kadar benim.

Ne sandığın kadar kör ne kara ne zifirim
Üç günlük bir konakta an kadar misafirim
Eğer sen ulemaysan ben en büyük kafirim
Rêcm eylesen ne çıkar ruhum payîdar benim.

İster Hallacı gibi benim de yüz derimi
İster Maraş'a taşı dinmeyen kederimi
Nasılsa Hızır Paşa (!) biliyor kaderimi
Taşlara gülümserken güle küsmüş dar benim.

Bu yüzden “Yavuz” adım, bu yüzden çokum sana
“On iki” olsa adın birinde yokum sana
Bu yüzden “dergâh” olsan, aç değil tokum sana
Çünkü “Hünkâr-ı Bektâş”, “efkâr-ı didar” benim.

Sense Yezid demişsin haddini zorlayarak
Öfkeni cehaletin narıyla korlayarak
Oysa sen Hüseyin`imi susuz uğurlayarak
Kerbelâ'da gülerken yitirdiğin ar benim.

Peki sen, sûr üflenip doğrulunca İsrâfil
Vereceğin hesabı düşünmez misin gafil?
Beni neden sorarsın, be hey ekber-î sefil
Bir yanım tövbe eder, bir yanım bozar benim.

Yani sen, yarattığın kinle baş başa kalıp
Hayrı şerrine ortak meçhul bir düşe dalıp
Sahra-yı Kerbelâ'da yavaş yavaş azalıp
Kaybolurken, düşlerim “ Cennet”i arar benim.

Bil ki Kalubela'dan beri dimdikken başım
“Mertlik” tek şiarımdır, “şerefim” tek yoldaşım.
Hâlâ kim olduğumu sorarsan arkadaşım
Bir Aslan`ın tuttuğu suskun Zülfikâr benim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62569/beni-bana-sormussun-1.html>

Güzele Üçleme

- Sitem -

Beni uzaktan görüp yolundan cayan güzel
Kaşların gerilmiş yay kirpiklerin ok senin.
Sevdanı küçük görüp aşkı yok sayan güzel
Belli ki yüreğin aç hayallerin tok senin.

Salınarak gezdiğin yollar bir dile gelse
Zelzele aşk olurdu, mükâfatı ecelse
Suçun sabit mahkemen savunmasız tek celse
Ömrüme ettiklerin sevabından çok senin.

Gümüş tepsi içinde kınan gelecek diye
Duvağını son adres sanan gelecek diye
Ama bana sorarsan anan gelecek diye
Bir buseyi çok gördün merhametin yok senin.

- Temenni -

Geceme ay yerine simsıcak doğan güzel
Bir tutsan ellerimi hiç bırakmasan keşke.
Gözlerinin nehriyle hasreti boğan güzel
Bana dönse suların ele akmasan keşke.

Huzur dolsa geceme yattığım dizlerinle
Düşüm gerçeğe dönse aşk dolu sözlerinle
Ve ömrümün ilacı yemyeşil gözlerinle
Gözlerimden başka bir göze bakmasan keşke.

Sessizce kaybolurken en büyük günaha dek
Yıldızları boyasam en koyu siyaha dek
Gamzelerinde yatıp uyusam sabaha dek
Söndürsen ışıkları ve hiç yakmasan keşke.

- Rica -

Sesinin buğusuyla gönlümü çalan güzel
Yara almış bir kalbe "Gir" desem girer misin?
Kirpikleriyle aşkı gurbete salan güzel
Kalem olsam gözüne "Sür" desem sürer misin?

Bütün günahlarımı birer birer aklasam
Senden başka herkesi gönlüme yasaklasam
Saatleri durdursam, takvimleri saklasam
Benimle aynı yola ömrünü serer misin?

Sen ağlarken ağlayıp gülünce gülmek için
Bir dilim ekmeğimi ikiye bölmek için
Hep seninle yaşayıp seninle ölmek için
Diz çöksem huzurunda bana yarım der misin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63005/guzele-ucleme.html>

Gidişin / 1

Bir hüzzam bin hasret bir aks-i seda
Yürekte sönmez bir kordu gidişin.
Bir eyvah bin hüsrân bir sessiz veda
Son nefes anıydı zordu gidişin.

Bir abdal kıssası bir gönül demi
Umarsız hasretle yüklü bir gemi
Sırtıma yükleyip bin bir elemi
Olmamış gönlümü yordu gidişin.

Bir meçhul bir sürgün bir yurdu talan
Bir yorgun bir vurgun bir bahtı yalan
Bir dargın bir kırgın bir demsiz solan
Sevdalı ömrümü vurdu gidişin.

Mahşere dönmüşken bütün kâinat
Kırıldı vuslata çırpılan kanat.
Üstelik gülmeyen bahtıma inat
Dönülmez yolları sordu gidişin.

Bir bahar yeliyle göçerken sesin
Hazana yoldaşken şimdi nefesin
Ve artık özlemken en son adresin
Saati yokluğa kurdu gidişin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63737/gidisin-1.html>

Gidişin / 2

- Keşkeler özlemlerin yorgun bileşkesiyken,
Her gidiş bir dönüşün gecikmiş keşkesidir.-

Gidişin yakamozu terk eylemiş bir nehir
Gidişin yangınlara teslim olmuş bir şehir.

Gidişin mayınlara kafa tutmuş bir panzer
Ve bir gidiş ölüme ancak bu kadar benzer.

Bir gidiş ki bulutlar yağmur olup yaş döktü
Damlalar huzurunda suçlu gibi diz çöktü.

Bir gidiş ki ardından koca bir dağ dul kaldı
Gönül tahtım yıkıldı viranem yoksul kaldı.

Bir gidiş ki kalemim ağlarken satır satır
Bütün yüklemeler hala hasreti hatırlatır.

Ama bu kez sözlerim veda havası değil
İntikamla beslenen bir kan davası değil,

Yalnızca bende kalmış bir aşkın sitemidir
Kırılmış bir yüreğin yorulmuş matemidir.

Bu yüzden için için yanıyorken sol yanımda
İlk defa sana değil kendimedir isyanım.

İlk kez suçuma ortak bir fail aramadan
Gözlerini aklımdan bir an çıkaramadan,

Senden çok uzaklarda mutsuz bir düşe dalıp
Bir kum saati gibi yavaş yavaş azalıp,

Bir gün elbet doğacak güneşi gözlüyorum
Kül oldukça sitemim isminle közlüyorum.

Nerede bıraktıysan ben oradayım hala
Vuslat denen kapıda son sıradayım hala.

Peki sen yıldızları geceyle karalarken
İhanet perdesini ansızın aralarken,

Sırça köşkümde kalan küskün cam kırıkları
Matemiyle süslerken öksüz hıçkırıkları

Bir kez olsun sordun mu nasıl yaşadım sensiz?
Sordun mu aşk toprağa nasıl girer kefensiz?

Şimdi ışıl ışılken yıldızına sim koymak
Ve doğmadan göç etmiş kızımın isim koymak,

Unuttuğun yolları beklemek kadar zorken
Her saate bir ömür eklemek kadar zorken;

Karanlıkta kayboldum, bir ışık arıyorum
Ve ömrümde ilk defa sana yalvarıyorum:

Ruhuma imbat olup meçhule savur beni
Hiç titremesin elin bir suç gibi vur beni!

Vur beni, nasıl olsa ruhsuz bir beden kaldı
Ne senden bir hatıra ne bende bir ben kaldı.

Vur beni, öldüm zaten düşler de terk ederken
Maziye düne gömüp “her şey yalandı” derken.

Vur beni ve ardından öyle bir çekip git ki
Hüsran tohumlarını ruhuma ekip git ki,

Bu gidiş yaşadığım en mutsuz masal olsun
Umudum okyanusta kaybolmuş bir sal olsun.

Gidişin gıyabımda verilmiş son hükümdür
Cezasıysa bir ömür yarım kalmış öykümdür...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63877/gidisin-2.html>

İstedigin Söz Olsun!

Vakitsiz bir sel gibi çağlayıp kalbe akan
Gidişini zor diye anıyorsam namerdim.
Cehennemın narıyla tüm hayatımı yakan
Ateşini kor diye tanıyorsam namerdim.

Bakışların başka bir hülyada can bulurken
Anılar gözlerinden meçhule savrulurken
Yara almış bir gönül isminle kavrulurken
Sebebini sor diye anıyorsam namerdim.

Tek kişilik bir aşka ait geri dönüşe
Gamzeleri yalancı riyakâr bir gülüşe
Bakmayan gözlerimle gördüğüm en son düşe
Hayırlara yor diye anıyorsam namerdim.

Bir serçe kanadıyla can verip bir masala
Hesapsız göç ederken bir çölden bir kumsala
Karakışlara inat, bahar kokan bir dala
Kanadımı vur diye konuyorsam namerdim.

Hayalini bir damla su bilip bardağıma
Nefesini külümden var olmuş Kaf Dağı'na
Resmini gözlerime, ismini dudağıma
Kararmış bir nur diye sunuyorsam namerdim.

Efkârla süslesen de bir aşkın bitişini
Unutmadım sevdama beddua edişini.
Ama gün batımında zamansız gidişini
Biraz daha dur diye kınıyorsam namerdim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64143/istedigin-soz-olsun.html>

Bu Gece

Gözlerim yağmura teslim olmadan
Çekildi denizin suyu bu gece.
Hayaller isminle hayat bulmadan
Değişti düşlerin huyu bu gece.

Sevdaya yurt olmuş susuz çöllerin
Damlası deryaya küsmüş göllerin
Giderken diktiğin siyah güllerin
Semaya ulaştı boyu bu gece.

"Git" dedin unutmam,dünya döndükçe
Kül olsa közlerim ateş söndükçe
Üstelik yağmurlar yere indikçe
Kurudu sevdanın soyu bu gece.

Yıldızlar gözlerin için kayarken
Anılar verdiği sözden cayarken
Geceler her düşü gerçek sayarken
Gökyüzü dipsiz bir kuyu bu gece.

Zamansız bükülmüş dizlerimin de
Günaha bulanmış sözlerimin de
Cennetten kovulmuş gözlerimin de
Talihi bahtımdan koyu bu gece.

Şimdi sen ettiğin yemini tutup
"Aşk" denen çiçeği demsiz kurutup
Gözümde damlayan yaşı unutup
Uyuyabilirsen uyu bu gece...

<http://www.youtube.com/watch?v=PcKKTTeMJutM>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64455/bu-gece.html>

Unuttum Artık Seni

- O da biliyor artık. -

” Beklenen dönmeyince küser elbet bekleyen.”

Unut göz yaşlarımı hiç akmadı aslında
Ağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.
Düşlerin kanadını günün en son faslında
Bağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.

Yakamozlar solsa da sonsuz bir emel gibi
Umutlar kırılrsa da günahsız bir el gibi
Gözlerimden gönlüne vakitsiz bir sel gibi
Çağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.

Yağmurlar ağlatırken semanın son bendini
Gözlerimden uzak tut hem aşkı hem kendini.
Ne olur tek suçumun aşk kokan kemendini
Yağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.

Kurumuş göllerine açacak bir nilüfer
Kör olmuş gözlerine sevda sunacak bir fer
Hasretin karşısında aşk adında bir zafer
Sağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.

Yokluğunun narıyla közlenen yüreğimi
Yorulmuş anılarla özlenen yüreğimi
Gıyabımda hasretle sözleneren yüreğimi
Dağlamadım kabul et.Unuttum artık seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64736/unuttum-artik-seni.html>

Şairin Seyir Defteri

Hüznünü yüreğine
Yüreğini kalemine taşıırken sevda
Yası tutulmaz şiirin.
Her kalem kendini yazar çünkü,
Her kâğıt bir hüznü taşır.
Kinayeler yorumsuz
İmalar anlamsız kalır.
Ve hep yalnız sanılmaktan
Ve hep hüznüyle anılmaktan
Hep “ bu kez tamam ” deyip
Her seferinde yanılmaktan
Yorulur şair.

Bükülür şiirin boynu.

Sonrası bir ateş
Sonrası bir duman.
Gitmeler gelir akla
Mevsimi göç, umudu yarın eden gitmeler.
Her giden bir hasrete verir adını
Kırılır şair.

İklimsiz bir yağmur düşünür
Kuralsız bir sevda.
Peşinden koşarak umarsız bir yüreğin
Yorulmak değil.
Dalgasız bir limana demir atıp durulmak
Rüzgârı sevda bilip sarılmak
Kırıp gönlünün kilidini
Çıkıp gönül katına
Bir harami gibi serilmek değil.
Bir anne şefkatiyle sevmek,
Ve asırlık bir çınar gibi
Ayaklarının dibine devrilmek değil.
Sonu belirsiz sorulardan sıkılır
Sorular beynine, cevaplar yüreğine kazınır.
Bir sevdadan bir sevdaya sürülür şair.

Ey vakitsiz gitmelere isim olmuş inat.
Ey güzel gözlerine bin hasret yatırılan vuslat.
Şimdi ses
Şimdi şiir
Yitik bir sevdanın ağıdı olup
Yankılanıyor boş sokakta.

Demek ki artık
Eylem vaktidir.
Söz biter, öz kalır.
Vurulur şair...

Ağlarsan ona ağla
Ben zaten ağlıyorum...

11.08.1992

Muğla

Kaynak:

Öfkelerim Cezbede

Nefesi hasret kokan gül benizli nazlı yar
Ne sen duydun sesimi ne de İstanbul duyar.

Kulağın duymadı ya yüreğinle duy bu kez
Sesimi yüreğinin üzerine koy bu kez...

Tetik düşürmek için beklerken aşk mavzeri
Yaşadığım her sevda ilk vedanın benzeri.

Çünkü dünya dediğin yalnız küçük bir mesken
Herkes kendine vurgun aşk basit bir hevesken.

Kimi çölde yaşarken Leyla'yken tek muradı,
Kimisi hiç sevmeden meczuba çıkar adı.

Kimi yalnızca sorar ; "ne suç işledim aşka
Hazana gül ekerken yaza gülmekten başka."

Bense sana sırrımı aşikâr eyliyorum
Gönlümü savunmasız bir şikâr eyliyorum.

Çünkü verdiğim her söz yanıp söndüğüm anmış
Bir aks-i seda gibi geri döndüğüm anmış.

Meğer önce kansere dönüp yayılmış aşk
Sonra inkâr edilir, yalan sayılmış aşk.

Meğer geç anlamışım, meğer erken çökmüşüm
Meğer boşu boşuna göz yaşımı dökmüşüm.

Oysa ne Kaf Dağı'nın ardındaki ovaydım
Ne Asur'dum ne Babil ne suskun Ninova'ydım.

Ne bir yalaz çalmıştım düzmece tanrılardan
Ne de medet ummuştum gördüğüm sanrılardan.

Ne okyanusa küsmüş asi bir buzdağıydım
Ne aşkı mutlak kılan cananın dudağıydım.

Nihavent bir sevdanın en hüzzam notasıyken
Yani yitik bir düşün kaybolmuş rotasıyken,

Aynada saklı sırra camdan daha üryandım
Sesi kendine küsmüş bastırılmış isyandım.

Oysa şimdi baktığın her gözde gözüm varken
Söylediğin her sözün ardında sözüm varken

Yalnızlığıyla yalnız kalmış bir yalnızım ben
Sabahı hiç görmeden kayan bir yıldızım ben.

Rüyaları hasretin şarabıyla beslenen
İsmiyle bir makberin mermerleri süslenen;

Sevdaya hüküm giymiş suçsuz bir suçluyum ben
Tövbe olsun artık yok aşka oruçluyum ben.

Çünkü sen bir hazanı başına taç eyledin
Kahpe bir terk edişi ömre ilaç eyledin.

Artık hakkımı helal ettim dersem yalandır

Sana tek bıraktığım aşktan arta kalandır...

Nefesi hasret kokan gül benizli nazlı yar
Ne sen duydun sesimi ne de İstanbul duyar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65330/ofkelerim-cezbede.html>

Bekler Oldum

- Sen hiç bilmesen bile... -

Öyle çok kırıldım ki habersiz gidişine
Döktüğün gözyaşını kan diye bekler oldum.
Umudunu takarak yıldızların peşine
Gördüğün düşü gerçek san diye bekler oldum.

Tam karşına asarak siyah beyaz resmimi
Düşmanın bil istedim gülümseyen cismimi.
Ve bir Ocak gecesi vazgeçtiğin ismimi
En son nefesin bilip an diye bekler oldum.

Karanfiller boynunu bükerken kucagında
Sanma gün ışıyacak; evinde ocağında
Çünkü ben buz tutarken Ağustos sıcaklığında
Sen Zemheri'de kavrul, yan diye bekler oldum.

Dumanında hapsolmuş alev almaz közdün ya
Senden başka herkese kör eylemiş gözdün ya
Belki dönersin diye hep tuttuğum sözdün ya
Sözüme başka yarı can diye bekler oldum.

Omzunda taşıyorken yaşadığın günahı
Bin kere tövbe etsen geri almam bir "ah"
Bil ki pişman olup da diz çöktüğün sabahı
Kararttığın geceme tan diye bekler oldum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65548/bekler-oldum.html>

Islandım Yine

- Sen de Islanmalısın! -

“Kirlenmiş düşlere ismimi veren kadın
Şeytanın iç çekişini diye anılsın adın!”

Söyle ey bivefa yar, kaçınıcı sitemdir bu
Kaçınıcı haykırıştır hangi buruk demdir bu?

Kaçınıcı yok sayışın bir yüreğın sesini
Kaçınıcı reddedişın mazinin nefesini?

Duy artık ey bivefa, bir aşkın sedasını
Duy artık bir yüreğın yankısız nidasını.

Duy artık ve kendini kalanın yerine koy
Her gidenden bin hüzün alanın yerine koy.

Aynanın karşısına geç ve sor: “zor” ne demek?
Yüreğı alev alev kavuran kor ne demek?

Bil ki ben ömür boyu en zor anı görerek
Her şeyi kaybettiğım güne göğüs gererek

Anılar ortasında bir ışık yaktığımda
Gözlerimi kırpmadan maziye baktığımda

Ne bir utanç duymuştum ne geçmişe bir özlem
Ne “ah” çıktı dilimden ne gecikmiş bir sitem.

Suç değil kusur değil, sevmişim deli gibi
Hem kayıp bir rüyaydım hem aşkın tek galibi.

Ama hiç unutmadım aşka kefen dokuyup
Can vermiş düşlerime Fatiha’lar okuyup

Yarım kalmış öykümle kaç roman yazdığını
Yitik aşklar kentinde kaç mezar kazdığını.

Unutmadım isminle lanetlenmiş günleri
Geçmişin günahıyla yüklenmiş hüzünleri.

Sense unutmalıydın geçmişe bir suç gibi
Vakitsiz bir ezanla bozulmuş oruç gibi.

Unutmalıydın sen de gün nasıl doğmalıysa
Zemheri ortasında kar nasıl yağmalıysa.

Unutmalıydın beni ve aşka doymalıydın
Sönmüş bir yıldız gibi gözümde kaymalıydın.

Unutmalıydın beni ve günah saymalıydın
Yok kabul edip dünü sözünden caymalıydın.

Bir kez olsun gösterip kaçtığın yüceliğini
Çifte suyla ıslatıp “erdem” denen çeliğini

Yara almış bir aşkı bırakıp gitmeliydin
Yağmur gibi bir dolup bir akıp gitmeliydin.

Gitmeliydin düşümden beni bitirdiğinde
Buğulu gözlerinde aşkı yitirdiğinde.

Yüreğine gömerek en saklı hislerimi

Suç ortağın sayarak yasaklı hislerimi

Yıldızlarla dertleşen gölgemden uzaklaşıp
Düşlerimden feyz almış sıradağları aşıp,

Yorgun anılarında yapayalnız kalarak
Ve mazinin yükünü yüreğine alarak

Gitmeliydin bir ömrün günahına doyunca
İsmimi silmeliydin tüm hayatın boyunca.

Ama sen karanlığa yürürken adım adım
Duydum ki günah bilmez oğluna konmuş adım.

Şimdi gözlerim yine yağmurla ıslanıyor
Ve o yağmur ismini namert diye anıyor.

Kirletilmiş düşlere ismimi veren kadın
Yüreğine dert olsun yarım kalmış muradın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65827/islandim-yine.html>

Gün Gelir

Takvim günle beslenip saatlere doymazken
Gün gelir geçmişini özler istikbalimiz.
Gecikmiş tövbeleri hiç kimseler duymazken
Gün gelir kendimizden sorulur vebalimiz.

Her şey bir yalan olur kan durur dava biter
Hesap günü yaklaşır “her şey bedava” biter
Kefen nefessiz kalır, toprakta hava biter
Gün gelir soluğundan utanır ikbalimiz.

Fikri sabittir ömrün sonu ecel kadar net
Ne hata kabul eder ne eyvallah ne minnet
Son duraksa meçhuldür ya cehennem ya cennet
Gün gelir bilinmezdir, “hiç”tir ihtimalimiz.

Hayat küçük bir anken nefesken tek ziyarı
Kapısız bir kafesken gök kubbenin her yanı
Güneşle vücut bulur şeytan’ın tek isyanı
Gün gelir aydınlığı korkutur ahvalimiz.

Turnalar göç ederken bir düşten bir masala
Hatıralar binerken dört kürekli bir sala
Ve yorulmuş rüyalar tutunurken son dala
Gün gelir kışa döner güz kokan şimalimiz.

Gün gelir yalan gibi meçhul olmuş bir mekan
Gün gelir iki nefes arası yaşanmış an
Gün gelir önsözünde yarım kalmış bir roman
Gün gelir kitaplara sığmaz olur halimiz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66038/gun-gelir.html>

İsmimi Hatırlarsan

Muzaffer bir vedayla süslerken gidişini
Ardında unuttuğın eyvah diye an beni.
Vazgeçtiğın her şeyi ve biad edişini
Toprağına gömdüğün dergâh diye an beni.

Vuslatı bir düş gibi ardından sürükleyip
Külleri ateşe ver yangını körükleyip
Ve ne kadar suç varsa üzerime yükleyip
Vebali tövbe tutmaz günah diye an beni.

En çıkmaz sokak bile gözlerine çıkarken
Okyanuslar denize deniz göle akarken
Besteler düş yorgunu, güfte hicaz kokarken
Bir kemana sığınmış segâh diye an beni.

Anahtarlar açmazsa kilitlenmiş sürgünü
Bil ki yok kabul ettim emrettiğın sürgünü.
Bir de zindan saymışsam sensiz geçen her günü
Güneşi rehnedilmiş sabah diye an beni.

Aşkların terk ettiğı bir diyara girsem de
Ferhat`a murat olmuş bir dağı devirsem de
Son kurşunu gönlümün üstüne çevirsem de
Tetiğı hasret kokan silah diye an beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66358/ismimi-hatirlarsan.html>

Sen Gülümsediğinde

Yanağında gül gibi açan gamzeler için
Kaç Leyla unutuldu sen gülümsediğinde.
Zemheri'ye gülleri saçan gamzeler için
Kaç aşık avutuldu sen gülümsediğinde.

Denizler hicap duydu sesindeki nehirden
Aşıklar göç eyledi hasret denen şehirden
Uçsuz bucaksız Sahra vahaya kesti birden
Mecnun çölden kurtuldu sen gülümsediğinde.

Susamış bir askerin susuz matarasında
Vurulmuş bir ceylanın kanayan yarasında
Gözlerini anlatan kitaplar arasında
Çiçekler kurutuldu sen gülümsediğinde.

İlk defa kıskanmadı karanlıklar gündüzü
Yıldızlarla süslendi yağmurlu bir gökyüzü
Nemrut'u kızdırırken Ferhat'ın çelik gürzü
Sıradağlar yontuldu sen gülümsediğinde.

Sonra belki düş gördüm belki kötü bir rüya
"Git" dedin sürgün oldum tersine döndü dünya
Hadi ben sürülmüştüm çekip gidiyordum ya
Güneş neden tutuldu sen gülümsediğinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66568/sen-gulumsediginde.html>

Geçer Oldum

Sessiz bir ırmak gibi akıp avuçlarından
Leyla'mın hasret kokan yaşından geçer oldum.
Geceyi kıskandıran simsiyah saçlarından
Hilâle ortak olmuş kaşından geçer oldum.

Muradı olsun diye yıldız olup kayarak
Bedelini can bilip hayatımdan cayarak
Var olduğu her yeri memleketim sayarak
Sılanın toprağından,taşından geçer oldum.

Çünkü yalnız vefaymış yüreğın tek ziyanı
Maşuk değilmiş meğer aşığıın son beyanı
Bu yüzden sahiplenip vuslat denen isyanı
Şirin'in sevdasından,başından geçer oldum.

Bülbül yuva kurarken hasretin kafesinde
Kuzgunlar dize geldi serçenin nefesinde.
Bense canı doyurup cananın can sesinde
Hızır'ın lokmasından,aşından geçer oldum.

Hasretin kurşunuyla doldurup silahımı
Alnının ortasından vurdum tüm eyvahımı.
Tanrım sen yarattın ya bağışla günahımı
Baharı çok geç bulup kışından geçer oldum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66887/gecer-oldum.html>

Ağlamak Marifetse

Ak dūřmūř sađlarımı sevdama ödöl sayıp
Aynanın karşısında durup ağladım işte.
Yaşadığım her anı hayalinle kutsayıp
Saatleri meçhule kurup ağladım işte.

Girilmemiř ne kadar dūř kalmıřsa girerek
Bir hayalin uğruna bin bir umut vererek
Bütön siyah gülleri yollarına sererek
Resmini tek kurşunla vurup ağladım işte.

Avuđlarım da solmuř dūřlerin adresini
Devası hüzün kokan sevdanın çaresini
Yankısı bende kalmış bir hülyanın sesini
Hayırsız bir kabusa sorup ağladım işte.

Attığın her adımı gözlemedim desem de
Vuslatı hayalinle sözlemedim desem de
Çoktan unuttu gönlüm özlemedim desem de
Kırılmış yüreğimi yorup ağladım işte.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67120/aglamak-marifetse.html>

Sitemnâme

- Ustalara saygımla. -

Ey bî-vefa nazlı cânân bakışları ömür yâr
Ey dîdesi âb-ı hayat kirpikleri kömür yâr

Ey yıldızı sönmüş gece ey mağmum,ey sümbülî
Ey lâl-ı lêb, lâl-û ebkem cism-î camit ebrulî

Dediler ki milyon kere “katli vâcip” demişsin
İsminken en son nefesim duymak istememişsin.

Dediler ki karanlığı ömre yaren bilmişsin
Böyle zamansız gitmeyi en son çaren bilmişsin.

Biz ki cânı cânân bilip başa tac eylemişiz
Biz ki gönlü âşkla yakmış teni sac eylemişiz.

Bizde âşık Bağdat`ı bir gülüş ile var eder
Bir dergâha âşık olur toprağını yâr eder.

Bizde vefa dest-i şêmdir sevdalar silinse de
Tüm yıldızlar kucağına kamer yere inse de.

Dediler ki yüreğinin baktığı yön değişmiş
Nehirlerin terse dönmüş aktığı yön değişmiş.

Dediler ki çark-ı felek sıra sendedir demiş
Aşk dediğin canda değil yalnız tendedir demiş.

Oysa mâşuk hangi yana baksa bir çift göz görür
Ateşi hiç kararmamış alev alev köz görür.

Mahcemâlin ziyasını dikensiz gül bilmişiz
Yanmaksız tüm muradımız söneni kül bilmişiz.

İcabet eyleyenlerin yüreği köşkümüzdür
Mey biliriz hasretini vuslatı meşkimizdir.

Dediler ki dermanını başka elde bulmuşsun
Yüreğinin fermanını başka yelde bulmuşsun.

Dediler ki diz çökmüşsün sırtında sevda yükü
Bir destana yol alırken hiç bitmemiş bir öykü.

Tek taraflı bağlıyorken ömrü bir gönül akti
Çoktan gelip geçer olmuş çekip gitmenin vakti.

Bense hâlâ bekliyorken döneceğin yollarda
İçin için kavrulurken söneceğin yollarda.

Ne zaman bir rüzgâr esse nefesin sanıyorum
Zemheri çoktan buz tutmuş ben hâlâ yanıyorum.

25.11.2007

Beylikdüzü

Dipnotlar :

Dide = Göz

Mağmum = Karanlık

Sümbülî = Yağmur yağdırmayan koyu renkli bulutlarla örtülü hava

Lâl-ı Leb = Susmuş dudak, ağız.

Lâl-û Ebkem = Dili tutulmuş, konuşamaz duruma gelmiş.

Cism-i Camit = Renksiz cisim, donuk renkli madde, mat.

Ebrulî = Üzerinde değişik renkler bulunan.

Dest-i şêm = Işığın eli (Bu şiirde yıldız anlamında kullanılmıştır.)

Mahcemâl = Ay yüz, ay yüzlü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67629/sitemn-me.html>

Hayat

- Bana öyle dediler -

Düşlerin sığındığı evvel zaman içinde
Hasadını bekleyen boş bir ekinmiş hayat.
Gerçeği perdeleyen bin bir yalan içinde
Bazen bir zeytin dalı bazen de kinmiş hayat.

Dikenin yüreğini güle gömecek kadar
Anka'nın kanadını küle gömecek kadar
Yağmura vaha deyip çöle gömecek kadar
Bazen iyi niyetli bazen çirkinmiş hayat.

Rüyalar can verirken hasretin pençesinde
Baykuşlar bayram eder ayrılık bahçesinde
Oysa aşk denen dilin en kırgın lehçesinde
Bazen dertli bir abdal bazen miskinmiş hayat.

Terkedilmiş her günün yüreği burkurlurken
Son nefes anı için nafile korkulurken
Ve öznenin hayatı noktayla son bulurken
Devrik bir cümle gibi baştan bitkinmiş hayat.

Sevda ağır yaralı şifa yok deseler de
Ömre mezardan öte sefa yok deseler de
Dostluklar defnedildi vefa yok deseler de
Meğer Zülfikâr kadar mertmiş, keskinmiş hayat.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67927/hayat.html>

Anımsamalar / I

- Unutmamak üzerine denemeler -

I.)

Unutmadım unutmam,ne Elif'tim ne Lâm'dım
Üstüne bin bir anlam yıkıldım sadece.
Ne aşkı emreylemiş ne bitirmiş kelâmdım
En yanlış adreslere çıkıldım sadece.

Unutmadım yankısız feryad-ı figân iken
Sevdayı umut bilmiş muratsız bir can iken
İki nefes arası yaşanmış bir an iken
Alnına kör bir kurşun sıkıldım sadece.

Unutmadım kabustu rüya diye gördüğün
Lanetlenmiş bir andı sefa diye sürdüğün
Turnalar göç ederken, leş kargaları düğün
Boyun büküp çarmıha çakıldım sadece.

Unutmadım sararmış bir hazan gülüydün sen
Yüreğime gömülmüş mezarsız ölüydün sen
Su içtim tövbe bozdum, Kerbelâ çölüydün sen
Bense ömre sürgünü farz kıldım sadece.

Unutmadım koparken hem kolum hem kanadım
Hem için için sustum hem içime kanadım
Tövbe olsun! Ne haddim, ne İbrahim'di adım
Güllerin ortasında yakıldım sadece.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68179/animsamalar-i.html>

Anımsamalar / 2

II.)

Unutsaydım gerçeğin çölle eş olduğunu
Mecnun'un mirasçısı sanılan olmaz mıydım?
Unutsaydım hasretin bir kalles olduğunu
Düşleri hayra yorup yanılan olmaz mıydım?

Unutsaydım turnanın toprakla semahını
Kendime sıkılmaz mıydım hasretin silahını
Ve ömre yaren bilip gecenin siyahını
İsmi muratsız diye anılan olmaz mıydım?

Unutsaydım rüyalar hiç bitmedi diyerek
Sevdalar yüreğimi eskitmedi diyerek
Her gelen mekan kurdu ve gitmedi diyerek
Söylediği yalana kanılan olmaz mıydım?

Unutsaydım bir ömre bin yerinden kıyanı
Gönül çalıp yerine ahuzarı koyanı
Hasret istedi diye bedeninin sol yanı
Değersiz bir tepside sunulan olmaz mıydım?

Unutsaydım bu kadar güler miydi gül yüzün
Belki yağmur yağardı belki zamansız hüzün
Belki de sırf bu yüzden hasmı olup gündüzün
Karanlık bir mezara konulan olmaz mıydım?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68307/animationsamalar-2.html>

Anımsamalar / 3

III.)

Unutulan, güneşin nasıl doğduğundan çok
Karanlığın bağrına ne zaman battığıdır.
Unutulan, rahmetin nasıl yağdığından çok
Hangi suskun denizde sessizce yattığıdır.

Unutulan, riyânın girip aşk kisvesine
Rêcm hükmünü vererek maşuğun hevesine
Ardından miras kalan üç kuruş hissesine
Şeytanın talip olup hasrete sattığıdır.

Unutulan, vuslatın önünde eğilenin
Kim ne yazmışsa eğer bir kalemde silenin
Aydınlık bir sabahı hükm-û mutlak bilenin
Hiç durmayan kalbinin kim için attığıdır.

Unutulan, bir anın can verdiği an değil
Aşığı bir gülüşle Mecnun eden can değil
Ne geçici bir heves ne de heyecan değil
Yalnızca özlemlerin aşkı yarattığıdır.

Unutulan, Leyla'nın karşı gelip kanuna
Hükmüne boyun büküp razı olup sonuna
Ama kendi gülistan içindeyken Mecnun'a
Sahra-yı Kebir'lerde vaha arattığıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68412/animationsamalar-3.html>

Sahi Siz Var mıydınız ? / 1

I.)

- Belli ki hayaldiniz ya da kırıkçı ayna -

Soğuk bir kış gecesi ardımda bıraktığım
Ve ardıma bakarken
Hiç anımsamadığım
Rüyalar kadar yalan
Silik bir gülüşünüz.

Kavrulurken nicesi, gürül gürül aktığım
Ve bir çöle akarken
Asla susamadığım
Bir gölden arta kalan
Unutulmuş düşününüz.

Kızmayın sakın bana.
İsminiz neydi sahi?
Yahut hakikat miydi
Verdiğiniz buseler?

Unutmadım, yok hayır; karıştırdım sadece
Belli ki yara aldım
Aşk isimli kurşunla.
Güvertem kırık dökük
Sessizce batıyorum.

Siz değilsiniz, hayır! Özlenen tek şey gece
Ben sadece azaldım
Üç adım, bir arşınla.
Gün soğuk boynum bükük
Hâlâ anlatıyorum.

Kızmayın sakın bana.
İsminiz neydi sahi?
Yahut hakikat miydi
Verdiğiniz buseler?...

29.11.2007
Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68744/sahi-siz-var-miydiniz-1.html>

Haberim Yok

Hoşgeldin gönül sızım....

Yorulmuş bir sevdayı ardımda bırakarak
Gönlünden ab-ı hayat içmişim haberim yok.
Kül olmuş yüreğimi alev alev yakarak
Dikenini gül diye seçmişim haberim yok.

Kusurun baş tacımmış ellerin memleketim
Gülüşün baharımış gözyaşın felaketim
Gönlünün sarayıymış en yeni ikametim
Sevdanın kaftanını biçmişim haberim yok.

Hasreti yudum yudum içip kanarken gönül
Bir baharla bin ömür geçer sanarken gönül
Şimdi yalnız isminle bile yanarken gönül
Geç fark ettim affeyle "hiç"mişim haberim yok.

Bir Ferhat özlemiyle yüce dağları delip
Yağmura hasret kalmış fırtınalarla gelip
Gözlerinin baktığı her yeri gurbet bilip
Sıratı milyon kere geçmişim haberim yok.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69060/haberim-yok.html>

Ağlayan Ben Değilim

Bölünmüş uykuların sabah bilmez güzeli
Dilinde kalmış adım gizli gizli ağlıyor.
En yasak hislerimin eyvah bilmez güzeli
Attığım en son adım gizli gizli ağlıyor.

Mürekkebi tükenmiş şairlerin hecesi
Sarayında hapsolmuş bir sevdanın ecesi
Yıldızı güne âşık bir Ağustos gecesi
Ve yankısız feryadım gizli gizli ağlıyor.

Nihavend düşlerimin en hüzzam notasında
Kaybolmuş bir geminin ufuksuz rotasında
Umut dolu bir aşkın başlangıç noktasında
Yara almış kanadım gizli gizli ağlıyor.

Mührü kırık kapımın en mahrem anı için
Lanetlenmiş sevdanın masum isyanı için
Aşkı bir rüya bilmiş ömrün sol yanı için
Öksüz kalmış muradım gizli gizli ağlıyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69456/aglayan-ben-degilim.html>

Hatırla

Ey tövbeye tenezzül etmeyen büyük kâfir
Ey gönül sarayımdan kovulmuş tek misafir.

Ey sabahın düşmanı, gecenin en zifiri
Ey ömrün yıkandıkça simsiyah olan kiri.

Sana son mektubum bu ister oku ister yak
İster gönlüne dert bil ister mazide bırak..

Hatırla, ne çok şeydin kırılmış yüreğimde
Sevdaya tövbe etmiş, darılmış yüreğimde.

Hatırla, ne çok sevdim gözlerinin rengini
Teninin kokusunu, sesinin ahengini.

Hasrete isyan etmiş sevdalı sesimdin sen
Aşımдын, ekmeğimdin, en son nefesimdin sen.

Sen en olmaz duama “âmin” dediğim andın
Sen göğüs kafesimde taşıdığım tek candın.

Karanlıkta göz kırpan küçük bir yıldızdın sen
Bir gülüşle gönlümü çalmış bir hırsızdın sen.

Buz tutmuş düşlerimin kor olmuş ateşiydin
Sen soğuk bir sabahın sımsıcak güneşiydin.

Mutlu düşler getirmiş bir kuş kanadıydın sen
Her anı hasret kokan ömrün inadıydın sen.

Sen gönlümün gözünü kör eylemiş güzeldin
Sen yitik bir ormanda rastladığım gazeldin.

Kararmış bir kandile yüklenmiş anlamdın sen
Sırrı kendine mazhar kırılmış aynamdın sen.

Yorulmuş bir bedenin gördüğü son rüyaydın
Sislerin arkasından doğmuş bir dolunaydın.

Hatırla, gittin sonra sol yanıma alarak
Göğsümü öksüz koyup cananıma çalarak.

Gittin, mutlu bir günün sabahsız gecesiyken
Gönlümü saray bilmiş sevdanın ecesiyken.

Sevabı günah diye yazan oldun gönlüme
Güllerimi kurutup hazan oldun gönlüme.

Bin yerinden kırarak bükülmez bileğimi
Mahşere erteledin düşümü, dileğimi.

Hatırla, and içmiştim caymadım, tuttum bu kez
Kokunu, gözlerini; seni unuttum bu kez.

Artık başka gözlerde başka düş görür oldum
Artık başka bir yürek peşinde yürür oldum.

Sevda önüne geçti gözün çağlamasının
Mızrabı tele küstü hasret bağlamasının.

Su yandı, ateş söndü; yemyeşil artık çöller
Aşk bitti mazi oldu dikensiz kaldı güller.

Korkuların korktuğu karanlık düşsün artık
Gözyaşıyla süslenmiş mahzun gülüşsün artık.

Müebbet bir sevdayı kurşuna dizensin sen
Boy vermiş filizleri hesapsız ezensin sen.

Sen artık yüreğimin nefretle atışısın
Sen erken doğmuş günün zamansız batışısın.

Sen ömrün iflah olmaz en devasız derdisin
Sen koca kâinatın en büyük namerdisin!

Sana son mektubum bu ister oku ister yak
İster gönlüne dert bil ister mazide bırak...

youtube : www.youtube.com/watch?v=LbmCXSt6HG8

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69731/hatirla.html>

Sahi Siz Var mıydınız ? / 2

(Bahçeme hoş geldiniz...)

-Ya sırça değildi köşk ya da günahkârdı cam. -

Değildi.

Kırılmamıştı fanus, izbeler aydınlıktı.
Çiğnediğim sokağın
İsmi ne sen ne bendim,
Yalnızdı; yalnızlıktı.
Henüz yitmemişti us, öfkeler bir anlıktı.
Özlediğim şafağın
Külüyle tütsülendim
Sabahsa bulanıktı.

Bir sokak vardı evet, dün gibi hatırlarım.
Sokağın sonu Sırat
Sırat'ın sonu ışık
Işığın sonu yoktu.
Kimliksizdi ütopya, suskundu satırlarım.
Sabahın ismi murat,
Gece yıldıza aşık;
Yıldız "hiç" kadar çoktu.

Bir ev vardı uzakta, evet çok uzaktaydı.
Evin sahibi ne bey,
Ne bir beyin oğluydu;
Ne de bey bir oğuldu.
Belki yalandı ama, aşk hep o sokaktaydı.
Çünkü gördüğüm her şey
Yalnızlık kadar tekil
Hasret kadar çoğuldu.

Yani tüm bildiklerim
Kırılmış bir yüreğin
Öfkesinde boğuldu...

Siz yine bana kızıp
Küfür etseniz bile
Sormalıyım, affedin:
İsminiz neydi sizin,
_____Kimi aramıştınız?...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70593/sahi-siz-var-miydiniz-2.html>

Sahi Siz Var mıydınız ? / 3

- Ya yağmur yağıyordu ya ağlıyordu gece -

Islak.

Sırılsıklam yıldızlar, yaşlı bir mendil kadar.
Gece Kerbelâ Çöl'ü
Gece damlaya hasret
Gece suç gibi tutsak.
Belli ki yorgun ayna, isli bir kandil kadar.
Sabah Anzılha Göl'ü
Sabahın ismi gurbet
Sabah aşk kadar yasak...

Islak.

Kaldırımlar karanlık, kaldırımlar derbeder.
Umutsa göç eylemiş
Ümmi bir şair için
Bir aşktan diğerine.
Yorulmuş yakamozlar Kamer'e isyan eder
Hüsrânı zikreylemiş
Sessiz bir şiir için
Dert koyup ciğerine.

Oysa ben,

Hep sıırılsıklam gezdim siz hiç bilmeseniz de.
Sahi bilir misiniz?
Her sabah yağmur yağar
Yalnızın gözlerine.
Ve hasret sızar göze, siz hiç silmeseniz de.
Sahi bilir misiniz
Kaç gözün yaşı sığar
Şairin sözlerine?

Şimdi ben,

Sevdalar terk ederken kentin yamaçlarını
Yavaş yavaş azalmış
Ömrün son zamanını
Kimliksiz yaşıyorum.
Ve Sam Yel'i okşarken gecenin saçlarını
Mührü sahipsiz kalmış
Katlimin fermanını
Yanımda taşıyorum.

_____ Beni bu gece vurun.
_____ Yarın geç olabilir...

08.12.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71127/sahi-siz-var-miydiniz-3.html>

Şair Öürken...

Güneşten koptuğuna binlerce kere pişman
Göklerin kuytusunda
Suskun bir yıldız öür.
Belki sevgiye küsmüş belki hasrete düşman
Yüreği ellerinde
Muratsız bir kız öür.

Ağlarsa biri aşka yüreğine od düşer
Dostu bile anlamaz
Talihsiz,bahtsız öür.
Dünya malı peşinde koşarken bütün beşer
Sevdayı köşk eyleyen
Yüreği tahtsız öür.

Bir kibrit alevinde yangınları görür de
İçin için kavrulur
Yanar dumansız öür.
Yoklukların ardından bedenini sürür de
Ne firavun ne sultan
Takmaz fermansız öür.

Umarsız yaşamaksa anladığınız sevda
Şair olan ariftir
Utanmaz arsız öür.
Sevdası dizesinde yüreği yanar narda
Ruhunu çalıp satan
Harami hırsız öür.

Hasreti dağlar kadar yüreği çocuk gibi
Karıncayı incitmez
Kılıncı kinsiz öür.
Keremeti kendinde ne peygamber ne nebi
Alnından vurulsa da
İnancı kansız öür.

Hiçbir gemi yanaşmaz yıkılmış limanına
Okyanus ortasında
Bir ada ıssız öür.
Ne sevdalar konaklar ne aşk uğrar yanına
Severse yalnız sever
Şairler yalnız öür.

İstanbul

1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71338/sair-olurken.html>

İtiraf Ediyorum

- Bu bir suç duyurusudur. -

Bir kabir duvarının altında kalmış canın
Toprağında yastıktım, itiraf ediyorum.
Aşkı azık eylemiş günah dolu şeytanın
Ekmeğine katıktım, itiraf ediyorum.

Rehnedilmiş aşkların hapsolduğu kafeste
Sam Yeli'nin ortağı vuslat kokan nefeste
Hasreti zikreleyen umursamaz bir seste
Aşkı zindana tıktım, itiraf ediyorum.

Kimisi karanlığı kendine yar ederken
Kimisi karanlıkta kendini var ederken
Kimisi karanlığa aşkı ihbar ederken
Karanlıklardan çıktım, itiraf ediyorum.

Ne düzeni düzensiz düzenin bekçisiydim
Ne devrimci bir aşkın suskun tüfekçisiydim
Ne şeytana kul olmuş suçun emekçisiydim
Yalnız aşka âşıktım, itiraf ediyorum.

Çünkü sevdaya hasret kalmış dudağım kadar
Silmekten yorulduğum ıslak yanağım kadar
Unutulmuş bir ada ve başparmağım kadar
Yalnızlığımdan bıktım, itiraf ediyorum.

Şimdi suçuma ortak kaç kırgın kalem varsa
Çekmekten usandığım ne kadar çilem varsa
Bende aşka birikmiş kaç korsan eylem varsa
Hepsine kurşun sıktım, itiraf ediyorum

Ve artık tüm sözlerim ışığın gölgesiyken
Yüreğin bir işgalden arınmış bölgesiyken
Sarf ettiğim her cümle bir ihbar belgesiyken
Ömrümde bir çağ yıktım, itiraf ediyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71578/itiraf-ediyorum.html>

Ece'msin

- Şahsıma lütfettiğin üç mutlu yıl ve varlığın için teşekkürlerimle...-

Hangi sözle başlanır Ece'yi anlatmaya
Yıldızı hiç sönmemiş geceyi anlatmaya?

Ne yazsam eksik kalır sözcük neyi anlatsın
Sen ilkbahar soluklum sen özlenen muratsın.

Hangi şiirin sözü sende saklı değil ki
Hangi hasret başka bir tende saklı değil ki?

Sen ki şaire kalem şiire can verensin
Sen diken bahçesinden gönlüme gül derensin.

Sen ki gerçek hayattan koparılmış sol yanım
Sen diyeti ödenmez paha biçilmez canım.

Sen ki mistik düşlerin en yaramaz cadısı
Sen koskoca bir şehrin kanun bilmez kadısı.

Sen ki sabahsız bir düş karanlığa dolansın
Sen Taç Mahal'de bir gül yaklaştıkça solansın.

Sen ki bilinmezimi birer birer keşfeden
Sen gönül sarayımı içten içe fetheden.

Sen ki onmaz bir derdin deva bilmez acısı
Sen virane bir ömrün en yeni kiracısı.

Sen ki soğukta donan elimi ısıtansın
Sen kararmış ömrüme vakitsiz doğan tansın.

Sen ki kırgın bir cana gülümse diyen melek
Sen kayan yıldızlardan tuttuğum en son dilek.

Sen ki kırılğan çiçek koklarken sakındığım
Sen yakinken özlemim uzakken yakındığım.

Sen ki lirik bir aşkın yaşanmamış bir demi
Sen haksız bir savaşta yakılmış en son gemi.

Sen ki soluksuz kalmış cana candan ötesi
Sen tükenmiş bir ömrün tazelenmiş nefesi.

Sen ki dün bildiğimi bugün unutturansın
Sen hasreti alnının ortasından vuransın.

Sen ki çölde bir vaha yeşermiş bir tomurcuk
Sen kirlenmiş dünyada tertemiz kalmış çocuk.

Sen ki unutulmuş söz verilmiş en son vaat
Sen yürek yangınının hatırlandığı saat.

Sen ki ferman tanımaz baş kaldırmış bir vezir
Sen tutulmuş kamerin yarattığı med cezir.

Sen ki bölünmüş uyku sen yorumsuz rüyasın
Sen karanlık geceyi aydınlatan ziyasın.

Sen ki dün güldüğüme bugün sert bakışımsın
Sen suskun bir nehirden denize akışımsın.

Sen cevapsız bilmecem sen sabahsız gecemsin
Sen hasret kokan hecem sen sultanım, ECE'msin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71928/ece-msin.html>

Gelirsen Bekliyorum

Bütün hüznlerimi heybeme yüklemişken
Sensiz geçen her günü ömrüme eklemişken
Solarken çiçeklerim baharı beklemişken

_____ Sarardı en son yaprak
_____ Gelirsen bekliyorum.

Bir çiçek açar diye gönlünün bahçesinde
Dil aşkı anar diye bir sevda lehçesinde
Mutluluk diyarının sensizlik ilçesinde

_____ Yağmur yağdı yağacak
_____ Gelirsen bekliyorum.

En az bir ömür kadar özlerken gözlerini
Bir dua özlemiyle beklerken sözlerini
Attığım her adımda sürerken izlerini

_____ Yastığım kara toprak
_____ Gelirsen bekliyorum.

Aklına düştüğümde tende can sızlar ise
Can diye sarıldığın özde cansızlar ise
Yüreğini döktüğün tek dost yıldızlar ise

_____ Gönlüm hala sımsıcak
_____ Gelirsen bekliyorum

Hem sevaba aşkıysan hem günahın kızıysan
Hem eyvallah demişsen hem eyvahın kızıysan
Hem maviye hasretsen hem siyahın kızıysan

_____ Ömrüm ıssız bir bucak
_____ Gelirsen bekliyorum

Yalnızlık hançer gibi bölerse düşlerini
Hayalim engellerse aşkı gömüşlerini
Ve yağmurlar örterse eğer gülüşlerini

_____ Güneş doğdu doğacak
_____ Gelirsen bekliyorum

Yorulmuş bir yüreğe bir kardelen sunarsan
Gözlerin gülümserken için için kanarsan
Hiç dumanın tütmezken alev alev yanarsan

_____ Gönlümdür en son durak
_____ Gelirsen bekliyorum

Yürek en son deminde beklerken dönüşünü
Rüya kabus eylerken en son mutlu düşünüyü
Eğer görmek istersen bir ömrün sonuşünü

_____ Adresim çıkmaz sokak
_____ Gelirsen bekliyorum....

16.04.1999

Ankara

(Acemi kalemimden bugüne sevgiyle....)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72903/gelirsen-bekliyorum.html>

Sahi Sen Neredeydin?

Sırılsıklam ıslanmış bir halde geldin ama
Gözlerimdeki yağmur dinerken neredeydin?
Adressiz bir düş gibi girdin ama rüyama
Aşkın sırça köşkünden inerken neredeydin?

Yokluğunu anlatan şarkılar hece hece
Karanlığa yar etti gözyaşımı her gece.
Sahi, ayrılık zehri su gibi ince ince
Yorulmuş bedenime sinerken neredeydin?

Yoksa ben değil miydim ardında unuttuğun
Düşlerim değil miydi vuslatla avuttuğun?
Ve her göç edişinde bin bir dilek tuttuğun
Yıldızlar birer birer sönerken neredeydin?

Belli ki yorgun düştü kaybolmuş insanlığın
Belli ki bitti artık ömrüme düşmanlığın.
Ama artık nafile, geç kaldı pişmanlığın
Gönlüm dört kollu tahta binerken neredeydin?

Sevda yerine hasret taşırken esen rüzgâr
Hazanı adres bildi yüreğimdeki bahar.
Oysa benim cevapsız kalmış bir tek sorum var
Sabahım karanlığa dönerken neredeydin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73997/sahi-sen-neredeydin.html>

Seni Affetmiyorum

- Affetmek büyüklükse, marifet sende kalsın.-

Keşkeler unutmadan gecikmiş eyvahını
Karşıma çıkma sakın.Seni affetmiyorum.
Sonu mutsuz bir düşün sahipsiz günahını
Üstüme yıkma sakın.Seni affetmiyorum.

Ne ismimi hatırla hayalleri anarak
Ne bir pişmanlık hisset için için yanarak.
Ne de belki gün gelir kavuşuruz sanarak
Hasretten bıkmak sakın.Seni affetmiyorum.

Hem ne verdim ki sana boş bir hülya dışında
Elbet yaz olmalıydı bazen ömrün kışında.
Ama akşam inerken güne her bakışında
Aşka acıkma sakın.Seni affetmiyorum.

İhanet toprağından kırgın umutlar biçip
Vazgeçiş ırmağından hiç ıslanmadan geçip
Kurşuna dizmek için en masum düşü seçip
Alnına sıkma sakın...Seni affetmiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74355/seni-affetmiyorum.html>

Bu Yüzdendir Efkârım

- Seni senden uzakta nasıl özlediğimi
Söylemeye gelmişim ve şimdi gidiyorum...-

Gözlerinden efkârı okumak için değil
Kırpıklarına aşkı yazmak için gelmişim.
Gökyüzüne siyahı dokumak için değil
Hasretin mezarını kazmak için gelmişim.

Var ettiğin hüsrânı ömre düşman bilerek
Duyduğun yalanları hatıramdan silerek
Ferhat'ın umudunu özleminle delerek
Kırılmış yüreğine kızmak için gelmişim.

Peki sen ne söyledin? Hatırla bir kez daha
"Söyle kaç kere girer insan aynı günaha?"
Oysa başka bir düşünle uyandığın sabaha
Mutlu bir rüya gibi sızmak için gelmişim.

Ne kaybederdi gece, ismini anmasaydı;
Sönseydi tüm ışıklar bir daha yanmasaydı?
Ve ayrılığın zehri aşkı yok sanmasaydı
Hüsrân denen oyunu bozmak için gelmişim.

Ama sen bir hiçliğin tacını takınarak
Düşleri günah bildin, hayrından sakınarak.
Bense sensiz gördüğüm her düşe yakınarak
Yokluğun düğümünü çözmek için gelmişim.

Demek yalanmış her şey, "Yan!" demişken gönlüme
"İsmimi bedduayla an" demişken gönlüme.
Sana senden uzakta can demişken gönlüme
Hüznünü bir kez olsun üzme için gelmişim.

Şimdi sensizliğimi yüreğine bırakıp
Gözyaşından yol aldım kırpıklarından akıp.
Bil ki yalnızca seni, sen denen çölde yakıp
Küllerinden sevdâyı süzmek için gelmişim...

.....ve şimdi gidiyorum...

26.12.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75246/bu-yuzdendir-efk-rim.html>

Sessiz ıglık

Günahını unutmuş kırık bir kolken ömrüm
Değersiz bir diyettim, kim duydu feryadımı?
En işlek caddelerde tek çıkmaz yolken ömrüm
Kendime eziyettim, kim duydu feryadımı?

Âşıktım, maşuk için tırnakları sökülen
Sevdanın karşısında suçsuz boynu bükülen
Ve sahte bir Mesih'in dudağından dökülen
Günah dolu ayettim, kim duydu feryadımı?

Sanki ölmeyecekmiş gibi yaşarken kimi
Taammüden kastetti ruhuma yerçekimi.
Bir de aşkı gömerken sevdanın tek hakimi
Maktulsüz cinayettim, kim duydu feryadımı?

Üstelik kırgın gönlüm yürek yürek sürüldü
Umudumun her yanı yalnızlıkla örüldü
Tutuksuz yargılandım, suçum sabit görüldü
Sürgün oldum hasrettim, kim duydu feryadımı?

Oysa yirmibeş yıldır yalnız aşkı ektiğim
Bazen bir kardelendi bazen güldü diktiğim
Bazen de bir sahrada zemheriyken çektiğim
Kaç ilkbahar tükettim, kim duydu feryadımı?

Meleklerin gözyaşı yeryüzüne inerken
Yıldızlar güne küsüp birer birer sönerken
Müvekkiller hâkime, ceza suça dönerken
Kutsanmış bir lanettim, kim duydu feryadımı?

Ebabiller göçerken sağ kalmış en son file
Tövbесinden cayarken tövbekâr olmuş dile
Bazı gün bir günaha, bazı gün bir gafile
Kendimi ihbar ettim, kim duydu feryadımı?

10.02.2000

Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75523/sessiz-ciglik.html>

Dertnâme

- Elden iletin lütfen.-

Gecikmiş bir mektup bu, bu bozduğum son yemin
Gönül yarı beklerken ömür kısalmış meğer.
Çünkü artık batmaya yüz tutmuş güvertemin
Tüm yükünü taşıyan “aşk” denen salmış meğer.

Sevdaların üstünde pusu kurarken kibir
Dün bahara gülenler yaprak dökerken bir bir
Gözyaşımın düştüğü her yer Sahra-yı Kebir
Ve cananın gül yüzü çölde kumsalmış meğer.

Oysa canan dediğim yok kabul edip dünü
Bayram kabul eyleyip çekip gittiği günü
Gıyabımda verdiği “Katli vacip” hükmünü
Kanatsız turnaların sırtında salmış meğer.

Semailer yorgun bir kemana darılırken
Sevdaya vurgun ömür hasretle sarılırken
Kuşatılmış bir gönül aşktan kurtarılırken
Mecnun’un yaşadığı boş bir masalmış meğer.

İki kirpik arası gördüğüm anın bile
Ardında bıraktığı sonsuz hüsrânın bile
Hatta suçun sultanı soysuz şeytanın bile
Günahı sevabımdan daha kutsalmış meğer.

Dostları birer birer zehirleyen yılanlar
Kerbelâ çölleri Hüseyin’e çöl kılanlar
Bir Temmuz sabahında güneşten sıkılanlar
Siz de duyun, gülleri yakmak yasalmış meğer.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76022/dertn-me.html>

Sakin Bekleme !

Gittiğin günde kalmış takvimleri kutsayıp
Sevdaya kırılmamı bekleme sakın benden.
Gönlümü adres bilmiş bir cananı yok sayıp
Maziye sarılmamı bekleme sakın benden.

İstersen anlamına nail olurum “hiç”in
İstersen sularında kaybolurum Meriç’in
Ama gözlerini çok anımsattığı için
Denize darılmamı bekleme sakın benden.

Hayrı şerrine eşken yılın on bir ayının
Oku emrine uydu Eros’un aşk yayının.
Yani artık surları yıkılmış sarayının
Tahtına kurulmamı bekleme sakın benden.

Ayrılık bahçesinde sarı güller ağlarken
Bülbüller bayram eder hasret kara bağlarken
Yüreğimde sevdanın nehirleri çağlarken
Ansızın durulmamı bekleme sakın benden.

Böyle yazmış diyerek levh-i mahfuz kalemi
Ömrüme zindan bildim yaşadığım alemi
Nihayet tevekkülle çekmişken tüm çilemi
Vuslata vurulmamı bekleme sakın benden.

Güneşle aydınlansa senenin her gecesi
En son adresin olsa semanın en yücesi
Gönlümün sahibiyken sevdanın tek “ece”si
Hayattan yorulmamı bekleme sakın benden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76251/sakin-bekleme.html>

Evet Yağmur Yağacak...

Hayır ağlamıyorum.

Belki yağmur yağacak,
Belki bir çiy damlası
Kaybetti adresini.
İsminin terk ettiği
Ve dönmekten utanıp
Defterinden sildiği
Eski bir adres gibi.

Hayır ağlamıyorum.

Yalnızca üşüyorum.
Hep üşürüm, bilirsin.
Anımsar mısın bilmem,
Yine böyle bir gece;
-Soğuk bir kış gecesi-
İsminin her hecesi
Yitmişti karanlıkta
Yankısız bir ses gibi.

Hayır ağlamıyorum.

Sadece daldım biraz.
Hem artık yüreğimde
İzi bile kalmadı
Sararmış yaprakların.
Yorulmuş anılarım
Kırılmış hayallerim
Ve kayan yıldızlardan
Tuttuğum tüm dilekler
Tükendi birer birer,
Tükenmiş nefes gibi.

Hayır ağlamıyorum.

Sahi ne kaybettim ben?
Belki kazanmadım da.
Ama senden uzakta
Sana dair ne varsa;
Üşümüş ellerini,gözlerinin rengini
Teninin kokusunu
Ve sen kokan her şeyi
Unuttum herkes gibi.

Unutmamı istedin
İsteğin sözüm oldu.

İşte şimdi gerçekten
Kirpiklerime konan
Bir hüznün arkasından,
Ya yağmur başlayacak
Ya ben ağlayacağım.

Bayramın kutlu olsun...

31.12.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76523/evet-yagmur-yagacak.html>

İşte O Kadarım Ben

- Unuttun mu gerçekten? -

Yorulmuş yüreğini ardında sürüdüğün
Hasret haritasında gezdiğin kadarım ben.
Işığın kaybolduğu tarafta yürüdüğün
Hicran dolu yolları ezdiğin kadarım ben.

Beyhude hayallerin birikirken zulanda
Sevda bir yanda kaldı, ihanet diğer yanda.
Oysa bilsen, aşkların toprak olduğu anda
Hayatın anlamını sezdiğin kadarım ben.

Üstelik sandığından daha azken muradım
Ayrılık cümlesinde özneye döndü adım.
Bu yüzden, karanlığa yürürken adım adım
Aldığın her nefesten bezdiğin kadarım ben.

İsmimi Mecnun edip dosta düşmana karşı
Yıldızları söndürüp simsiyah kıldın arşı.
Bir de yetmezmiş gibi hasret kokan bir marşı
Dilime satır satır dizdiğin kadarım ben.

Artık güneş doğsa da sabahın ters yönünde
Ne çıkar, yenik düştü gurur aşkın önünde.
Ama sakın unutma, hasretin yaş gününde
İsmi bir kalemde çizdiğin kadarım ben.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76842/iste-o-kadarim-ben.html>

Ayaz

- Giriş -

Soğuk bir koridorun orta yerinde,
Gölgesinden korkacak kadar aciz
Ve ismiyle övünecek kadar vakur
Çakmağı çakar almaz;
Sigarası tabakasında
Ve ömrü
Bir kağıda sığacak kadar boş
Ve ömrü
Bir sohbeti dolduracak kadar dolu
Üçüncü sınıf bir şahsın
Hazin hikayesidir....

- Kapı -

Ayaz.
Buz tutmuş yıldızlar
Buz tutmuş gece.
Nefes donmuş, nefes darda
Gökyüzü üşüyor bir zemheri ihtilalinde.
Ama gün yakın
Sabaha az var.
Hava yağdı yağacak,
Heybedeyse bir umut
Ha doğdu ha doğacak.
Sabret
Sabaha az var.

Ayaz.
Ne çakal ne kurt var
Yalnızca rüzgar.
Kulak seste göz yolda
Bin umut üşüşüyor bir Aralık yeline.
Ama gün yakın
Sabaha az var.

Ayaz.
Kapının önü soğuk, kapının ardı duvar.
Ama her şeye rağmen
Umudu ilmik ilmik
İşleyip yüreklere
Hoş geldin nazlı bebek
Sabret
Sabaha az var.

- Oda -

Umut.
Bir Cemaziyülevvel
Bir bayram arifesi.
Çıkınında taze zeytin dalıyla
Bir yağmur muştusudur yüreğinin atışı.
Ama yaz yakın
Bahara az var.
Can bekler murat bekler,
Yağmur değil gün besler
Kirpiğinin eşiği
Sabret.

Bahara az var.

Umut.

Yasak bir meyve tadı

Habil'in ilk nefesi.

Omzundaki ağır ömür yüküyle

İlk adımda düşmenin verdiği büyük acı.

Ama yaz yakın

Bahara az var.

“Yok” deme, olur elbet

Sen de sallarsın bir gün

Sallandığın beşiği

Sabret

Bahara az var.

- Pencere -

Rüya.

Taze bahar dalının

Tomurcuğa kesmesi.

Bir aks-i seda gibi,

Senden doğanın sana bu kadar benzemesi.

Ama yol yakın

Hazana az var.

Bir bahar yağmuruyla

Yıkanırken yüreğin

Uçurtmalar gezerken

Gönlünün semasında

Sabret

Hazana az var.

Rüya.

Rüzgarın saçlarını

Okşayarak esmesi.

Yalnızca bir nefesken

Ömür diye bildiğin

Yaşadığın an, dünle yarının bileşkesi.

Ama yol yakın

Hazana az var.

Ve yelkovan akrebi

Hasretle kovalarken

Duyumsarsan güneşin

Hiç batmayacağını

Sabret

Hazana az var.

- Koridor -

Hüsran.

Soğuk yüzü hicranın,

Baykuşların gülüşü.

Çorak bir toprak gibi

Güllerin birer birer gönlünden hicredışı.

Ama kış yakın

Hasada az var.

Son verirken rüyana

Artık senden doğanın

Sana benzemeyişi

Sabret

Hasada az var.

Hüsran.

Sert esişi rüzgarın,

Dostların dökülüğü.

Kuru bir yaprak gibi

Günlerin birer birer ömründen göç edişi.

Ama kış yakın

Hasada az var.
Bir çoban kavalının
Lirik senfonisinde
Bir nefes arıyorsan
Sabret
Hasada az var.

- Kapı -

Ayaz.
Buz tutmuş gökyüzü
Buz tutmuş güneş.
Nefes kesik, nefes zorda.
Yıldızlar göz kırptıyor hüsrânın davetine
Ama son yakın
Eyvaha az var.
Hava yağdı yağacak
Heybende bin pişmanlık
Ağladı ağlayacak
Sabret
Eyvaha az var.

Ayaz.
Ne bir dost ne yurt var
Yalnızca efkâr.
Kulak seste göz yolda
Duyduğun ayak sesi Azrail değil hâlâ.
Ama son yakın
Eyvaha az var.

Ama her şeye rağmen
Günahı ilmik ilmik
İşledin yüreğine.
Asıl şimdidir hayat.
Sabret
Eyvaha az var..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77105/ayaz.html>

Temenni

Yangınlar ortasında uyanırsan ansızın
İçin için kavrulup sönmüş külü hatırla.
Son bulmuş bir cümleye konmuş noktaysa sızın
Gözleri yolda kalmış bir virgülü hatırla.

Ellerine ellerin eli dokunduğunda
Mızrabına hasretin teli dokunduğunda
Saçlarına hüsrânın yeli dokunduğunda
Avuçlarında solmuş sarı gülü hatırla.

Eğer gözlerindeki nemi saklayamazsan
Gönlünün tetiğini aşkla yoklayamazsan
Ellerinle diktiğin gülü koklayamazsan
Sılayı gurbet bilmiş bir bülbülü hatırla.

Sabahsız uykulara bensiz yattığın gece
Mutsuz rüyalarına hayır kattığın gece
En sonunda yorulup aşkı sattığın gece
Ardından ağlayacak beyaz tülü hatırla.

Var ettiğim her şeyi bir kalemde silmişken
Baktığın her noktayı ömre menzil bilmişken
Sevda'nın karşısında sessizce eğilmişken
Aşka layık gördüğün tek ödülü hatırla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77273/temenni.html>

İşte Tam Oradayım

Şahit istersen eğer ettiğin son yemine
Ardına hiç bakmadan çıktığın adresteyim.
Liman istersen eğer hicran yüklü gemine
Sevda kokan ömrümden bıktığın adresteyim.

Ateş köze dönerken öksüz kalmış külleri
Dikenler boy verirken boyun bükmüş gülleri
Rüyalar göç ederken ağlayan bülbülleri
Hasretin zindanına tıktığın adresteyim.

Gözlerin gece olup doğarken ay yerine
Kırpiklerin ok gibi batarken en derine
Nefesini can bilmiş ömrümün üzerine
Günahını aşk diye yıktığın adresteyim.

Çıkmazlardan usanmış geri dönüşlerimin
Sonu mutlu bitmeyi unutmuş düşlerimin
Hüznü kendine menkul mutsuz gülüşlerimin
Alnının ortasına sıktığın adresteyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78068/iste-tam-oradayim.html>

Sen Giderken.../ 1

- İstanbul yanacak, ben yanacağım...-

Gecikmiş bir bahar, verilmiş bir söz
Ömrü yok sayacak, yaşlanacağım.
Hüznümün ortağı bir çift nemli göz
Aşkı rîcm edecek, taşlanacağım.

Başımda rüzgârlar esecek belki
Sevdalar selamı kesecek belki
Damlalar toprağa küsecek belki
Bense her yağmuru sen sanacağım.

İsminle başlayan bütün şiirler
Sevdanın katili sessiz şehirler
Hasreti yar bilmiş susuz nehirler
Benimle ağlarken utanacağım.

Gözlerim resmine bakacak yine
Feryadım semayı yakacak yine
Gözyaşım içime akacak yine
İlk defa sen yokken ıslanacağım.

Bahar anlamazken yazın işinden
Hazan kavrulacak kışın düşünden
Belki de ilk defa, aşkın peşinden
İstanbul yanacak, ben yanacağım.

06.01.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78178/sen-giderken-1.html>

Oğul

-Canımın en içine-

Hoşgeldin sözcüğüne anlam veren can oğul
Yorulmuş bir geceye can veren Berşan oğul.

Öyle bir geliş ki bu bambaşka doğdu güneş
Karanlık hicap duydu, geceyi boğdu güneş.

Sesinle müjdelendi sabahın yaklaştığı
İsminle kanıtlandı Kays'ın çölü aştığı.

Hoşgeldin mis kokulum; şeref verdin gül oğul
Dertlerin benim olsun sonsuza dek gül oğul.

Oğul, gökkuşağının rengi gözlerin olsun
Mutluluk tek hedefin ve ilk sözlerin olsun.

Ufkun yıldızlar gibi parlansın ışıllı ışıllı
Düşlerin hayır olsun ve uyu mışıl mışıl.

Yumulmuş avucunu yuva bilsin melekler
Attığın ilk adımda gerçek olsun dilekler.

Düşlerin yanlış desin doğruya şer sokmaya
Fazlaysa haram desin çiğnediğın lokmaya.

Oğul, yanlış her zaman yanlıştır hiç unutma
Yanlışsa verdiğın söz, sen sen ol; sakın tutma.

Kaybetmekten korkma hiç, bazen kayıp kazançtır
Bazense kazandığın sonsuza dek utançtır.

Kaldırınca başını görmek için bak oğul
Sahteyse dostlukların geride bırak oğul.

Vefayı şiar bil ki Hızır yoldaşın olsun
Şükretmeyi öğren ki sofranda aşın olsun.

Oğul, baktığın gözde önce vefayı ara
Dost yarasıdır çünkü deva bilmez tek yara.

Yaslandığın omuzda bırakma hislerini
Yağmuru içine göm yok say yeislerini.

Sırrını kendine ver, seninle ağlar çünkü
Başındaki dumanı paylaşmaz dağlar çünkü.

Coşkun sular gibi sev sevdiğın her kadını
Soluk soluğa haykır gökyüzüne adını.

Oğul, sorma Ferhat'a dağı yurt eyleyeni
Bulutları yağmura küsmüş sırt eyleyeni.

Hem Ferhat ol hem bulut, namın alemini sarsın
Çünkü sen hem yağmursun hem yemyeşil baharsın.

Boy vermiş tomurcuklar sararıp düşüyorken
Ağustos buza kesip yıldızlar üşüyorken

Sakın üşüme oğul, dostların var olsun hep
Hem şahsın hem gururun olsun mertliğe sebep.

Hoşgeldin mis kokulum şeref verdin gül oğul
Dertlerin benim olsun sonsuza dek gül oğul.

16.08.2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79524/ogul.html>

Hatırla Gecem Gözlüm

- Hem kirpikleri siyah, hem ölüm yitti artık
Hem öldü GECEM GÖZLÜM, hem gecem bitti artık -

Yağmurlu bir gecenin karanlığına sinmiş
Ve son yağmur damlası
Ağlarken için için,
Kirpiklerime inmiş
Yitik bir ağittin sen.

Ağlasam düşecektin;
Sustum, tutunuyorsun.

Ellerin soğuk, neden?
Üşüyor gözyaşlarım.

Sahi, yaz ortasında beyazları giyinmiş
Yorgun kardelenleri
Ne çok sevdiğimizi
Unuttun mu gerçekten?

Unuttuysan hatırla,
Hatırla gecem gözlüm.
Gittiğin günden beri duyduğum tek türkünün
Hem "Elif" e hem "Mim" e
Küsmüş "Lâm" oluşunu.

Bitti demiştin hani, biten benmişim gibi.
Küskün aşklar kentinin
En çıkmaz sokağını,
İsminin gölgesiyle
Süslüyorken yıldızlar.

Konuşsam susacaktın;
Sustum, konuşmuyorsun.

Bakışın soğuk, neden?
Üşüyor gözyaşlarım.

Sahi, ne bu kırgınlık; giden benmişim gibi?
Aydınlık sokakları
Karartan gidişini
Unuttun mu gerçekten?

Unuttuysan hatırla,
Hatırla gecem gözlüm.
Ardına hiç bakmadan çekip gittiğin günün
Yağmura hasret kalmış
Kerbelâ'm oluşunu.

Hatırla, olur dedim; olmazı yok sayarak.
Oysa kırgın rüyalar
Ağlarken için için
Düşlerimi yazdığım
Küskün bir kağıttın sen.

Baksam ağlayacaktın;
Bakmadım, ağlıyorsun.

Gidişin soğuk, neden?
Üşüyor gözyaşlarım.

Sahi, bakışlarını sevdamla kutsayarak
Gördüğün her hayali
Hakikat sanışımı
Unuttun mu gerçekten?

Unuttuysan hatırla,
Hatırla gecem gözlüm.
Önsözünü yazarken yarım kalmış öykünün
Ağaçlara verilmiş
Bir selam oluşunu.

Unuttuysan hatırla,
Hatırla gecem gözlüm.
“Katli vacip” hükmüyle emrettiğin sürgünün
Terkedilmiş bir aşkı
İstilam oluşunu.

15.01.2008

Beylikdüzü

-Yağmur geliyor yine, yıldızları sıkı tut...-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80464/hatirla-gecem-go zlum.html>

Kırılmaya Yüz Tutmuş Bir Kalemin Andıdır

- Kalemim kırılsın ki bu en son yeminimdir
Seni sevmek son suçum hayalin tek kinimdir -

Mülteci düşlerimin aman bilmez dilberi
Hesapsız gidişlerin zaman bilmez dilberi

Yine senin kapını sabah bildim bu gece
Yine senin ismini günah bildim bu gece.

Yine sana yükledim yorulmuş sitemimi
Yine isminle andım sahipsiz matemimi.

Duydun mu senden sonra Mecnun sanmışlar beni
İsmimi unutmuşlar çölle anmışlar beni.

Anahtarı kaybolmuş bir hasret zindanında
Tutuklanmış düşlerim ağlıyorken yanında

Nefesim Sam Yeli`ne ortak olmuş, duydun mu?
Kokladığım her çiçek demsiz solmuş, duydun mu?

Oysa harap gönlümü kiskandı yıkıntılar
Yorulmuş ahvalimden feyz aldı sıkıntılar

Sense bensiz yaşanmış her anı sevap sayıp
Sustuğun her yalanı ömrüme cevap sayıp

Vebalimi yüklenip çekip gittiğin günü
Bir hakkın varmış gibi helal ettiğin günü

Rüzgârın kanadına yazdın ya satır satır
Halâ bütün şarkılar yokluğunu anlatır.

Gözlerimin önünde dururken ihanetin
Her gece uykuları vururken ihanetin,

Yüreğim başka adres arar oldu, duydun mu?
Kollarım başka yâri sarar oldu, duydun mu?

Oysa yalnızca sendin gördüğüm en mutlu düş
Oysa yalnız sanaydı özlem duyduğum dönüş

Sense yok sayıp aşkı, zamansız çıkıp gittin
Denizleri çöl kılıp semâ`yı yıkıp gittin.

Artık kapıma gelip sabaha dek yansan da
Günahını unutup affederim sansan da

İsmimi son nefesin bildiğin güne kadar
Gözyaşını hasretle sildiğin güne kadar

Şeytan secdeye dursa tövbesi eksik kalır
Ne öfkem bir an diner ne sitemim azalır.

Kalemim kırılsın ki, bu en son ahvalimdir
Gerisi mahşere dek ömrüne vebalimdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80700/kirilmaya-yuz-tutmus-bir-kalemin-andidir.html>

Korkunun Tanığıdır Gece / 1

I.- Giriş

- Kırılmış bir aynadır gerçek sandığın her şey ...-

korkunun tanığıdır gece
sınırlarda gezinir.
iklimsiz yağmurların
ve vakitsiz göçlerin
gözlerinde yeşerir
-yoklayıp tetiğini
yurtsuz ütopyaların.-

gözleri zifir,
dişlerinde kan.

ölür ölür dirilir en olmaz vakitlerde.
ve sessizce dökülür
yıldızsız gökyüzünden,
karanlığın tutsağı yitirilmiş kabuslar.
tırnaklarındadır hep
katledilmiş düşlerden
kendine miras kalan.

korkunun tanığıdır gece
koyaklarda dolanır.
çeker tüm perdeleri
yıldızların üstüne.
iç çeker Ararat
iç çeker Munzur.
ve Dicle
ve Süphan.

elleri soğuk
ellerinde kan.

bazen Kawa'ya kızar, bazen Dehak'tır gece.
bir yalaz çalar bazen
tanrılardan -hesapsız.-
doruklardan kül yağar
ve doruklardan duman.
İbrahim olur bazen
güllerin arasında
ilahi aşkla yanan.

korkunun tanığıdır gece
gözlerinde barınır.
üşür gözbebeğinde
yarım kalmış rüyalar.
gözlerin ürkek
gözlerin ıslak
gözlerin yalnız.

düşlerin soğuk
düşlerinde kan.

kırılır zincirleri zincirsiz bir kölenin.
uyanır Spartaküs

uyanır uyumayan.
düşlerine kar yağar
ve düşlerine isyan.
Pir Sultan olur bazen
bin senenin ardından
yine gülle uyanan.

korkunun tanığıdır gece.

ve korkar tanıklıktan...

II.- Rüya

- Ya simurg gerçek değil, ya Kaf Dağı çok uzak...-

korkunun tanığıdır gece
dağ başlarında uyur.
ne rüzgârla konuşur
ne selam verir güne.
öyle bir yeredir ki,
uluyan çakalların
seslerine karışır
mavzer uğultuları.

ne ses duyulur başka
ne de göz gözü görür.

kırılırken dalları uçurum güllerinin
kırılır umutları
sahipsiz sessizliğin.
kimliksiz kalır sabah
kimliksiz kalır sema.
yıldızlar usul usul
söndürürken geceyi
uykusuz bir sabahın
kuşanmış kalesinde
düşlerini sis bürür.

korkunun tanığıdır gece
zifir gördükçe büyür.
en olmaz saatlere
sığdırıp karanlığı
kırar tüm aynaları,
görmez; kendini bile.
elleriyle afişler
“aranıyor” hükmünü
ve ne kadar suç varsa
yüklenip üzerine;

ya intiharı vurur
ya kendini öldürür.

bir çocuk çılgılığıyla uzanır bazen güne.
bazen aşk kadar uzak
bazen çöl kadar kurak
bazen gün kadar yasak
bir hülyaya vurulur.
tanıktır en olmaza
uyurken tüm kâinat.
tanıktır karanlığa
ve ne kadar mum varsa
- sabahı aydınlatan -
birer birer söndürür.

korkunun tanığıdır gece.

...ve kaçır tanıklıktan...

17.01.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81012/korkunun-tanigidir-gece-1.html>

Sevdan

Kolları arkasından bağlı bir gömlek gibi
Yapıştı üzerime, gitmiyor kaldı sevdan.
Oysa hiç yıldız yokken tutulmuş dilek gibi
Sonu yoktu hayaldi,düştü; masaldı sevdan.

Ellerin çeyizime işlenmiş nakışımıdı
Gözlerin bir denize hasretle bakışımıdı
Saçların gemileri hesapsız yakışımıdı
Hiç umut bırakmadı ne varsa aldı sevdan.

Ne gecikmiş itiraf ne adressiz sitemken
Ne erken sönmüş ateş ne sessiz bir matemken
Yalnızca ilkbahara yenilmiş bir meltemken
Kuşattı dört yanımı ömrümü çaldı sevdan.

Dermansız bıraktığın titreyen dizlerime
İsmi ni dua gibi zikreden sözlerime
Sabahı düşman bilmiş uykusuz gözlerime
İklimsiz yağmurları zamansız saldı sevdan.

20.02.2004

İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81440/sevdan.html>

Hepsi Bu...

İsmi zikrederken hıçkırduğım cananım
Uğruna kim bilir kaç kalp kırdığım cananım.

Kaçıncı yangındır bu, sön dedikçe yaktığın
Kaçıncı sitemdir bu cevapsız bıraktığın?

Ya kalbin taşa döndü ya kulakların sağır
Ya adresi yazmadım ya postacılar ağır.

Yine de duymamıştır deyip intizarımı
Bir kere daha yazdım sessiz ahûzarımı.

Bu sefer bir turnayla bildirip ahvalimi
Kanadına ekledim sahipsiz vebalimi.

İster bir ihtilal de, ister zamansız çöküş
İstersen pişmanlık de istersen boyun büküş.

“Bitti” dedim kalbime, bil diye yazdım bu kez
Eğer varsa hatırım sil diye yazdım bu kez.

Unuttuysan hatırla, ben hiç unutmamışken
Bin kere tövbe edip, bir kere tutmamışken.

Avuçlarıma konmuş minik serçeydin hani
Yarınımdın umuttun, candın her şeydin hani.

Hani kıskanacaktı yıldızlar sevgimizi
Hani yalnızca ölüm ayıracaktı bizi.

Oysa çabuk unuttun; gittin bir yalan gibi
Ecele teslim olmuş son nefes, son an gibi.

Haklıydın en haksızın haklı olduğu kadar
Güneşin karanlıkta saklı olduğu kadar.

İşte bu yüzden seni her anımsayışımda
Bir yıldız daha kayıp sönerdi gözyaşımda

Ben ki, nefes aldığım ilk anı unutarak
Saatleri durdurup, zamanı unutarak

Yüreğimi gömdüğüm toprağı eşeleyip
Vuslat kokan gönlüne en son adresim deyip

Çok sevmiştim ya seni bir kış günü ansızın
Hani can bilmişti ya yorgun gönlümü sızın

İşte o günü hâlâ dün gibi hatırlarım
Ve belki sırf bu yüzden aşk kokar satırlarım.

Ama terk eyledi aşk kentin yamaçlarını
Çoktan unuttu gönlüm simsiyah saçlarını.

Yalın ayak yürünmüş dikenli yolsun artık
Diyeti ödenmemiş borçlu bir kolsun artık.

En güzel yıllarımın küle dönmüş resmisin
Sen doğmamış kızımın konulmamış ismisin.

Duaya besmelesiz başlamış bir dilsin sen

Zifiri karanlıkta sönmüş bir kandilsin sen.

Sen yaşanmış ve bitmiş en büyük felaketim
Sen haritadan göçmüş, kaybolmuş memleketim.

Sen rüyamı terk etmiş yorgun bir denizkızı
Sen ömrü mekân bilmiş deva bilmez bir sızı.

Sen tövbe bilmez şeytan, sen işlenmiş son günah
Baharı unutmuş kış, güneşe kırgın sabah.

Sen bülbülü bağından ayırmış altın kafes
Sen yorgun bir bedeninin aldığı en son nefes.

İşte bu yüzden her "ah" yankısız cevabımdır
Ettiğim her beddua işlenmiş sevabımdır.

Belki de sırf bu yüzden ismini andığımda
Anılar bir suç gibi ağlıyor sandığımda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82879/hepsi-bu-8230.html>

Ne Çıkar

- Kalemi kırdığın an kapandı en son perde
Ve aşk teslim edildi hasret denen namerde...-

Bakma ardına canan, bıraktığın yer aynı
Gözlerime gömdüğün yağmur, nilüfer aynı.

Bakma ardına canan, unuturum nasılsa
Sema sönse ne çıkar; toprak göğe asılsa?

Ne iz kalacak senden ne hasret kokan bir an
Ne özlem dolu bir düş ne aşkı anan bir can.

Ne gözlerinin rengi ne de kokun kalacak
Ne diken boy verecek ne de gülüm solacak.

Gözlerim dalmayacak şarkımızı dinlerken
Keman hüzzama uyup için için inlerken.

Zulamda ne kalmışsa yok sayıp harcayarak
Ettiğim yeminlerden bir kalemde cayarak

Resmini ters çevirip yatacağım her gece
Yüreğimi yük bilip atacağım her gece.

Ne çıkar çok sevmişsem ve hiç unutmamışsam
Bin kere tövbe edip bir kere tutmamışsam?

Hem, sır ne taşıyacak; aynalar kırılırken
Aşk hükmünü yitirip riya haykırılırken?

Geç anladım aşk yalan, gönlün bir firavunmuş
Hercai çiçeklerin kokusuyla avunmuş.

Mavilerim siyaha dönse ne çıkar artık
Yıldızlar birer birer sönse ne çıkar artık?

Yakamozlar ağlarken şimdi serin sularda
Rüya düşe dönerken en derin uykularda

Sırça köşküm apansız yıkılsa da başıma
Git, bakma hiç ardına; aldırma göz yaşıma.

İsmi ni yüreğimden kazıdım, sildim çoktan
Yerine kim gelirse riyakâr bildim çoktan.

Ne çıkar yağmur yağsa gönül Sahra Çölü'yken
Geri dönsen ne çıkar sevdam artık ölüyken?

Ne çıkar gece olsa, yastığım yüzün koksa
Sabah düş yorgunuyken akşamlar hüzün koksa?

Ne çıkar bir ömür de benden olsa bu sefer
Gönlüme bir zulüm de senden olsa bu sefer?..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83321/ne-cikar.html>

Sana Söz Veriyorum

(Şiiri uzun tuttuğum için sizden, kısa tuttuğum için Ece'nden özür diliyorum....)

"Yatağımız olacak, hafif kokuyla dolu / Divanımız olacak, bir mezar gibi
derin.Bizim için açılmış en güzel iklimlerin / O garip çiçekleri süsleyecek
konsolu... /

Charles Baudelaire"

- Feride Ece`me -

- Sana söz bu mutlu düş sonsuza dek sürecek.-

Simsiyah sabahların en aydınlık gecesi
Yara almış bir gönlün tek aşkı tek Ece'si.

Sanadır yazdıklarım sanadır verdiğim söz
Gülümseyen yüzünden yanadır verdiğim söz.

Bu yüzden adım adım gezsem de gül bağında
Geceyi terk etsem de suskun gönül bağında

Karanlık sokaklara yeni bir gün doğarken
Gece umutla dolup üzerime yağarken

Diz çöküp dergâhına mum olup eriyorum
Var olan her zerremle sana söz veriyorum:

"Özlemim bitmese de hasret sona erecek
Sözüm söz! Bu Temmuz'da çölde gül yeşerecek."

Önce güller açacak yorgun gönül bağымda
Sonra güneş doğacak kararmış sokağымda.

Sürgün olacak hüznün en uzak adreslere
Bülbül yuva kuracak altından kafeslere.

Gölgene yanaşmaktan utanırken karanlık
Sen de göreceksin, aşk; ne bir günlük ne anlık.

Duvağının ardından koşarken bir kabile
Ne desem boş kalacak ne söylesem nafiye.

Melekler süslüyorken bembeyaz elbiseni
Gelinler kıskanarak seyredecekler seni.

Vakitsiz çatlayacak yeşeren tomurcuklar
İsminle anılacak bütün mutlu çocuklar.

"Gökyüzü yıldızları yollarına serecek
Sözüm söz! Bu Temmuz'da çölde gül yeşerecek."

Hiç ardıma bakmadan çıkarak semaya dek
İsmini zikreleyip ulaşırken aya dek

Ardımda bıraktığım her şeyi yok sayarak
Arda kalan ömrümü isminle kutsayarak

Yıldızları söndürüp gözlerine bakmayı
Susamış denizlerden bir vahaya akmayı

Yorulmuş yüreğime bir görev biliyorken
Kırgın gönlünü ömre en son ev biliyorken

Belki yağmur yağacak gözlerimden taşarak
Belki gün hicredecek karanlığı aşarak.

Göreceksin gök nasıl ıslıl ıslıl yanacak
Göreceksin Sonbahar adından utanacak.

Karanfiller açacak kararmış gönüllerde
Çiçekler boy verecek sararmış gönüllerde.

"Şairler şiirlere ismimizle girecek
Sözüm söz! Bu Temmuz`da çölde gül yeşerecek."

Yitirilmiş günlerin en aydınlık gecesi
Yara almış bir gönlün tek aşkı tek Ece'si.

Sanadır yazdıklarım sanadır verdiğim söz
Gülümseyen yüzünden yanadır verdiğim söz.

Bu yüzden doğdun belki bu yüzden canımsın sen
Bu yüzden hiç bitmeyen tek heyecanımsın sen.

Ben ki sensiz her günü ömre zulüm saymışken
Ben ki senin ötende her dilekten caymışken

Ne çıkar yansa gönül için için dumansız
Ne çıkar bitse ömür kollarında apansız.

Ömrümün bedeliyken isminin tek hecesi
Sana söz veriyorum gönlümün son Ece'si:

"Bana söz verdi ama sana da söz verecek
Sözüm söz! Bu Temmuz`da çölde gül yeşerecek."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84171/sana-soz-veriyorum.html>

Sor Beni

- Bir gün mutlaka soracaksın -

Meçhulün bilinmezi sanıyorsan gizimi
Aynalarda gördüğün yalanlara sor beni.
Gölgeler kaybolurken arıyorsan izimi
Vazgeçtiğin rüyadan kalanlara sor beni.

Kanadı yara almış göçmen kuşlara değil
Bağrına yoldaş olmuş kara taşlara değil
Gözlerinden damlayan sessiz yaşlara değil
Aşkî yerle bir eden talanlara sor beni.

Gözlerindeki sisle ağlayan mevsimlere
Çekip gittiğin güne can veren isimlere
Siyahı beyazından utanan resimlere
Ve mutlu düşlerimi çalanlara sor beni.

Gelinler ak yerine karalar bağladıysa
Nehirler yaz ortası gürleyip çağladıysa
Bir deniz kıyısında martılar ağladıysa
Avcuna intizarı alanlara sor beni.

Hüzne giden bir yolken her adımda bastığın
Günahıyla dertleşen bir melekken astığın
Bir de hala saçlarım kokuyorken yastığın
Nefesinle hülyaya dalanlara sor beni.

Yokladığın her kapı yüzüne kapansa da
Dalıp gittiğin deniz gözlerimi ansa da
Sevdiğimiz şarkılar göç eyledim sansa da
Yüreğine hüzzamı salanlara sor beni.

Talihine yazılmış görev bilip vedayı
Çiğnesen de isminle dönen aks-i sedayı
Ömrümün sonuna dek aradığım edayı
Gözlerinin içinde bulanlara sor beni.

Hiç kimse kalmadıysa vefa denen adreste
Bülbüller can verdiyse altından bir kafeste
Riyâ dolu hayata verdiği son nefeste
Zehri pişmanlık kokan yılanlara sor beni.

Kader inkâr ederken var ettiği yazını
Yağmurlar yok sayarken toprağın niyazını
Hiç ölmemiş aşkımin cenaze namazını
Cemaatin tersine kılanlara sor beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84374/sor-beni.html>

Affına Sürgünüm Yar

- Kapına sığındığım gecene kurban diye
Verilmiş yüreğimi sarıp affeyle beni...-

Ey Zümrüd-ü Anka'nın kül doğuran anası
Yorulmuş yüreğimi sarıp affeyle beni.
Ey hasreti suç bilip benden öte anası
Durulmuş yüreğimi sarıp affeyle beni.

Maşuk'u Mecnun eden bir gönül yarasında
Zifirin utandığı gecenin karasında
Ve sevda sahrasının kumları arasında
Sorulmuş yüreğimi sarıp affeyle beni.

Bil ki tövbekâr oldum; ermek için ahtına
Bil ki ismimi yazdım hüznün kokan bahtına.
Sense, senden uzakta sensiz gönül tahtına
Kurulmuş yüreğimi sarıp affeyle beni.

Sorma, hangi sözcüğün hükmü anlatır ahı
Sorma, nasıl unuttu karanlıklar sabahı.
Sorma ve bir kez daha yok sayarak günahı
Kırılmış yüreğimi sarıp affeyle beni.

Korkma, teslim etmedim yüreğimi tutkuya
Korkma, boyun eğmedim aşk isimli utkuya.
Gözlerimi semaya teslim edip uykuya
Darılmış yüreğimi sarıp affeyle beni.

Hüzün sağanakları yağarken ince ince
Bulutlar sürgün olup gökkuşağı inince
Göç zamanı gelmeden, en son nefesten önce
Vurulmuş yüreğimi sarıp affeyle beni.

31.01.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84859/affina-surgunum-yar.html>

Hiç Unutmayacağım

- Unutursam Namerdim!-

Toz pembe düşlerimi tıkıp aşk mahzenine
Deva arattığını hiç unutmayacağım.
Haram dokunuşları helal kılıp tenine
Günahı tattığını hiç unutmayacağım.

Ayrılık bahçesinden solmuş güller dererek
Mutlu rüyalarım kabus olup girerek
Gecikmiş sabahıma ışığı çok görerek
Zamansız battığını hiç unutmayacağım.

Kainatı sığdırıp bir çift gözün içine
Yalanlar yetiştirip koydun özün içine
Ve baktığın her yere ve her sözün içine
Kaç yalan kattığını hiç unutmayacağım.

Düzeltilmek üzereyken kaderimle aramı
Aldığım her nefese yoldaş ettin haramı
Bir de tam geçti derken kabuk tutmuş yarımı
Nasıl kanattığını hiç unutmayacağım.

Kaç doğru sözün varsa rehin verip riyaya
Simsiyah bir geceyi layık gördün ziyaya
Bense sabahı meçhul hayırsız bir rüyaya
Kiminle yattığını hiç unutmayacağım.

Suali cevabından zor bir bilmece için
Yalnızca iki sözcük ve altı hece için
Yıldızı güneş bilmiş karanlık gece için
Sabahı sattığını hiç unutmayacağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84993/hic-unutmayacagim.html>

Sesimi Duyan Var mı / 1

Siz istemeseniz de bu sefer yeminliyim
Boş bir hücreniz varsa beni de koysanıza.
Masum değilim elbet, çünkü Filistinliyim
Yüreğimde bomba var üstümü soysanıza.

Çuval takın başıma sakın görmesin gözüm
Çünkü çuval tutturan eli kesmektir çözüm.
Zorunuza gittiyse söylediğim son sözüm
Kurşuna dizip beni terörist saysanıza.

Üç dinin mirasını ağlatırken cesetler
Kendine kaydederken kameralar kasetler
Mezbahayken Felluce darmadağınken etler
Yüz ceset saydınız ya bana da kıysanıza.

Henüz dinmedi daha Afganistan'ın ahı
Hiroşima'da kaldı bebeklerin günahı
Şeytana tapanların zül olmuşken silahı
Koyduğunuz kanuna önce siz uysanıza.

Çocukların içtiği simsiyah suyken Kudüs
Gözü açık dünyanın tek uykusuyken Kudüs
Tek taraflı bir suçun duyurusuyken Kudüs
Ey Avrupa, A.B.D; ölüme doysanıza.

Dün Vietnam'daydınız bugün Irak'tasınız
İnsanlığınız bitmiş en son duraktasınız
Soyunuz yok mu sizin hangi mihraktasınız?
"Katil" sıfatınızdan birkaç gün caysanıza.

Belki o zaman güneş, güneş gibi doğarken
Belki yağmur toprağa rahmet olup yağarken
Ve mutlak bir şafağa bin bir umut sığarken
İblis hicap duyardı.Sesimi duysanıza...!

20.02.2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85538/sesimi-duyan-var-mi-1.html>

Sesimi Duyan Var mı / 2

Adresini ararken umutsuz bir bakışın
Gözyaşından el aldım. Sesimi duyan var mı?
Ayazı güne düşman buz soluklu bir kışın
Önünde naçar kaldım. Sesimi duyan var mı?

Hiç eyvallah etmeden, diz çökmeden zalime
Bir yankı arar oldum sahipsiz ahvalime.
Hükmüme kalem kırıp girse de vebalime
Suçum kadar yasaldım. Sesimi duyan var mı?

Ben ki suç bahçesinin geçilmez sıratıydım
Ben ki koç Köroğlu'nun yağız, doru atıydım
Ben ki gün suretimle bir kömür ırgatıydım
Topraktan ateş çaldım. Sesimi duyan var mı?

Bir yanım Çukurova, bir yanım Karadeniz
Bir yanımda bir filo, diğer yanımda Deniz.
Ama şimdi yurdumu satarken beyzadeniz
Sessizlikten bunaldım. Sesimi duyan var mı?

Çünkü dinlediklerim masal değil destandı
Dedem Yemen Çölü'nde şerefiyle yatandı
Namus bildiğim şeyse bir bayrak, bir vatandı
Üç kıtaydım azaldım. Sesimi duyan var mı?

Yeşermeye yüz tutmuş filizlerim solmuşken
Mc Donalds'lar, Pepsi'ler suç ortağı bulmuşken
İncirlik A.B.D'nin eyaleti olmuşken
Hicap duydum ufaldım. Sesimi duyan var mı?

Çok uluslu dünyanın İngilizceyken sesi
Faşizm'in yeni adı Liberal Demokrasi.
Bir de yetmezmiş gibi sömürürken herkesi
Emek emek çoğaldım. Sesimi duyan var mı?

Velhasıl, bir katilin ezip yandaşlarını
Mazluma omuz verip silip gözyaşlarını
Hükümsüz kılmak için bezirgan başlarını
Yarına haber saldım. Sesimi duyan var mı?

24.02.2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85800/sesimi-duyan-var-mi-2.html>

- Feride Ece'me -

O kadar çok şeysin ki, fısıldayışın bile
Aşığın mızrabından dil aldırır Feride'm.
Bir bakışın Şeytan'a, bir gülüşün Kâbil'e
Ebrehê diyarından fil aldırır Feride'm.

Kamer buluta kızar; geceyi bürür diye
Yıldızlar güne küser; sabaha yürür diye.
Belki senden uzakta başka yar görür diye
Ellerim gözlerime mil aldırır Feride'm.

Baykuşlar karanlığı gamla bölüşüyorken
Kardelenler boy verir, Zemheri üşüyorken.
Öyle bir sevda ki bu; başkenti düşüyorken
Vuslat sınırlarından il aldırır Feride'm.

Yanar elbet; sön desem sönmeyecek yüreğim
Dur desem, durmayacak; dönmeyecek yüreğim.
İsminden başka çölde dinmeyecek yüreğim
Ab-ı hayat şehrinden sel aldırır Feride'm.

Sevdan ki, hüznü aşkın lûgatından çıkarıp
Yıldızsız bir gecede hüsrânı aşkla karıp,
Kelimelere küsmüş bir ümmiye yakarıp
Şaire gözlerinden el aldırır Feride'm.

Yağmur gizlice ağlar; damlayı göl sanarak
Gün önünde diz çöker; için için yanarak
Dolunay, kaşlarını hilâlden kiskanarak
Mehtabın ışığından tel aldırır Feride'm.

İsmi ki; aşk önünde maşuka diz çöktürüp
Nefesin koktu diye güle yaprak döktürüp
Adını anar diye bülbüle gül söktürüp
Mecnun'un gölgesinden çöl aldırır Feride'm.

Bakışın ilbahardır; ansızın yağmak için
Gözlerin güne değer; zifiri boğmak için.
Gülüşün, bir dudakta yeniden doğmak için
Anka'nın kanadından kül aldırır Feride'm.

Kaînat eşi değil saçının bir telinin
Mecnun farkında değil, küçücük emelinin.
Bil ki sevdan, sabahı seyreden bir gelinin
Duvağına dokunup, tül aldırır Feride'm.

Saat değil an bile geçmez senden uzaksam
Gözlerindir gördüğüm; hangi noktaya baksam.
Nasıl bir aşktır ki bu, ömrü bin kere yaksam
İbrahim'in elinden gül aldırır Feride'm.

05.02.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86120/.html>

Değınmeler / 2

-Hüzün-

Derler ki;

Uğuldayan her rüzgâr
Deli bozuk bir aşkla
Sevdasını arayan
Göğün iç çekışidir.
Oysa esip kırıldığı
Her dal, küskün bir rüya
Umudun vazgeçerek
Aşkı terk edişidir.

Derler ki;

Anılar girdabının
“Çıkış yok!” kapısında
Anahtarı umarsız
Kırk kilit asılıdır.
Her anahtar bir umut
Her kilit bir tükeniş
Açılmayan her kapı
Boş bir aşk masalıdır.

Derler ki;

Yıldızsız gecelerin
Yorgun karanlığında
Sabahı uzak eden
Binbir hüzün gizlidir.
Oysa hüzün,
Umuda açılmış bir kapıdır
Ve sımsıcak bir günün
Sabahı hep sislidir.

Derler ki;

Her aşk bir renge benzer.
Mavi sonsuz bir umut,
Beyaz ilk kalp atışı
Siyah hüznün sesidir.
Oysa renge anlamı
Bir çift siyah göz taşır.
Renklerin anlattığı
Aslının gölgesidir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86474/deginmeler-2.html>

Dost Dediklerim

[alt_cizgi] - Bu şiir 20 yıllık gerçek (!) dostlarıma yazılmıştır.- [/alt_cizgi]

Hangi dağın ardında susamış bir göl varsa
O gölün hasretiyle kurur dost dediklerim.
Hangi bağın sırtında yorulmuş bir çöl varsa
O çölün kumlarında durur dost dediklerim.

Kin gibi nefret gibi, yavaş yavaş artarak
Şerefini satarken gölgesini tartarak
Yelkovanı katledip takvimleri yırtarak
Akrebin suretini vurur dost dediklerim.

Ayrılık tövbe edip aşka fitre verir de
Yağmur toprağa küser kutupta buz erir de
Bozkırda çiçek açar çölde gül yeşerir de
Karanlıktan vazgeçmez korur dost dediklerim.

Semanın gözyaşıyken rahmetken bakışları
Yatağını kaybeder oldu tüm akışları.
Ama kendi fikrince işlenmiş nakışları
Hiç kimseler görmezken görür dost dediklerim.

Sevdalar yüreğine dert olmadığı için
Onuru gerçek kadar sert olmadığı için
Nicedir ismi kadar mert olmadığı için
Korkusunu ardından sürür dost dediklerim.

Üstelik gerçek denen düşe her dalışımda
Fikrimi haczettiler çaresiz kalışımda.
Belki de sırf bu yüzden her nefes alışımda
Bedenimin içinde çürür dost dediklerim.

Onlar dost dediklerim açtığı yerde biten
Onlar dost kelamını tersine doğru iten
Onlar ki söz haketti ne kaybolan ne yiten:
“ İt ürür kervan yürür.” Yürür! dost dediklerim.

23.04.2007

İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86757/dost-dediklerim.html>

...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87076/.html>

Gece Karanlık Hâlâ

- Hükme kırılan kalem, günahkardır; aşk kadar –

Söyle gül bahçesinin aşk kokan karanfili
Bülbülün senden uzak yatacak hali mi var?
Söyle gecenin nuru, akşamın tek kefil
Güneşin sen doğmadan batacak hali mi var?

Yorulmuş hayallerim, dünü güne yüklerken
Umutlarım vuslatın kapısında beklerken
Yalnızca resmin bile aşka hüsrân eklerken
Efkârın ömre hüznü katacak hali mi var?

Kim bilir kim kapattı aşka çıkan yolları
Kim bilir kaç yıl oldu yormayalı falları
Hem artık takvimlerin, sevda kokan yılları
Ömrümden ödünç alıp satacak hali mi var?

Hayalin gözlerimde ağır ağır solsa da
Kırılmış yüreğimden ömre hicran dolsa da
Yara almış gönlümün suçu sabit olsa da
Hüsrânımın sevdama çatacak hali mi var?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87356/gece-karanlik-h-l.html>

Vazgeçtim Artık Senden

Yorulmuş düşlerini hayali payidara
Versen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden.
Sevda denilen suçtu vuslat denilen dara
Gersen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden

Gözlerim hayalini paylaşırken odamla
Tek suçtu hüsrana diye yargılandı idamla.
Artık gözyaşlarını yollara damla damla
Sersen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden.

Unuttun mu ardından ağlayan bülbülleri
Unuttun mu isminle yas tutan gönülleri?
Şimdi hicran bağından boynu bükük gülleri
Dersen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden.

Ne ezelden ne ebed, senken hasret miladım
Ne Ferhat`ken ne Kerem meçhul olmuşken adım
İsmi lanetlemiş gönlüme adım adım
Gersen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden.

Karanlık gecelere devredip gündüzünü
Mutlu rüyalarına hibe edip hüznü
Gecikmiş özleminle toprağıma yüzünü
Sürsen kimin umrunda, vazgeçtim artık senden..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88725/vazgectim-artik-senden.html>

Mutlu Yıllar Birtanem

- İyİ ki doğdun Ece'm -

En uzak yıldızların ışığıyla çizilmiş
Rengarenk bir resimsin, iyİ ki doğdun Ece'm.
Gözlerimden yol alıp kalemime dizilmiş
Umut dolu sesimsin, iyİ ki doğdun Ece'm.

Müebbet hapse mahkum sevdanın aklandığı
Hasretin suç sayılıp hüznün yasaklandığı
Ve ağır yaralanmış gönlümün saklandığı
Kilitsiz kafesimsin, iyİ ki doğdun Ece'm.

Poyraza kafa tutup rüzgârı es geçtiğim
Ruhundaki meltemi ömrüme eş seçtiğim
En son anımda bile sevmeye and içtiğim
Aşk kokan nefesimsin, iyİ ki doğdun Ece'm.

Denizle öpüşürken yorgun ufuk çizgisi
İsminle bestelendi aşkın en son ezgisi
İster umut kabul et ister bir fil sezgisi
Bil ki son adresimsin, iyİ ki doğdun Ece'm.

(16 Şubat' larıma anlam yükleyen canımın en içine)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88926/mutlu-yillar-birtanem.html>

Beyanat / 1

I.)

- Yokluğuna...-

Hayallerin gölgesi yiterken karanlıkta
Gönül üryan, hülya tok; yokluğun soyadımdır.
Umutların düşleri biterken karanlıkta
İsmim umut, umut yok; yokluğun soyadımdır.

Sorulur tüm şiirler darılmış hecelerden
Yorulur yakamozlar, kırılmış gecelerden
Öfke kumar sessizlik yorulmuş yücelerden
Aşk tek hedef, hasret ok; yokluğun soyadımdır.

Damlalar hüsrânını ararken her anımda
Kimliksiz ütopyalar volta atar kanımda
Mültecidir fırtına kış uyurken yanımda
Hüzün yağmur, bulut çok; yokluğun soyadımdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89284/beyanat-1.html>

Sahipsiz Mektuplar / 1

"Mektup No:1 - Dostlarıma..."

- Öyle bir han ki dünya; yolcusu var, yolu yok
Öyle bir mektup ki bu; adresi var, pulu yok! -

Ne diye sorarsınız neredeyim, nasılım?
Hüznümü sahiplenip kaldığınız yerdeyim.
Bir peşreve dönerken hüzzam kokan fasılım
Mutlu yarınlarımı çaldığınız yerdeyim.

Ne dikenleri solmuş güllerin arasında
Ne kirpikleri ıslak bir gözün karasında,
Devası aşka vurgun bir gönül yarasında
Vazgeçtiğim rüyaya daldığınız yerdeyim.

Bıraktığınız yerin ismi hüsransa hâlâ
Sevdalar bağbozumu, vefa yalansa hâlâ
Yıldızlar sabaha küs, uyku ziyansa hâlâ
Belli ki beni benden aldığınız yerdeyim.

Dert dediğiniz ne ki, kaç yıl kaç asır sürer?
Elbet gönül kapımdan sevda da aşk da girer.
Ama uzun zamandır dertleri birer birer
Kırılmış yüreğime saldıığınız yerdeyim.

Uykusuz gecelerin sabahını çok sayıp
Sonu mutsuz düşlerin günahını yok sayıp,
Yıldızsız gökyüzünün siyahını kutsayıp
Hüsrani ömrüme farz kıldığınız yerdeyim.

Hani yağmur yağarken semadan ıslak ıslak
Hani aşk kokardı ya, güllerin yurdu toprak.
Şimdi ne acıdır ki düşerken en son yaprak
Avuçlarımda açıp, solduğunuz yerdeyim.

Beklemekten usandım, yoruldum diye belki
Umudumu yitirdim, duruldum diye belki
Kimbilir, dikeniyile vuruldum diye belki
Sevda çiçeklerini yolduğunuz yerdeyim.

Ne takvim tutuyorum ne saatle işim var
Ne çıkmaz sokaktayım ne ay, ne güneşim var
Ne özleyecek dostum, ne de bir geçmişim var
Bana benden uzakta olduğunuz yerdeyim.

Velhasıl, ismim gurbet; aşk gibi, huzur gibi
Baktığım yer karanlık, ışısız bir nur gibi.
Aslını sorarsanız, sessiz bir yağmur gibi
Gözlerimin içine dolduğunuz yerdeyim.

20.02.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90081/sahipsiz-mektuplar-1.html>

Beni Bana Sormuşsun / 2

“ Nadan ile sohbet etmek zordur bilene,
Çünkü nadan, ne gelirse söyler diline.”

Dinle gafil, bu yolun gittiği en son cenah
Semahın gökyüzünü sarıdır sadece.
Oysa senin ismime yüklediğin tek günah
Pir Sultan dergâhına varıdır sadece.

Dinle gafil, “Enel Hak” bir şehadet tacının
Hem güne dönmesidir hem adıdır acının.
Bil ki sevda, bu yüzden yüzülmüş Hallacı'nın
Şiarının semayla barışıdır sadece.

Dinle gafil, taparken sönmüş arş-ı alâ'ya
Yağmur yağsa ne çıkar suskun Kalubelâ'ya.
Çünkü denizler bile Sahra-yı Kerbelâ'ya
Nur olmuş Hüsey'nimin karışıdır sadece.

Dinle gafil, riyayı tek yol bilince kişi
Karanlıkla sınanır aydınlığın gelişi.
Şimdi duy ve unutma! Zülfikârın tek işi
Gerçeğin cehaletle yarıdır sadece.

23.07.2007

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90423/beni-bana-sormussun-2.html>

Sahipsiz Mektuplar / 2

[alt_cizgi] “Mektup No : 2 – Yarenlerime...” [/alt_cizgi]

- Sebebi nefretime en son itirafımdır
Yakın tutanakları !
Ömrüme ilk izinim, gönlüme tek affımdır.-

Madem bu kadar kısa hayat denilen roman
Önsözüne ismimi yazmayın, haketmedim.
Madem bir yelkovana bağlı yaşıyor zaman
Yakın beni, bir mezar kazmayın; haketmedim.

Savurun küllerimi mutsuz aşklar şehrine
Bir kaç damla gözyaşı dökün hasret nehrine
Ve an be an doyariken sonsuzluğun zehrine
Gecikmiş düşlerimi bozmayın, haketmedim.

Küskün hayallerime, çocuk korkularıma
Günahkâr bedenime sinmiş tutkularıma
Sabahı murat bilmiş mutsuz uykularıma
Toz pembe bir düş gibi sızmayın, haketmedim.

Denizlerim çöl kalsın, gökkuşağımsa tek renk
Ne sevdam gerçek olsun ne hüznüm aşkıma denk
En son yolculuğumda cenazeme bir çelenk
Yollayıp gidişime kızmayın, haketmedim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90862/sahipsiz-mektuplar-2.html>

Sahipsiz Mektuplar / 3

“Mektup No: 3 – Sadece O’na...”

- Sana bu satırları ne diye yazdığımı
Ben bile bilmiyorken, hükmü mahşere kalsın... -

Gittiğin günkü gibi içimde yanan ateş
Ne yokluğun kâr etti ne hayır var zamandan.
Hazin bir aşk masalı gibi batarken güneş
Çekip gitmiştin hani yıkılmış bu limandan.

Çiçekler soldu önce, en son ayak izinde
Fırtınalar duruldu sevdanın denizinde
Ve ceylanlar uyurken bir yangının dizinde
Göz gözü görmez oldu ardındaki dumandan.

Sonra hep yağmur yağdı, bahara hasret kaldım
Dostlarıma alındım, teselliden bunaldım.
Bazen günahkâr oldum, tövbemi geri aldım
Geçmek kolay değilmiş hasret kokan canandan.

Keman seni ağlarken omzunda gam yüküyle
Bülbül güle vuruldu, bir hayal bin öyküyle
Rüzgâr hep seni andı sevdalı bir türküyle
Ben sadece usandım nefes aldığım andan.

Oysa yıldız dediğin, sen yokken de kayarmış
Sen yokken de ellerim geceleri sayarmış.
Sabahım senden değil, candan bile çayarmış
Ama yoruldum artık sebepsiz hüsn-û zandan

Yoruldum, anıları birer birer yakmaktan
Yoruldum, resimlere hasretinle bakmaktan
Yoruldu gözyaşlarım, yollarına akmaktan
Ne gidenden hayır var ne de yalnız kalandan.

İbret olmaz bilirim, yıllar anlamaz bizi
Anlamaz hatıralar, anlamaz sevgimizi.
Ama yorgun anılar, suç gibi; dizi dizi
Gözlerime inerken, yorgun düştüm hazandan.

Şimdi çıksan bir yerden, “çok geç” desem de sana
“Geciktin ve denk geldin” desem de bir hüsrana.
Bil ki son kez girerken aşk denen imtihana
Yoruldum yokluğunun sebebini sorandan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91248/sahipsiz-mektuplar-3.html>

Korkunun Tanığıdır Gece / 2

II.- Rüya

- Ya simurg gerçek değil, ya Kaf Dağı çok uzak...-

korkunun tanığıdır gece
dağ başlarında uyur.
ne rüzgârla konuşur
ne selam verir güne.
öyle bir yerdedir ki,
uluyan çakalların
seslerine karışır
mavzer uğultuları.

ne ses duyulur başka
ne de göz gözü görür.

kırılırken dalları uçurum güllerinin
kırılır umutları
sahipsiz sessizliğin.
kimliksiz kalır sabah
kimliksiz kalır sema.
yıldızlar usul usul
söndürürken geceyi
uykusuz bir sabahın
kuşanmış kalesinde
düşlerini sis bürür.

korkunun tanığıdır gece
zifir gördükçe büyür.
en olmaz saatlere
sığdırıp karanlığı
kırar tüm aynaları,
görmez; kendini bile.
elleriyle afişler
“aranıyor” hükmünü
ve ne kadar suç varsa
yüklenip üzerine;

ya intiharı vurur
ya kendini öldürür.

bir çocuk çılgılığıyla uzanır bazen güne.
bazen aşk kadar uzak
bazen çöl kadar kurak
bazen gün kadar yasak
bir hülyaya vurulur.
tanıktır en olmaza
uyurken tüm kâinat.
tanıktır karanlığa
ve ne kadar mum varsa
- sabahı aydınlatan -
birer birer söndürür.

korkunun tanığıdır gece.

...ve kaçır tanıklıktan...

28.02.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92338/korkunun-tanigidir-gece-2.html>

Beyanat / 2

"Sözüm Söz ! "

- Tüm derdi insan olan tek canlı ise insan
Ya ben insan değilim, ya derdim çok sıradan...-

Madem ki istediniz, sevdami yasaklayıp
Alnının ortasından vuracağım, sözüm söz.
Yelkovanı akrebin gölgesinde saklayıp
Saatleri hasrete kuracağım, sözüm söz.

Ellerimde can bulmuş en son gül solana dek
Dikenleri yar diye saracağım, sözüm söz.
Tüm ışıklar sönene; gün gece olana dek
Ayrılık denen kente varacağım, sözüm söz.

Susamış gözlerime su vermeyen pınara
Hesabını bugünden soracağım, sözüm söz.
Özlediğim ne varsa, çekerek bir kenara
En az yüreğim kadar yoracağım, sözüm söz.

Ömrüme görev bilip, vuslatın inadını
Gözlerimi kırpmadan kıracağım, sözüm söz.
Ardımda bırakarak aşklarımın adını
Sözümün arkasında duracağım, sözüm söz.

Belki gün doğmayacak gecelerime ama
Ben sabahı gecedен göreğim, sözüm söz.
Belki aşk yağmayacak hecelerime ama
Gözyaşıma ismimi vereğim, sözüm söz.

Sakin unuttuğumu düşünmesin takvimler
Düşlerimi yıllara sereğim, sözüm söz.
Mevsim yaza dönerken sevinmesin iklimler
Yaz gelmeden hazana gireğim, sözüm söz.

01.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92866/beyanat-2.html>

Beyanat / 3

“ Çakırkef ”

- Öyle bir derttir ki aşk, gül susar bülbül söyler
Öyle bir hâldir ki aşk, göz ağlar gönül söyler. -

Sormayın ne işim var vaktin durduğu yerde
Siz sükutun yanında bekleyin biraz beyler.
Sormayın nasıl düştüm ismi aşk olan derde
Bu yüzden efkârıma eşlik edecek neyler.

Yelkovanı katledin, saatler dursun artık
Kanun mahuru değil, hüzzamı vursun artık.

Kararsın tüm ışıklar, hiç yakmayın bu gece
Yıldızların ziyası cama vursun sadece.
Çünkü aşkı anarken içimdeki her hece
Gözlerimden yaş olup akacak küçük şeyler.

Aşıklar, saatini hasrete kursun artık
Kanun mahuru değil, hüzzamı vursun artık.

Çalınmaya başlasın nameler ince sazla
Duyulsun kemanların inleyişi bin hazla.
Öyle bir haldeyim ki, ney ağlarken hicazla
Dudağıma değmeden sarhoş olacak meyler.

Kadehler düşlerimi sevdaya yorsun artık
Kanun mahuru değil, hüzzamı vursun artık.

Sormayın nasıl sardı hasret dört bir yanımı
Nasıl sardı ansızın, her günü her anımı?
Sormayın artık bana sahipsiz isyanımı
Sebebi aşksa eğer , neylerse güzel eyler.

Sevdalılar adımı geceye sorsun artık
Kanun mahuru değil, hüzzamı vursun artık.

06.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94478/beyanat-3.html>

Beklenen Sen Değilsin...

- Gittiğin günkü gibi, burada bekliyorum...-

Ey vefasız, ne diye soruyorsun halimi
Bıraktığın yerdeyim, adresim aynı hâlâ.
Ne diye süslüyorsun, düşümü hayalimi
Hayrına küfrettiğim nefesim aynı hâlâ.

_____ Belki biraz umutla, belki biraz hatırla
_____ Vuslatın kapısında, sırada bekliyorum.

Aynı yel savuruyor sevdanın közlerini
Aynı yerde bekliyor gözlerim gözlerini
Aynı yerde duyuyor kulağım sözlerini
Giderken hapsettiğin, kafesim aynı hâlâ.

_____ Omzuma yüklediğin aşk kokan her satırla
_____ Giderken var ettiğin yarada bekliyorum.

Belki biraz değişti düşlerin rengi ama
Yıldızlar düşer oldu artık küskün akşama.
Ve ne kadar kızsam da üzerindeki cama
Rengine kahrettiğim o resim aynı hâlâ.

_____ Yüreğime gömdüğün en anlaşılmaz sırla
_____ İşte tam da burada; burada bekliyorum.

07.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94790/beklenen-sen-degilsin.html>

Sen Giderken.../ 2

Ey yar! Nasıl unuttun? Hatırla, sözlerimin
Hükmü geceden bile sönüktü sen giderken.
Yıldızları görmeye alışmış gözlerimin
Bakışları toprağa dönüktü sen giderken.

_____Hiç unutmam, o gece hüznün yağmuru bile
_____Zifirin gölgesine yaş döktü sen giderken.

Ey yar! Hatırladın mı? Hani o gün, o saat
Gökyüzü yıldızlara gam ekti sen giderken.
Düşlere dert olurken unuttuğun her vaat
Rüyalar gecelerden el çekti sen giderken.

_____Yakamoza can veren mehtabın nuru bile
_____Hasretin karşısında diz çöktü sen giderken.

Ey yar! Hani sen yokken aşk vardı ya yanımda
Bil ki o da yoruldu ve bıktı sen giderken.
Hani senden öte bir can vardı ya canımda
O da seninle kalktı ve çıktı sen giderken.

_____Riya kokan bir aşkın sahte gururu bile
_____Canımın en içinden can söktü sen giderken.

Ey yar! Bil ki gittiğin, yolları dert edininip
Kuruyan nehirlerden kan aktı sen giderken.
Bil ki yağmurlar bile baktığım yerde dinip
Yaşını gözlerime bıraktı sen giderken.

_____“Bir daha asla!” diyen aşkın onuru bile
_____Soysuz bir yalan kadar küçüktü sen giderken.

Ey yar! Yoruldum artık. Bil ki son sözümdür bu
Hatırladım ki gülmek, yasaktı sen giderken.
Ey yar! Unutmalıyım. Belki tek çözümdür bu
Çünkü aşk, sabah kadar uzaktı sen giderken.

_____Belli ki aşk suçunun en son kusuru bile
_____Omuzlarıma binmiş, tek yükü sen giderken.

_____Ve hasret, umut kadar büyüktü sen giderken...

13.03.2008
Galata

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96919/sen-giderken-2.html>

Sahipsiz Mektuplar / 4

Mektup No: 4 - Babama...-

Nasıl anlatsam sana bulunduğum mevkiyi?
Karanlığın içinde gün sezilmiyor baba.
Çarpan çok belki ama iki kere ikiyi
“Beş” diyenin fikrine “ Dört” çizilmiyor baba.

Meğer güneş ısıtmaz, yağmur hiç ıslatmamış
Meğer onur riyakâr, gurur hacıyatmamış
Meğer yürek yalnızca vefa için atmamış
Ama bende köz sönse, örs ezilmiyor baba.

“Mertlik” usule uygun yalan bir hismiş meğer
“Namus” bire beş veren ucuz bahismiş meğer
“Sadakat” gözaltında, “Gurur” hapismiş meğer
Artık er meydanında mert gezilmiyor baba.

Kimse bilmiyor hâlâ, aleni kim saklı kim?
Hangi suç daha gerçek, yasal kim yasaklı kim?
Suç bile anlamazken davacı kim haklı kim
Herkesin derdi başka, ses kesilmiyor baba.

Umudun boynundayken vefasızlık kemendi
Yıkılmak üzereymiş sevdanın harap bendi
Oysa ne bana güldü, ne bir gün güldü kendi
Yine de doğan gündenden dert eksilmiyor baba.

Kırık dökük gönlümden toplandı tüm kalanlar
Hakikat kisvesinde resmedildi yalanlar.
Bir yanda hüznün varken, bir yanda zevk alanlar
Dostlarım gözyaşımı artık silmiyor baba.

Şimdi ne aşka küsmüş dargın bir ereğim var
Ne hükmü kalem bilmez suçsuz bir gereğim var.
Yalnızca kırılmaktan bıkmış bir yüreğim var
Onu da benden başka kimse bilmiyor baba.

“Bilen Gelsin” isimli şiirimden uyarlanmıştır.

17.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97834/sahipsiz-mektuplar-4.html>

Cennetin Onbaşı

- Gıyabınızda, güzel vatanım için şehadet mertebesine ulaşmış atalarımın şükranlarımla.-

Dinle oğul ! Bu destan; bilinen tarihin de,
Göze giz olanın da, en mücrim sarihin de

Bin yıldır duymadığı bir destandır, bilesin.
Aslıysa hürriyettir ve vatandır bilesin.

Dinle oğul ! Bu sema, bu vatan ve bu bayrak,
Her zerresi istiklâl ve kan kokan bu toprak

Binlerce kahramandan emanettir bilesin.
Uğruna can vermemek ihanettir bilesin.

Dinle oğul ! Bir vakit - en karanlık zamanlar -
Yurdu işgal ederken yalancı kahramanlar,

Kaç ecelsiz can verdi, kaç isimsiz koç yiğit
Kaç gün geceye döndü, kaç güneş düştü şehit !

Hele biri vardı ki; sor, söylesin gülleler
Tarihin dili yetmez, lâl olur tüm cümleler.

O ki koca Havranlı, o ki bir Koca Seyit
Hangi destan çok ona, hangi söz, hangi beyit?

O ki; ne biz unuttuk ne de Hilmi Yüzbaşı,
O ki ne gün unuttu, ne şehitlerin başı.

Unutmadık, imanla yoğrulmuş bedeniyle,
Cenk meydanı içinde doğrulan bedeniyle

Düşerken gözlerine şehitlerin hayali
"Ya Allah" dedi Seyit, "Davran Niğdeli Ali !"

"Davran ve ardım sıra ağır ağır ilerle,
Bir vatan kurtulacak belki bu mermilerle."

Çelikten bedenini vatana diyet bilip,
Karanlığı eziyet, fecri hürriyet bilip

Sırtlanıp bir gülleyi yerleşirken nöbete
Bitmeyen imanımla, Arıburnu'ndan öte

Şehadet Limanı'na bakındı Koca Seyit
Cennet'e nefes kadar yakındı Koca Seyit.

Derken, bir top sesiyle çınladı Gelibolu
Çınladı Conkbayırı, çınladı Anadolu.

Su yandı, ateş söndü; teslim olmadı vatan
Teslim olmadı Seyit, sus pus oldu kuşatan.

Onlar ki, düşman soyu - birbirinden farkı yok -
Onlar ki yılan soyu - yılanların ırkı yok !-

Duyulurken cephede Seyit'in cesareti
Son buldu kuşatmanın can yakan esareti.

Birer birer döküldü yılanlar her cephede
Seyit'i anar oldu kalanlar her cephede.

Oysa kanla yazılmış zaferi ödül sayıp
Vatan topraklarını onuruyla kutsayıp

“Çift tayın” derken bile sakındı Koca Seyit
Cennet’e nefes kadar yakındı Koca Seyit.

Dinle oğul ! Son sözüm; ayağa kalk, tekrar et,
En son anında bile evladına ikrâr et:

“Ey kahraman ırkımın unutulmaz neferi
Ey savaş meydanının isimsiz muzafferi !

Bil ki aziz hatıran önünde seni anan
Kor olmuş yürekleri vatan aşkıyla yanan,

Toprağını namusu, bayrağını can bilip
En kutsal görevini “İlk önce Vatan” bilip

Korumaya and içmiş halkındır Koca Seyit
Cennet sana gün kadar yakındır Koca Seyit.”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98650/cennetin-onbasi.html>

Dilrûba

(Tek dilrûbam Feride Ece'me...)

- İsmi bir dua gibi zikreleyen dil benimdir... -

Bırak aksın gözyaşların, bırak kıskansın bulutlar
Nasıl olsa damla damla çağladığın sel benimdir.
Ne çıkar ki birer birer kırıldıysa tüm umutlar?
Haydi uzat ellerini, tutacağın el benimdir.

Önce kaldır bir başını, gökyüzünü seyret hele
Hüzün değil aşk yakışır gözlerinde açan güle.
Aldırma hiç, gün elini saçlarından çekse bile
Gül yüzünü perçemiyle süsleyecek tel benimdir.

Gölgesine aldırma hiç, akşamlar efkâr olsa da
Gecelere bin bir hasret rüyalara dert dolsa da
Hiç üzülme, kardelenler avuçlarında solsa da
Yanağını sevda ile okşayacak yel benimdir.

Bak ki gülsün gökkuşağı, gül ki açsın karanfiller
Duy ki çalsın sazendeler, sor ki sus pus olsun diller.
Bil ki eğer gülmüyorsan, kuşatılmış bütün iller
Ve Mecnun'un sevda diye sarıldığı çöl benimdir.

Var olduğun her yer cennet, yokluğun akla ziyandır
Bakışların Kız Kulesi, gamzelerin Aşiyân'dır.
Şahit olsun tüm yıldızlar, bil ki bu en son beyandır
Dilruba'mın aşkı ile dolup taşan göl benimdir.

21.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99057/dilr-ba.html>

Sahipsiz Mektuplar / 5

- Mektup No:5 - Ölüm... -

“ Elden teslim edilmesi ricamla.”

Ne diye geziyorsun alıcı kuşlar gibi?
Ölüm çek git başımdan, derdim zaten dağ kadar.
Karşıma çıkıp durma yorgun yokuşlar gibi
Kırılmadı dizlerim, sürünerek gitsem de
Her gece karanlığa bürünerek gitsem de

Şimdilik yaşıyorum en ölmemiş sağ kadar
Ölüm çek git başımdan, derdim zaten dağ kadar.

Abdalın ömrü sende abası bende iken
Aşka aşık olmanın çabası bende iken
Yalnızca ismi değil çabası bende iken
Ne diye kararsın ki semanın ışıkları?
Daha çok seyredecek gözlerim aşıkları.

Eskise de saatler devrilmiş bir çağ kadar
Ölüm çek git başımdan, derdim zaten dağ kadar.

Kimsenin görmediği geç fark edilmiş yazla
Bin rüku, bir secdenin verdiği derin hazla
Belki ben benim diye sunulmuş imtiyazla
Karanlığı ömrüme yar diye sunsan bile
Var ettiğin korkuyu bir lütuf sansan bile

Nefes dediğin ceza kırk boğumlu bağ kadar
Ölüm çek git başımdan, derdim zaten dağ kadar.

23.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99763/sahipsiz-mektuplar-5.html>

Yeniden...Belki de...Kim bilir?

- En sonunda benden de bıkkılacak...Kim bilir? -

Neresinden başlasam derdimi anlatmaya
En çaresiz yanından bakılacak...Kim bilir?
Geceye umut deyip meyil etsem yatmaya
En hayırsız rüyaya takılacak...Kim bilir?

Sırrını aşikâra teslim etmiş bir gizden
Musa'nın hükmü ile yarılmış bir denizden
Enel Hak şiarına vurulmuş en son izden
Yorgun bir ütopyaya çıkılacak...Kim bilir?

Yeniden doğacak aşk ve yine yayılacak
Yine söz verilecek ve yine cayılacak.
Yeniden doğsa İsa yine yok sayılacak
Yeniden bir çarmıha çakılacak...Kim bilir?

Hasan yüz vermeyecek aşk isimli zehire
Sevda uğramayacak hasret denen şehire
Bu yüzden Kerbelâ'dan Maverâ-ün Nehire
Hüseyn'in gözyaşıyla akılacak...Kim bilir?

Sema isyan edecek yıldızları indirip
Bulutlar lâl olacak yağmurları dindirip.
Biliyorum ki gece, hayalleri sindirip
En olmaz umutları farz kılacak...Kim bilir?

Belki filiz verecek ilkbaharda solsa aşk
Belki hüznü yok sayıp, belki aşkla dolsa aşk.
Belki doğsa Züleyha, belki gerçek olsa aşk
İbrahim yine aşkla yakılacak...Kim bilir?

Takvimler karanlığı, saat günü vururken
Dikenler boy verecek kardelenler kururken
Sevdayı sürgün eden aşk kafesi dururken
Yusuf en kör zindana tıklılacak...Kim bilir?

25.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100179/yeniden-belki-de-kim-bilir.html>

Sahipsiz Mektuplar / 6

- Mektup No:6 - Anneme... -

“Dünyanın en değerli varlığına...”

Sen sormadan ben sorayım, madem anne biliyorsa
Dert başımda dolanmaktan neden bıkmaz oldu ana.
Üzülme sen, sordum yalnız; ne çıkar çok geliyorsa?
Nefesimi kesse de dert, canı sıkılmaz oldu ana.

Bir kez karşı çıkmış olsam, kaderin “yok” deyişine
Bir kez “olmaz” demiş olsam “mutluluk çok” deyişine
Kızarmıydım dostlarımın “gözümüz tok” deyişine?
Ama gözü doyanların sesi çıkmaz oldu ana.

Ne söylesem, birileri alınıyor derdi gibi
Kime sorsam başı mamur, alemin tek merdi gibi.
Ah be anam, ben istedim; Rabbim fazla verdi gibi
Yine de sen çok üzülme, o da yıkmaz oldu ana.

Ana, ben ki beşiklere belediğin tek oğlunum
Onur denen ak süzgeçtenelediğin tek oğlunum
Ben ki yüce Yaradan’dan dilediğin tek oğlunum
Bil ki helal yemiş oğlun yere bakmaz oldu ana.

Ana, sana ne söylesem eksik kalacak bilirim
“Bir derdim var ana” desem, gözün dalacak bilirim
Sen ağlarsan, bahar senden umut çalacak bilirim
Çünkü yağmur yağsa bile seller akmaz oldu ana.

Ana, üzme sen kendini; büyür olduk fark etmeden
Biz de görür olduk ömrü, akıl çok geç çark etmeden.
Tek hatam var, yorgun gönül kâinatı terk etmeden
Ateşimiz cürmü kadar çıra yakmaz oldu ana.

28.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101083/sahipsiz-mektuplar-6.html>

Sahipsiz Mektuplar / 7

- Mektup No: 7 - Cananıma... -

- Kamer'e canan desem, günden utanıyorum. -

Hangi söz senin gibi aşka can verir canan
Seni her görüşümde gün doğdu sanıyorken.
Buz tutmuş ellerimde yüreğim erir canan
En uzak yıldız bile isminle yanıyorken.
Gözlerindi ecele son sözümü "rest" eden
Yak be canan, o elin ateşidir mest eden.

Ah be canan bir bilsen nelerden vazgeçtim ben
Umut güne göç edip gece uyanıyorken.
Ah be canan, bir bilsen neden seni seçtim ben
Hüznüm gönlümden taşıp ömre dayanıyorken.
Gülüşündü hüzzamı düşlerimde rast eden
Yak be canan, o elin ateşidir mest eden.

Ah be canan ismini her yerde zikreyleyip
Kendimi sürgün kıldım aşka uzanıyorken.
Gözlerini okyanus, aşkı sahra eyleyip
İsmini Leyla bildim çöller usanıyorken.
Hayalindi sevdamı Mecnun ile test eden
Yak be canan, o elin ateşidir mest eden.

Ah be canan sen yoksan şiire kırılarak
Vuslat içiyorum ben hüsrana kanıyorken.
Yastığı hapseyleyip, yorgana sarılarak
Gördüğüm her rüyayı adınla anıyorken.
Hüznündü gözlerimi yağmurlara dost eden
Yak be canan, o elin ateşidir mest eden.

Ah be canan gecikmiş bir sevda oyununda
Suçlu hep ben bilindim, aşk seni kınıyorken.
Ah be canan, bitti bak ömür de en sonunda
Yokluğunla var olmuş bir gönlü sınıyorken.
Hasretindi ömrüme genç yaşımda kast eden
Yak be canan, o elin ateşidir mest eden.

31.03.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101750/sahipsiz-mektuplar-7.html>

Hüznün Eylül'üm Olsun

- Kızıma isim oldu gittiğin ayın ismi... -

Haydi git kardelenim, bekletme baharları
Gecikmiş bir yaz için tek çare ölüm artık.
Haydi git, hatırlatma ansız intiharları
Bitti işte, sevdanın ömrü tek bölüm artık.

Haydi git kardelenim, ne çıkar ağlıyorsam
Ne çıkar her hüzünden bir umut sağlıyorsam?
Aldırma gittin diye karalar bağlıyorsam
Ardında bıraktığın hüsrân ödülüm artık.

Haydi git kardelenim, aldırma gözyaşıma
Bakma hiç, gidişinle çaresiz kalışıma.
Bil ki yalnız gün değil, aşk doğsa da kışıma
Nokta dediğin gidiş, benim virgülüm artık.

Haydi git kardelenim, belki başka aşk bekler
Belki başka yelkovan saate özlem ekler.
Ama isminle açmış en kırılğan çiçekler
Avuçlarımda solmuş simsiyah gülüm artık.

Haydi git kardelenim, bittim işte; bittim bak
Ardıma hiç bakmadan, gittim işte; gittim bak
En sonunda sevdaya, aşka tövbe ettim bak
Bekleyişim Sonbahar, hüznün Eylül'üm artık...

02.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102297/huznun-eylul-um-olsun.html>

Sahipsiz Mektuplar / 8

- Mektup No: 8 - O sahibini bilir... -

- Devamını benden duyacak! -

Öyle zor ki söylemek, neyi anlatsın kağıt?
Göç etti dudağımdan başka bir gülüş için.
Hangi şiir anlatsın, hangi söz, hangi ağıt?
Gitti işte apansız bambaşka bir düşün için.

Sormayın sakın bana, sormayın; gidiyorum
O yoruldum dese de, ben ihanet diyorum...

Ne haram hakkım ona, ne helâl ediyorum
O kırıldım dese de, ben ihanet diyorum...

O ki benim sevdami sattı ya bir buseye
Şimdi gördüğü tek şey kirli bedeni olsun.
Daha güneş batmadan giydiği elbiseye
İster gelinlik desin ister kefeni olsun.

Sormayın sakın bana, sormayın; gidiyorum
O yoruldum dese de, ben ihanet diyorum...

Kırılmış yüreğime son kez emrediyorum
O darıldım dese de, ben ihanet diyorum...

.....

04.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102801/sahipsiz-mektuplar-8.html>

Sayıklamalar / 3

- ellerim üşüyor yar...-

yorgunum,
yorgunluğun en yorgun saatinde
yitik ütopyaları seyrederken karanlık.

yorgunum..

kırılmış pencereden sızan ay ışığının
bıraktığı umut da
ya yorgun ya bir anlık.

yorgunum...

ve ıslanmış gözlerim,
bir meçhule saklanıp karanlığı içerken
sonsuz bir umut ile baktığım yerin adı
hüzündür göz bebeğim.
yakamozlar göçerken
bir denizden bir çöle,
ardında unutarak bıraktığı tek miras
yüzündür göz bebeğim.

ellerim üşüyor yar, bak ellerim soğuyor.
anla ki bir aşk için can vermiş sözlerime
iklim bahar olsa da
kırk ikindi yağıyor.

yorgunum,
yorgunluktan yorulmuş düşlerimin
hayrı şerrine uymuş uykusunu bölmekten.

yorgunum...

ilkbaharın sevdaya gülümseyen
yüzünü hiç görmeden her gün bin kez ölmekten.

yorgunum...

ve ne sen biliyorsun ne bilir diğerleri..
şimdi artık ne aşk var
ne aynalar dost bana,
ne kızar gece artık.
çünkü ne geliyorsun ne gelir diğerleri..
yani artık aşk yoksa
sığınsam bir isyana
kaç yazar gece artık?

ellerim üşüyor yar, bak ellerim soğuyor.
bil ki hüznü aşığı masmavi gözlerime
hüznü kendinde saklı
bin sağanak sığıyor.

ellerim üşüyor bak, bak ellerim soğuyor.
oysa hangi şehirde hangi başka bir aşka
bir gün sona erecek
yeni bir gün doğuyor.

08.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103922/sayiklamalar-3.html>

Pişman Değilim...

- Bil ki artık sevdanın hükmünü emir sayıp
Boynumu sonsuza dek büktüm pişman değilim... -

Bir zamanlar bahçemde çınlayan hoş sesini
Hüznümün gölgesine ektim pişman değilim.
Düşleri mutlu kılan hayalin perdesini
Gecenin üzerine çektim pişman değilim.

Kırılmıştı hayaller, umut yoktu yarından
Zümrüt rengi gözlerin düşmüştü ayarından
Bu yüzden yüreğime kırgın aşk diyarından
Beyaz güller getirip diktim pişman değilim.

Önce ismini sildim bahçemin toprağından
Sonra kokun silindi güllerin yaprağından
En sonunda simurg'a ulaşıp Kaf Dağı'ndan
Kül alıp yüreğime döktüm pişman değilim.

Yeniden doğacaksa böyle doğmalıydı aşk
Karanlığı terk edip hüznü boğmalıydı aşk.
Yağacaksa her zaman, her gün yağmalıydı aşk
Bulutlardan mutluluk söktüm pişman değilim.

Karanlığın içinden koşar adım gelerek
Yalnızlık listesinden ismimizi silerek
Yarınımın tek ismi cananı can bilerek
Dizlerimi kırarak çöktüm pişman değilim.

09.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104287/pisman-degilim.html>

Git...

- Beni sensiz bırakıp, öptüğün yanakta git ! -

Bir kere daha düşün atmadan son adımı
Gözlerime son defa uzun uzun bak da git.
Yıllar boyu dilinden hiç düşmeyen adımı
Bir kez daha söyleyip yüreğimi yak da git.

Aldırma yalnız diye, ben böyle de yürürüm
Ruhsuz kalmış bedeni ölü gibi sürürüm.
Sanma kör olduğumu, ben her şeyi görürüm
Sana kahredeceğim tek bir iz bırak da git.

İstemem, ne bir anı ne bir gülüşün kalsın
Ne son bir kez bakışın, ne bir dönüşün kalsın.
Kalırsa bir karanlık, kalırsa düşün kalsın
Onu da hasretime ödül diye tak da git.

İsmini andığımda çağlayanlar kururken
Yelkovan göç edecek akrep sende dururken.
Git! Yıldızsız gecemi karanlıklar vururken
Gözlerimden en uzak neresiyse ak da git.

Kahretmem kaçırısam da kalkan en son gemiyi
Belki kötü olurum belki kötüden iyi.
Ama son nefesimde paslı kör bir çiviyi
Hatıran olsun diye yüreğime çak da git.

1993 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104801/git.html>

Geç Kaldığımsın

- Toprağın tek muradı gülşenin varlığıyken
Dikeni vuslat kokan güle çok geç kalmışım. -

İsminle anılırken ettiğim son intizar
Mızrabın aradığı tele çok geç kalmışım.
Başımda poyraz olup eserken deli rüzgâr
Hazanı bahar kılan yele çok geç kalmışım.

Meğer boşu boşuna aşk diyerek günaha
Gönlümü hapseyleyip kanmışım bir eyvaha.
Oysa gözlerimdeymiş aradığım tek vaha
Sırılsıklam gezerken sele çok geç kalmışım.

Ardına hiç bakmadan herşeyi yok sayacak
Bir damla sevda için denizlerden cayacak
Kararmış yüreğime yıldız olup kayacak
Ve elimden tutacak ele çok geç kalmışım.

Sabahsız bir rüyayı gördüğüm ana değil
Canıma canan demiş kırgın bir cana değil
Yemin olsun, yalnızca geçen zamana değil
Genç yorulmuş gönlüme bile çok geç kalmışım.

12.08.2004

Manavgat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105026/gec-kaldigimsin.html>

Yemin mi Ettin?

Üstüne titreyip secde ettiğim
Çile çektirmeye yemin mi ettin?
Umutla bekleyip müjde ettiğim
Boyun büktürmeye yemin mi ettin?

İnişi çıkılmaz yokuşlar gibi
Sevdayı kahreden bakışlar gibi
Baharı bitiren kör kışlar gibi
Yaprak döktürmeye yemin mi ettin?

Gittiğin yollara kırıldım diye
Vuslatı unuttum, darıldım diye
Makberi dost bilip sarıldım diye
Ömür söktürmeye yemin mi ettin?

Şairin gönlünün yücelerine
Sevdayı anlatan hecelerine
Uykuyu unutmuş gecelerine
Hüzün çöktürmeye yemin mi ettin?

Kaç bahar kış oldu gittin gideli
Kaç yağmur ağlattı gözümün seli?
Mecnun'u ararken bir gönlü deli
Gönül bıktırmaya yemin mi ettin?

Muradım göçerken kırgın bir isme
Yürek hicrederken cansız bir cisme
Gülüşü sınımsız renksiz bir resme
Dertli baktırmaya yemin mi ettin?

Bülbüller ağlarken gülün yasına
Baykuşlar üşüşür aşk mirasına.
Söyle yar, gönlümün tam ortasına
Kurşun sıktırmaya yemin mi ettin?

10.12.1995

İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105308/yemin-mi-ettin.html>

Uyan !

I.)

- Hiç kimse alınmasın, anlayanadır sözüm
Karanlığın içinde, gündün yanadır sözüm.

Meramım hâl bilene, kelâmım anlayana
Geçmişten bir şikayet selâmım, anlayana –

II.)

Bir alâmete binmiş giden "Ey Türk Gençliği"
Tarih hîcap duyacak yazarken bu hiçliği.

Kuyunun dibindesin, gök; kuyu ağzı kadar
Ne kadar medeniysen bakışın o kadar dar.

Sen ki asil bir ırkın mirasıydın, unuttun
Uyan! Sen geleceğin zîyasıydın, unuttun.

Edep küfrün peşine düşmüş nasıl bir yarış?
Uyan! Pazarlıyorlar yurdunu karış karış.

Ecdadının kemiği sızlarken Sakarya'da
Sen günü gün edersin Kemancı'da, Laila'da.

Hem fetihler yaratan Fatih'in torunusun
Hem örfünü unuttun, hem ahlâk sorunusun.

Yabancı dilin Türkçe, "hello" merhaban olmuş
Selam veren küçülmüş, gözünde yaban olmuş.

Küçülmüş hayallerin, pop starlar ilahın
Kalem neyine lazım; hip hop olmuş silahın.

Kim kimin kuyruğuymuş, kim nerde kimle çıkmış?
Çok büyük marifetmiş, kim rüküşmüş kim şıkılmış.

Vatan millet Sakarya demekse tüm marifet
Biz de diyelim ama bir zahmet bir tarif et.

Bilim senin neyine ay sadece bir uydu
Ama bil ki üstünde gezen Allah'ı duydu.

Sense uyu uyanma, nasılsa sallayan çok
Uyandırmazlar korkma; uykunu kollayan çok.

Ama mazin rahatsız, uyan be; uyan artık
Viyana'dan vazgeçtik özüne dayan artık.

Uyan "Ey Türk Gençliği" vakit çok geç olmadan
Damarındaki asil kana zehir dolmadan.

14.09.2004

Çanakkale

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105583/uyan.html>

Ömrüm...

- Ömrüm hep sana kızdım, ömrüm hep cana kızdım
Affına sığınarak bu defa sana yazdım...-

Gözlerin uzaklarda, hayır mı var maziden
Ömrüm derde mi düştün
Ufka dalan mı oldun?
Bir selamla bin hasret yakardın ya eskiden
Ömrüm kimlere küstün
Yalnız kalan mı oldun?

Vakitsiz muratları harcarken bir kalemde
Hiç mi dostun olmadı yarinsız bir alemde?
Rüzgarı hasret kokan yapayalnız bir demde
Ömrüm ne oldu sustun
Bittin, yalan mı oldun?

Gökyüzüne kızardın, insin diz çöksün diye
Sevdalar mülteciydi sözde büyüsun diye
Şimdi kimse sormazken gönülde yüksün diye
Ömrüm nerede dostun
Yoksa talan mı oldun?

Kırdığın gönüllerin çiçeği bedestanken
Nefes aldığın her an ömürde bir destanken
Çiğnediğin her gülün dikenini gülistanken
Ömrüm kimeydi kastın
Dua alan mı oldun?

Şimdi yön tutmuyorken sevdaların kiblesi
Artık ışık vermezken kainatın kubbesi
Heyhat kimse duymazken "eyvah" diyen bir sesi
Ömrün nerede şaştın
Demsiz solan mı oldun?

1996 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105734/omrum.html>

Sebebi Hasretindir

- Madem sebep lazımdı, sen neden susuyorsun? -

Belki gece yarısı, belki sabaha karşı
Melekler ağlayacak... Sebebi hasretindir.
Yıldızlar birer birer terk ediyorken arşı
Dilekler ağlayacak... Sebebi hasretindir.

Güneş erken sönecek, kararacak ışıklar
Gün, günaha uyacak... Sebebi hasretindir.
El ele dolaşırken sevgi dolu aşıklar
Feryadımı duyacak... Sebebi hasretindir.

Efkâr yakışmayacak bülbülün bakışına
Güller bir bir solacak... Sebebi hasretindir.
İsmi işlesem de vuslatın nakışına
Sonu hüsrana olacak... Sebebi hasretindir.

Kirpiklerin batacak, giderken en derine
İçime kan akacak... Sebebi hasretindir.
Aşk yorgunu gözlerim, gözlerinin yerine
Karanlığa bakacak... Sebebi hasretindir.

Öksüz kalacak gece, gün göçerken şarkına
Şairler vurulacak... Sebebi hasretindir.
Gittiğin an, ömrümün; kırgın sevda parkına
Şehirler kurulacak... Sebebi hasretindir.

Artık görmeyeceğim; günü de, sabahı da
Takvim ömür çalacak... Sebebi hasretindir.
Tüm günahların gibi, bu şiirin ahı da
Üzerine kalacak... Sebebi hasretindir.

15.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105951/sebebi-hasretindir.html>

Yılanların Irkı Yok !

- Önce ateşi bulup külü afişlediler
Sonra yangınlar çıktı, sön dedik; fişlediler... -

Firari bir mülteci, sonuçsuz bilmeceyken
Umut dolu bir aşka can veren son heceyken
Ve sabahı can bilmiş uykusuz bir geceyken

Sordular birer birer
Sordular ömrümüzü...

Yüreklerinde sevgi, içlerinde korku yok
Suyun var, toprağın var; yılanların ırkı yok!

Sevdamızı yok sayıp, aşkı kurşunlayarak
Yitik bir tanrı gibi göğü arşınlayarak
Adressiz bir "ah" gibi boşlukta çınlayarak

Yordular birer birer
Yordular ömrümüzü...

Sonra çekip gittiler - ki kaçıştan farkı yok -
Gülün var, yaprağın var; yılanların ırkı yok!

Korkulu bir düş gibi bölerek uykumuzu
Yarıda bıraktılar, bitmemiz öykümüzü.
Susturup sevdamızı; susturup türkümüzü

Vurdular birer birer
Vurdular ömrümüzü.

Sabahı çok gördüler, gözlerinde uyku yok
Suçun var, günahın var; yılanların ırkı yok!

03.07.1993 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106261/yilanlarin-irki-yok.html>

Bekle Ben Geliyorum

Vakitsiz bir hüsrarla solan güllere inat
Ömrüne baharları dermeye geliyorum.
Bir meltemle ateşi çalan küllere inat
Karanlığı çarmıha germeye geliyorum.

Ne çıkar kırılmışsa dertli gönül çarkımız
"Unuttuk" deriz biter, bu değil mi farkımız?
Ama sessiz sedasız ağlıyorken şarkımız
Aşkı ayaklarına sermeye geliyorum.

Hayalin gözlerimden gönlüme yaslanmadan
Kırpiklerim yağmurun hüznüyle ıslanmadan
Ruhum isyan etmeden; düşlerim uslanmadan
Dudaklarına aşkı sürmeye geliyorum.

Yorulmuş anıları birer birer yakarak
Yatağını kaybetmiş sular gibi akarak
Ayrılık denen suçun gözlerine bakarak
Nefesinle huzura ermeye geliyorum.

Vazgeçtiğim ne varsa hepsine haber salıp
Gecenin kıyısında günle baş başa kalıp
Kâinatın duyduğu en mutlu düşü çalıp
Sabaha dek seninle görmeye geliyorum.

Unutulmuş bir aşkın kanayan yarısından
Sevdası zifir kokan gecenin karasından
Susuz kalmış bir çölün kumları arasından
Mutlu rüyalarına girmeye geliyorum.

Gözlerini sımsıkı kapat ve yum elini
Parmağındaki düşle hayal et bir gelini
Çünkü adresim bilip duvağını, telini
Kalan ömrümü sana vermeye geliyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106567/bekle-ben-geliyorum.html>

Göç Eden Sen Değilsin...

- Bana öyle bakma yar, ben değilim ki giden... -

Hangi sözcük anlatır gittiğin en son günü?
Ardından şarkıların yorgun sesi göç etti.
Hangi "EVET" bu kadar mecbur kılar sürgünü?
Bembeyaz düşlerimin elbisesi göç etti.

Attığın o imzayla, yıkılmaz kalelerin
Ateşi buza kesmiş kırgın meşalelerin
Ve hercai bir aşka vurulmuş lalelerin
Bülbüle kible olmuş can kafesi göç etti.

Ağlamıyorum hayır, mutluyum senin kadar
Bak çiçekler de açtı, mis kokar; tenin kadar.
Canımı yakmaz artık, özlemin kinin kadar
Çünkü anılarımın tek adresi göç etti.

Unutmadım, aklımda ettiğin en son yemin
Önsözünde adın var en mutsuz hikayemin.
Çok değil, az öncesi; demin dedim yar, demin
Verdiğin tüm sözlerin son nefesi göç etti.

Artık sırtında değil sevdamızın vebali
Eğer varsa bir hakkım, sanadır en helali.
Ama eğer sevdaysa, nafiendir hayali
Yorulmuş yüreğimin bir tanesi göç etti...

18.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106804/goc-eden-sen-degilsin.html>

Sadece...

- Gidiyorsun öyle mi?... -

Bakma be nazlı canan, kirpiklerimde yanan
Gözlerimin hüznü geç fark edişi sadece.
Yağmuru çok sevsem de, kızdığım tek şey inan
Kirpiklerimi sana ark edişi sadece.

Nasılsa sönecekti bir gün gönül ateşin
Nasılsa hükmü yoktu aşk isimli kalleşin (!)
Bu gidişin tek suçu, geç doğmuş bir güneşin
Battığı son adresi şark edişi sadece.

Kızma sakın, benim de söyleyecek sözüm var
Benim de senden öte bilinmez bir özüm var.
Benim de bir hayale aşkla bakan gözüm var
Gözyaşımsa hüznümün çark edişi sadece.

Yıkılırsa yıkılsın sevdanın tek ağacı
Beni öldürmediyse ona vız gelir acı.
Çünkü benim tek hüznüm, hasret denen aracı
Gönlümün ortasına park edişi sadece.

Ne bir hüsrani kaldı öksüz kalmış evimin
Ne resmini yad eden hüznü çöktü çivimin.
Bil ki beni kahreden, Otuz yıllık takvimin
Bana hiç sormayarak kırk edişi sadece.

İntihar sancısıyken şimdi ismimi soran
Söyle kime kızayım? Vakit dar, iklim boran.
Yine de yağmur değil kirpiklerimi yoran
Bulutların ömrümü terk edişi sadece.

20.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107383/sadece.html>

Sessiz...

farkındayım,
çoktandır hiç yazmıyorum sana.
çünkü senin ardından
yazılacak ne varsa,
taşındı kağıdımdan.
belki de kırmalıydım hükümlü kalemimi,
ama beceremedim...
belli ki artık kimse
rüya bile görmezken,
zamansız kırılmaya alışmış yüreğimin
tutunduğu en son dal
küsün bir mürekkepmiş...

çoktandır
karanlığın içinde var ettiğim her şeyin
bir ışık darbesiyle yıkılmasından korkup;
bekliyorum sessizce.
yıldızlar göz kırıyor;
_____perdeyi çekiyorum.
çoktandır, umutları
sandığıma kapatıp
başına düşlerimi
nöbete dikiyorum.

çoktandır
sadece gözleyerek aşksız sevgilileri,
ve her gün özleyerek
yitirdiğim her şeyi;
deva bilmez hüznümü içime biriktirip
ağlıyorum sessizce.

çoktandır
ölüler alınıyor,
ölüler satılıyor
kelepir fiyatına.
kirlili beyaz bir düşün gölgesine sığınıp,
bitkin ütopyaları
süpürürken karanlık.

çoktandır
sevmenin adı günah
aşksa yasak-külliyen-
el ele tutuşmalar suç sayılıyor artık.
artık deniz çok uzak,
göz göze gelmek yasak.
martıların simidi, tek şekerli çayımız
ve sımsıcak rüyalar
ihale ediliyor;
_____üstelik bizzat elden!

çoktandır
çiçek çalmıyor kimse
komşunun bahçesinden.
çünkü uzun zamandır
kara tenli teyzeler,
nasılsa bir sebeple çalıyor adımıza.
ama nedendir bilmem,
kimse farkında değil;
diken batmıyorsa

değeri yoktur gln.

oktandır
_nemini yitirmiş,
__gen ölen şairlerin
___yerekiminden bıkmış
____karanfil kalemleri.

bu yüzden,
ve çoktandır;
artık hiç dönmeyecek göçmen kuşlara inat,
simurg'u bekleyerek
_____susuyorum sessizce...

10.02.2006

Kızılay / Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107893/sessiz.html>

Gerçek Vuslat...

- En gerçeği nefes kadar peşindeyken bir vuslatın
Yeryüzüne sultan olsan, neye yarar saltanatın? -

Vakit tamam, durdu takvim; saat gecenin yarısı
Zifir olmuş gökyüzünün aşağısı, yukarısı.

Kâmer yalnız, gece soğuk; yıldızlar göz kırpmaz artık
Gönül kuşum lâl kesilmiş, aşka kanat çırpamaz artık.

Yol kısalmış, sabah uzak; hiç ışık yok, gün karanlık
Günahlarım sıralanmış, yaşadığım dün karanlık.

Sıra sıra hatıralar kayıp düşer gözlerimden
Hüzne giden bir "AH" kalır cam kırığı sözlerimden.

Göğü sarar karanlığın ölüm kokan bulutları
Birer birer geri alır ellerimden umutları.

Yol kısalmış, sabah uzak; hiç ışık yok, an karanlık
Günahlarım sıralanmış, yaşadığım can karanlık.

Artık ömür nefes kadar yakın değil dudağıma
Simsiyah bir gece konar yorgun gönül otağıma.

Kararır gök, gözlerime kara bulutlar inince
Sessizliğin sesi gelir, kulağıma ince ince.

Yol kısalmış, sabah uzak; hiç ışık yok, tan karanlık
Günahlarım sıralanmış, yaşadığım han karanlık.

Sonra cana candan öte bir ses gelir "uyan" diye
Canı sorar, cana sorar; "yok mu fecri duyan?" diye.

Ağır ağır yola çıkar can denen kuş ellerimden
Mızrabıma hüsrân kalır, kırgın gönül tellerimden.

Yol kısalmış, sabah uzak; hiç ışık yok, ten karanlık
Günahlarım sıralanmış, yaşadığım BEN karanlık.

27.04.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109044/gercek-vuslat.html>

Gözlerin...

- "Karasevda" isminin icadıdır gözlerin...-

Nasıl anlatayım yâr, bakışlarını senin?
Aşk isimli takvimin miladıdır gözlerin.
Sağanaklar altında verilmiş bir busenin
Dudakları kavuran muradıdır gözlerin.

Kirpikleriyle yıkıp gönlümün kirmanını
Kays'a yoldaş etse de derdimin dermanını
Ömrüme farz kıldığı aşkın fermanını
Cebinde dolaştıran bir kadıdır gözlerin.

Saçlarımda zamansız yer etmiş aklarımın
Yağmurlarla yıkanmış ıslak yanaklarımın
"Keşke" demekten bıkmış yorgun dudaklarımın
Varlığının anlamı, tek tadıdır gözlerin.

Şimdi bütün yıldızlar birer birer kaysa da
Destanlar seni Şirin, beni Ferhat saysa da
Her âşık cananına başka isim koysa da
Sevda denen mevsimin ilk adıdır gözlerin.

04.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110836/gozlerin.html>

Farkında mısın? / 1

I /

- İsmine aşk denen büyük şehirler
Sevdamı boğuyor, farkında mısın? -

Giderken açtığın gönül yarama
Yağmurlar yağıyor, farkında mısın?
Şurama be canan işte şurama
Cehennem sığıyor, farkında mısın?

Yanarken, yakarken içimi hüzün
Ellerim soğuyor, farkında mısın?
Uykumu bölerken her gece yüzün
Karanlık doğuyor, farkında mısın?

II /

- Sonunda can diye gördüğün düşü
Örtecek kürekler, farkında mısın? -

Sonrası bir yangın, bir bağ bozumu
Üşüyor çiçekler, farkında mısın?
Meltemin üflerken hüzne tozumu
Soluyor yürekler, farkında mısın?

Kırıldı aynalar, bakmadan daha
Son buldu dilekler, farkında mısın?
Söndü tüm ateşler, yakmadan daha
Can verdi melekler, farkında mısın?

(Az öncesidir tarih, sonrası başka hüzün...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110978/farkinda-misin-1.html>

Ben İnsanım...

- Ben insanım, yine geldim; yine giderim elbette
Şimdilik bir garip ozan, bir "Yavuz Doğan" dediler... -

Başı bozuk kâinatın "Dünya" denen yapısında
Toprak ana kisvesine büründüm, "ıslan" dediler.
Zülfikâr olup göründüm ol Hayber'in kapısında
İsmimi Ali bilerek, namıma "Aslan" dediler.

Levh-i Mahfuz kelâmını hem görüp hem okuyarak
Tapduk Emre dergâhında Yunus'la aşk dokuyarak
Hallacıyken, Enel Hakkın kerametine uyarak
Hem yüzüldüm diri diri, hem artık "uslan" dediler.

"Fatih" oldum, yine geldim; ismimi bin yıl andılar
Ben "Yediler"le uyurken, hiç uyanmadım sandılar
Sonra benlik denen suçun günahıyla yıkandılar
"Keyfine bak insanoglu, arkana yaslan" dediler.

Yağmur yağarken inceden, sevda ile filizlenip
Kırkların darına girdim gölgelerinde gizlenip.
"İnsan-ı Kâmil" örsünde "Ben" çeliğiyle "Biz"lenip
Bileylendim, "Nesimi'nin külünde paslan" dediler.

Kefenin cebi yok diye, sevdayı da hiçe sayıp
Unuttular erdemi de, ne ar kaldı ne de ayıp.
Bir yanırsa sığınarak, bütün sözlerinden cayıp
"Var mı verdiği nefesi bir daha alan?" dediler.

Oysa insan denen cevher, hem dün de hem bugündür
Bir nefes var, en son çıkar; ömür denen sürgündür
Bil ki hayat, ne parada, ne şanda ne de ündedir
Dedim ama, duymadılar; "ne var ki kalan?" dediler.

Kalan olsa, gökyüzünde yıldız kadar çoktu nefes
Gördüklerinden fazladır, dünya denen küçük kafes.
Çünkü artık kulağına "Gel" diyorken soğuk bir ses
Gidenler en son anında, "ömür de yalan" dediler.

07.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111615/ben-insanim.html>

Sahipsiz Mektuplar / 9

“Mektup No: 9”

- İmzasız mektubuma, mühürsüz dilekçeme
Ömrün sevda sürgünü; aşka tek gerekçeme...-

Vakitsiz bir “elveda”nın izi varken dudağında
Bağrıma basıp gittiğin taşla bekliyorum hâlâ.
Tekil aşklar diyarının, çoğul hasret sokağında
Gözlerimde bıraktığın yaşla bekliyorum hâlâ.

Var ettiğin cehennemın gölgesini seyrederek
Küllerimi savurduğun közle bekliyorum hâlâ.
Yıldızları gözlerinin nuruna teslim ederek
Bana miras bıraktığın sözle bekliyorum hâlâ.

Ne bir sevda uğrar oldu, ne aşk sordu hatırımı
Dudağımı kavurduğun “an” la bekliyorum hâlâ.
Gözlerini düşünerek yazdığım her satırımı
Hasret ıslatır olsa da canla bekliyorum hâlâ.

Hangi aşkın kapısında bekliyorsan, “usan” diye
Bülbülün vuslat umduğu dalla bekliyorum hâlâ.
Zamansız açmış gülleri sen de umudun san diye
Hayrını sana yordüğüm fallla bekliyorum hâlâ.

Yorulmadı düşlerimin mutluluk kokan inadı
Avuçlarımda sararmış gülle bekliyorum hâlâ.
Boynu bükük turnaların sende kalmışken kanadı
Duvağını adres bilmiş tülle bekliyorum hâlâ.

Şimdi sensiz geçen her gün, ömürden ömür alsa da
Resimlere döneceğin günle bekliyorum hâlâ.
Sensiz aldığım her nefes, ömrümü öksüz kılsa da
Beni benden öte kılan dünle bekliyorum hâlâ...

12.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113087/sahipsiz-mektuplar-9.html>

Unut Gitsin

Sensiz yetim kaldığımı
Hiç düşünme, unut gitsin.
Gün be gün azaldığımı
Hiç düşünme, unut gitsin.

Yaşamadık say istersen
“Pişman olacağım” dersen
Korkma, ölmem sen gidersen
Hiç düşünme, unut gitsin.

Hayallere sarılsam da
Şarkılara darılsam da
Anılara kırılısam da
Hiç düşünme, unut gitsin.

Girdiğimiz son günahı
Duyduğun en son eyvahı
Yıkıldığım o sabahı
Hiç düşünme, unut gitsin.

Geçer kanayan yaralar
Beyaz olur tüm karalar
Ama beni bu aralar
Hiç düşünme, unut gitsin.

Gözlerimden akan yaşı
Bağrıma bastığım taşı
Baharda boy veren kışı
Hiç düşünme, unut gitsin.

Ne gözlerin yaşla dolsun
Ne ömrünün gülü solsun
Boşver, bu da böyle olsun
Hiç düşünme, unut gitsin.

Cehennem olsa da dünya
Kâbusa dönse her rüya
Bir gün özlersen, olur ya
Hiç düşünme, unut gitsin.

1992 / İstanbul (Düzenlenmiş halidir...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113745/unut-gitsin.html>

Düſer Oldu Aklıma...

Nasıl bir rüya ki bu, gidişinin geceyi
İkiye böldüğü gün düſer oldu aklıma.
İsminle yad ederken yazdığım her heceyi
Babamın öldüğü gün düſer oldu aklıma.

Mızrabım ayrılığın hüznünü çalamazken
Gözlerim gözlerinin ufkuna dalamazken
Mecnun'un Leyla için sahrasız kalamazken
Halime güldüğü gün düſer oldu aklıma.

Hükmü hasret olsa da yorgun aşk miladımın
İsmi hüzne dönse de geç kalmış muradımın
Bil ki; senin uğruna, Ferhat olmuş adımın
Dağları deldiği gün düſer oldu aklıma.

Düşlerin, karanlığı yıldızlara bırakıp
Yorgun yakamozların, kamerden suya akıp
Şeytan'ın öz oğlunu kendi külüyle yakıp
Gülerek geldiği gün düſer oldu aklıma.

O gün ki, benden öte bir ben olurken bende
O ben ki, kül olurken ateşin ismi tende
Ve o tenin, kendini unutarak; sayende
Geçmiş sildiği gün düſer oldu aklıma.

Oysa bütün yıldızlar isminle kayacakken
Gözlerinin daldığı yeri yurt sayacakken
Tam adınla ettiğim yeminden cayacakken
Aşkın ezildiği gün düſer oldu aklıma.

Söyle gönlüne şimdi, yırtsa da tek resmimi
Cehenneme salsa da lanetlenmiş cismimi
Kendini aşktan öte, aşk edinmiş ismimi
Ayrılık bildiği gün düſer oldu aklıma.

18.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114857/duser-oldu-aklima.html>

Sen Olmasaydın...

"Feride Ece'me..."

- Sahi sen olmasaydın, yani hiç olmasaydın
Niye doğsaydı ki gün, niye batsaydı gece? -

Kırılmış düşlerimin aydınlanmış sabahı
Gülen yüzüm
Cananım.
Sahi sen olmasaydın
Yani hiç olmasaydın,
Kuş cıvıltılarıyla demlediğim sabahı
Bir tutam umutla süslerken
Kime yârim derdim ben, eğer sen olmasaydın?

Sahi, sen olmasaydın
Hangi şarkı bu kadar dokunurdu içime?
Hangi şiir, hangi söz
Bu kadar anlatırdı
Bir "iyi ki varsın" ı?

Sen olmasaydın,
Bir bebeğin cennet kokan teninde
Kurşuna dizilirdi mülteci bir aşk.
Ve her gece
Bir başka varoшта yankılanırdı
Faili meçhul bir intiharın
Aşka adanmış kimliksiz sesi.

Sen olmasaydın,
Gözlerimden yol alıp gökkuşağına giden
Bütün ışıklı yollar
Çıkmazı adres bilmiş
Bir sokağı bulurdu.
Korsan bir eyleme dönüşür gece,
Yıldızlar birer birer
İntihara meyl eder,
Karanlığın içinde sessizce kaybolurdu.

Yani sen olmasaydın,
Ama hiç olmasaydın;
Belki gece üşürdü, belki de düş üşürdü.
Ama sen olmasaydın,
Yani hiç olmasaydın;
En devasız hüzünler ömrüme üşüşürdü...

Ama sen olmasaydın,
Yani ömrüm
Yani her şeyim...
Yani vazgeçişlerin en imkansız,
En imkansızların en ulaşılmazı;
Tek adresim, sevdalım, yarım,
Kıyıya düşen gölgesi bir yakamozun
Bir çiçeğin tomurcuğa duruşu
Enkaz altından sağ kurtarılmış bebek
Hayata dönmüş umudum
Göç etmiş hazanım
Her şeyim...

Sen olmasaydın
Yani hiç olmasaydın,
Neyi yazardı kalem?

_____ İyi ki varsın be, iyi ki varsın...

19.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115183/sen-olmasaydin.html>

Sahipsiz Mektuplar / 11

- Mektup No: 11 - Adresi bilinmiyor...-

Şimdi sen,
Hüznünü devirecek
Bir liman arıyorken hicran yüklü gemine
Ben, göz bebeğim gibi
Sessizce bakıyorum
Bir gün mutlaka dönüp tutacağın yemine.

Yalnız değilim, hayır!
Yanımda biraz umut, bir tutam aşk artığı
Biraz da kırılmaktan yorulmuş bir aynanın
Gerçeği bin parçaya bölmekten usanmamış
Kırgınlığı var hâlâ.

Evet, yalnız değilim.
Gittiğin günde kalmış takvimin solgunluğu
Satırların, isminle var olan yorgunluğu
Ve sevdaya vurulmuş saatlerin sabaha
Dargınlığı var hâlâ.

Ama sen,
Yine de duymuyorsan
Ve hiç duymayacaksan
Bir turnaya emanet edilmiş feryadımı
Boş ver, kötü bir düşü unutmak ister gibi
Unut gitsin adımları...

Nasılsa gün gelecek
Senden öte bir senle yâd ederek ismimi
Artık dönmeyeceğim bir yolculuk sonrası
İsimsiz bir hüsrarla
Ve bitmez bir özlemlerle
Öpeceksin sessizce,
Sendeki tek resmimi...

20.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115466/sahipsiz-mektuplar-11.html>

Özleniyorsun...

- Ağabeyime -

Geldim işte
Yeniden,
Ve hiç bıkmadan senden.
Üzerini yurt bilmiş dikenlerin üstüne
Bir karanfil bırakıp
Gideceğim sessizce...

Ama karıştı aklım.
Senin gittiğin yerde
Bir yol varsa bildiğin
- Hani hep sakladığın mutsuz düşlerin gibi; -
İşte öyle bir yolu
Bana da göster abi.

Ama ondan öteye gidecek bir yol yoksa
Bu resmin rengini sil,
Siyah beyaz çek abi..

22.05.2008 (1969 – 22.05.1993 ya da ...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116106/ozleniyorsun.html>

Karşının Karşısında / 2

II .)

“ Muhatabı bizzat kendisidir..”

- Kendi sözüne kanıp kendi haline acır
Gözlerinden kan akar, ağlar kıbleye karşı...-

Hangi sözle başlanır cahille konuşmaya
Nereden bilsin nadan, bu garip neye karşı?
Hangi sözü can verir, can denen duruşmaya
Ona sorsan, fikri net; bense “ her şeye karşı”

Suç olur nefes bile, aldığın çokken ona
Gördüğünden ötesi, “haşa, hiç yok”ken ona
Kâinat aç gezerken, cüzdanı tokken ona
Duruşun kabahattir; ağaya, beye karşı.

Oysa ben, yarım kalmış bir tek doğru söz için
Baktığından öteyi gören bir çift göz için
Nesimi’yi oduyla kül eden bir köz için
Cemaate ters durdum, yüzüm Kâbe’ye karşı.

Bir bilse ben, koşarken Musa ile Mısır’a
Yüz sürdüm bir dervişin oturduğu hasıra
Güneş bile dönerken kamerin peşi sıra
Turnalara el verip döndüm kubbeye karşı.

Ödülü aşk olurken, karanlığa tapmanın
İsmine günah dendi artık gönül yapmanın
Ve aydınlık bir yoldan karanlığa sapmanın
“Sevda” dendi adına, geç bir tövbeye karşı.

Yani herkes susarken, her şeye dayanarak
Cismimi kül eyleyip aşk oduyla yanarak
El aldım erenlerin sesiyle uyanarak,
Yıkıldı karanlıklar, bir harabeye karşı.

(Devam edecek...)

26.05.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117240/karsinin-karsisinda-2.html>

Sahi Siz Var mıydınız? / 4

I.) Sorgu

Nicedir,
Bir marifet sayarken
Gizlendiğiniz yerden, karanlık fikrinizle
Düşlerimi dövmeyi;
Bilmem mi zannettiniz
Her şeye lanet edip
Ana avrat sövmeyi?

Size mi ait sandınız cidden,
Bu yağmur bu yıldızlar
Bu gökkuşağı ve dünya?
Ve gerçek mi sandınız,
Sizin mi zannettiniz
Mutlu biten her rüya?

Eğer buysa tek gerçek,
Yani her şey sizinse;
Kendime, benden öte
Sokaklara çıkacak
Bir yol sağlayacağım.
Ama şimdi, ne olur;
Ne olur gidin artık
Biraz ağlayacağım...

24.05.2008

Beyoğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117518/sahi-siz-var-miydiniz-4.html>

Bekle Beni

- Gelemezsem hesap sor, kefilim belli benim..-

Gittiğin günde kalmış yelkovanlara inat
Her saat başı aşkı anarak bekle beni.
Yıldızların altında üşürken tüm kâinat
Özlemeyi özleyip, yanarak bekle beni.

İsmimi yad ederken dinlediğin her şarkı
Boş ver, bırak kırılısın feleğin kırıgın çarkı
Aldırma, kalmasa da gerçeğin düştün farkı
Duyduğun yalanlara kanarak bekle beni.

Özlediğin her şeye bin bir eyvah sığarken
"O da yanıyormuş" de, küllerimden doğarken
Ve her gece semadan gözyaşlarım yağarken
Göğün ağladığını sanarak bekle beni.

Yorulmuş anıların izine yüz sürerek
Ne kadar umut varsa yollarıma sererek
Aynı hülyaya dalıp aynı düşü görerek
Aynı hayrı umuda sunarak bekle beni.

Ben ki ummanım canan, akacağım yer aynı
Ben ki cennet sürgünü, yakacağım yer aynı
Ben ki, seni ararken bakacağım yer aynı
Solmuş bir karanfile konarak bekle beni.

02.06.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119219/bekle-beni.html>

Yanmasın Aşk Çöl İçin

Hangi gözden yok sayarlar, tez sönen bir kandilim
Hangi sözden çok sayarlar, aşkı anmış bir dilim.

Hangi aşkın ismi senden önce gelmiş söyle yar
Hangi resmin fırçasından sevda yağmış böyle yar?

Yansa güller gül teninden damlayan bir göl için
Yansa hülyam Kays'a derman eyleyen bir çöl için.

Yansa sevdam gün batarken, ay hilalden dönmeden
Yansa bensiz, bende bitmez tüm ışıklar sönmeden.

Yok tesellim, dün de kalmış; gün denen an derbeder
Sen umutken, bekliyor bak; uyku bilmez bir keder.

Bekliyor bak aşkı sensiz, bir tesadüf; bir günah
Her ümitten bin hayır var, oysa sensiz her sabah.

En ağır dert senle sensiz günlerimken nazlı yar
Bil ki sensiz her günüm boş, sürgünümdür her diyar.

Bakma senden önce yandım, bakma senden çok yaşım
Mızrabımdan kül yağarken, bakma aksın gözyaşım.

Yok sayanlar aşkı bir gün, yansa sönmez od olup
Yansa bir gün aşk elinden yansa bir gün gam dolup

Bitti derler, geçti derler; hüznü çokken bülbülün
Sustu derler, göçtü derler; yurdu yokken bülbülün.

Oysa bülbül, aşkı anmış bir misalken aşk için
Oysa güller, hüzne açmış bir masalken aşk için

Yandı gönlüm, sen uyurken; düşlerimden saklanıp
Tövbelerden tövbe çaldım, sustu gönlüm aklanıp...

(- . - -) (- . - -) (- . - -) (- . -)

Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilün

04.06.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119940/yanmasin-ask-col-icin.html>

Simsiyah Bir Terk Ediş

Yandı gönlüm yandı gör bak yandı senden sonra aşk
Yandı hüsrân, yandı hasret; yandı tenden sonra aşk.
Küllerinden doğsa sevdâm, yok ki aşktan gayrı ses
Yok ki benden başka Ferhat, yok ki benden sonra aşk.

Tut ki candan sonra kalmış aşkı nîgâr kılmışım
Tut ki sensiz sende kalmış ömrü ağyar kılmışım
Tut ki aşkın aşka yanmış gönlü doğmuş aşk için
Tut ki doğmuş her sabahtan ömre bin ar kılmışım.

Yordu vuslat yordu gör bak, yordu kırgın gönlü ah
Sordu hasret düşlerimden, sordu vurgun gönlü ah.
Ellerimden düşmüyorken simsiyah bir terk ediş
Vurdu eyvah vurdu gör bak, vurdu yorgun gönlü ah.

Bekliyorken beklenenden bekleyen bir "Haydi Gel"
Bekleyenden bir nefestir hüznü anmış bir gazel
Gün ki ondan sonrasında ummuyorken bir ışık
Beklenenden el sayılsın ömre doğmuş bir ecel.

Oysa sensiz her murattan sözde vuslat almamın
Oysa bensiz söylenen her sözde sessiz kalmamın
Oysa aşkın arkasından sustuğum her an için
Zerresinden bin hayır var düşten hasret çalmamın.

Can ki, tenden ayrı gezmiş bir hayalden kâr iken
Can ki, candan ayrı eyvah; canda can hünkâr iken
Hüsnü-zandan aşka eyvah bekliyor bak her gecem
Her günüm kör, her günüm yok; her gecem inkâr iken.

(- . - -) (- . - -) (- . - -) (- . -)

Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilün

11.06.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121799/simsiyah-bir-terk-edis.html>

İzninizle...

- Ve ben kapısı kırık bahçemde iç çekerken
Sevda başını alıp gidecek izninizle...-

Hangi martı yanaşsa yıkılmış limanıma
Bir yakamoza dalıp gidecek izninizle.
Hangi aşık el atsa yorulmuş imanıma
Hüznü içinde kalıp gidecek izninizle.

Aldığım her nefesi ömür diye anmışken
Cehennemi dünyada görüp böyle yanmışken
Karanlığın ardından gün doğacak sanmışken
Sabah umudu çalıp gidecek izninizle.

Sormayın, hangi hüsrana bu kadar uzun sürer
Sormayın, hangi ömre bu kadar hüznün girer?
Nasıl bittiğim gün takvimler birer birer
Meçhule haber salıp gidecek izninizle.

Yıkılmaz sanıyorken düşleri bir sur gibi
Onur denen perdeyi çektim bir kusur gibi.
Ama şimdi gururum, Hallacı Mansur gibi
Gerçeği yalan kılıp gidecek izninizle.

Çünkü siz, aşk denen suç kul olurken hüsrana
Yelkovanları kırıp teslim ettiniz "an"a
Oysa aşk, oysa sevda ; İsa ile yan yana
Bir çarmıha çakılıp gidecek izninizle.

Yani siz, nehirleri değişirken bir sele
Yeşeren umutları teslim ederken yele
Aşk, Ayn-i Zelika'da İbrahim'le el ele
Gülistanda yakılıp gidecek izninizle.

Benimse, ne korkum var gecenin gelişinden
Ne de bir umudum var dünyanın boş işinden.
Şimdilik, tüm varlığım düşlerinin peşinden
Bir hülyaya takılıp gidecek izninizle.

01.07.2008

Beylikdüzü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127450/izninizle.html>

Gölgeler Söyleşirken / 1

- Aynanın sisi üzre yazıldı tutanaklar...-

ve denilen odur ki,
şairler öldüğünde
çöllere yağmur yağar;
issız kalır sokaklar.
ateş dumanı özler,
kar yağar yaz ortası;
sis çöker bir yerlere...

sahi,
siz karanlığı
ne zannediyordunuz?

I.)

kırıktır...

“çıt” sesi karışmıştır yorgun bir ütopyaya.
ve bir aynayken hayat,
- ben kırmadan çok önce -
çatlamışsa tomurcuk;
ya gece karanlıktır
ya dolunay kırıktır.

yormuşsa geceleri
öncü sevişmelerin
artçı sarsıntıları,
ya ben uykusuzumdur
ya zaten fay kırıktır...

kırıktır...

“git” sözü karışmıştır sabahsız bir rüyaya.
ve bir umutken hayat
- ben küsmeden çok önce -
gülüyorsa bir çocuk;
ya köroğlu hiç yoktur
ya deli tay kırıktır.

sormuşsa geceleri
vakitsiz gidişlerin
hüzün kırıntıları,
ya aşk affedilmiştir
ya ok, ya yay kırıktır...

(Devam edecek....)

Yavuz Doğan

10.07.2008

Beylikdüzü